

วิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการทํารังวางไข่และอุปนิสัยการกินอาหารของ
นกค้อคอขาว (*Otus bakkamoena* Pennant) ในจังหวัดชลบุรี

NESTING BEHAVIOR AND FOOD HABIT OF COLLARED
SCOPS OWL (*Otus bakkamoena* Pennant)
IN CHANTHABURI PROVINCE

นายคำราณ เลิศประดิษฐ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๔๙

RECEIVED	
BY L746	DATE 30/7/51

นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตเข้าชม

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชั้นปีที่ ๓

ห้องสมุด

ชั้นปีที่ ๓

ห้องสมุด

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง (Viphada Bunnag) ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง (Viphada Bunnag)

ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง

Subject: Standing Behavior and Food stage of Colours Slope Crest (Ctenothraupis Pennant)
in Chiangmai Province

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง

ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ผู้แปล: ดร. วิภาดา บุญเรือง

ผู้เขียน: ดร. วิภาดา บุญเรือง, Ph.D.

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (วนศาสตร์)

บริษัทฯ

ชีววิทยาป่าไม้

สาขา

ชีววิทยาป่าไม้

ภาควิชา

เรื่อง พฤติกรรมการทำรังวางไข่และอุปนิสัยการกินอาหารของนกเค้ากรู่ (*Otus bakkamoena* Pennant) ในจังหวัดจันทบุรี

Nesting Behavior and Food Habit of Collared Scops Owl (*Otus bakkamoena* Pennant)
in Chanthaburi Province

นามผู้วิจัย นายคำรณ เดิบดีประดุม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิักษณ์ ฉิมโภล, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาระ บำรุงศรี, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์นริศ ภูมิภาคพันธ์, วท.ค.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจน์ ธีระกุล, D.Agr.)

คณะกรรมการ

วันที่ ๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมการทำรังวางไข่ และอุปนิสัยการกินอาหารของนกเค้าคู่
(Otus bakkamoena Pennant) ในจังหวัดจันทบุรี

Nesting Behavior and Food Habit of Collared Scops Owl

(Otus bakkamoena Pennant) in Chanthaburi Province

โดย

นายคำรณ เดียคประณ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วนศาสตร์)

พ.ศ. 2551

คำรับ เลี่ยดประตอน 2551: พฤติกรรมการทำรังวางไข่และอุปนิสัยการกินอาหารของ
นกเค้าぐ (Otus bakkamoena Pennant) ในจังหวัดจันทบุรี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(วนศาสตร์) สาขาวิชาชีวิทยาป่าไม้ ภาควิชาชีวิทยาป่าไม้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจักษณ์ คิมโภณ, Ph.D. 111 หน้า

ปัจจุบันข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับนกเค้าぐ (*Otus bakkamoena*) มีค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะข้อมูลที่ได้จาก
การศึกษาวิจัย ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการทำรังวางไข่
สภาพพื้นที่ที่นกเค้าぐเลือกใช้เป็นที่วางไข่และเดินทางกลับอ่อน ตลอดจนอุปนิสัยในการกินอาหารของนกเค้าぐใน
จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน สิงหาคม 2549 ถึง มิถุนายน 2550 โดยส่งไปประกาศเพื่อประชาสัมพันธ์ในการหา
ตำแหน่งที่ดีดังรังนกเค้าぐและเมื่อพบตำแหน่งแล้วใช้ GPS ตรวจวัดพิกัด จากนั้นเก็บข้อมูลโครงสร้างของต้นไม้
ในรัศมี 10 เมตร วัดขนาดครั้ง ไบ ถูกนก พ่อแม่นก และชนิดอาหารของนกเค้าぐ

จากการศึกษาพบนกเค้าぐจำนวน 23 รัง มีตุ่มสมพันธ์ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม 2550
โดยพบรัง 2 รูปแบบ คือ รังที่อยู่บนต้นไม้ และรังที่อยู่บนพื้นดิน โดยรังบนต้นไม้มีความสูงเฉลี่ย 3.4 ± 1.7 เมตร
โดยที่ต้นไม้มีที่นกเลือกเป็นที่ทำรังวางไข่มีความสูง และความโดย (DBH) มากกว่าต้นไม้โดยรอบที่รัศมี 10 เมตร
($P < 0.05$) ซึ่งรังที่พบมีขนาดเฉลี่ย $17.6 \pm 6.3 \times 24.4 \pm 9.0 \times 24.5 \pm 29.9$ เซนติเมตร ส่วนใหญ่เปิดโล่งทางด้านบน
(73.9 %) มีการปักลุมเรือนยอดละ 43 และพื้นที่ล่างในหุบ เป็นพื้นที่เกย์ตระหง่าน นกเค้าぐตัวเดียวที่น้ำหนักเฉลี่ย
น้ำหนักเฉลี่ย 141.3 ± 17.8 กรัม วางไข่ตั้งแต่ 1-4 ฟอง ส่วนใหญ่มี 3 ฟอง และฟักไข่เพียงลำพังตัวเดียว
(สันนิฐานว่าเป็นตัวเมีย) ใช้เวลาประมาณ 22-29 วัน ไข่มีอัตราการฟักร้อยละ 60 ลูกนกแรกเกิดมีน้ำหนักเฉลี่ย
 12.8 ± 1.6 กรัม ลูกนกก่อนออกจากรังมีน้ำหนักเฉลี่ย 88.4 ± 7.6 กรัม โดยน้ำหนักของลูกนกมีอัตราส่วนในการ
เปลี่ยนแปลงสูงสุด (85.5%) รองลงมาได้แก่ ความยาวของปีกเมื่อการออกว่างสุด (80.2 %) ความยาวแข็ง
(62.1 %) และความยาวของขาปีก (48.5 %) ตามลำดับ สมการทำนายอาชญากรรมตั้งแต่แรกเกิดจนถึงก่อนออก
จากรัง คือ อายุ (วัน) = $-2.490 + (0.635 \times \text{ความยาวปีกเมื่อการออกว่างสุด} (\text{เซนติเมตร}))$ นกเค้าぐประสบ
ความสำเร็จในการสืบพันธุ์ร้อยละ 52 โดยที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับรัง เช่น ความสูงของรัง¹
จากพื้นดิน, ขนาดของรัง กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์($P > 0.05$) ลูกนกมีอัตราการอดตายร้อยละ 65
โดยที่ลูกนกส่วนใหญ่ตายในช่วงแรกเกิดตั้งแต่ อายุ 10 วัน เมื่อลูกนกอายุมากขึ้น อัตราการตายจะลดลง สำหรับชนิด
อาหารที่พบในกลุ่มของสัตว์มีกระดูกสันหลัง (vertebrate) ส่วนใหญ่เป็นสัตว์เดียงสูกตัวยูนขนาดเล็ก (50 %)
และในกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (invertebrate) ส่วนใหญ่เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera (45.3 %)
รองลงมาได้แก่ อันดับ Orthoptera (25.6 %) และ อันดับ Hymenoptera (7.0 %) ตามลำดับ

_____
ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

27 / 05 / 2551

Kumron Leadprathom 2008: Nesting Behavior and Food Habit of Collared Scops Owl (*Otus bakkamoena* Pennant) in Chanthaburi Province. Master of Science (Forestry), Major Field: Forest Biology, Department of Forest Biology. Thesis Advisor: Assistant Professor Vijak Chimchome, Ph.D. 111 pages.

The information on ecology of Collared Scops Owl (*Otus bakkamoena*) is extremely limited.

This study aimed to investigate ecological aspect in terms of basic nesting behavior such as nest site selection, chick development and food habit, etc. Chanthaburi Province was selected as study area. During August 2006 to June 2007, twenty three nests were found and observed in Chanthaburi Province by public relation poster. The nests were located by using GPS and recorded. The characterization of plant structure and composition were done by establishing a circular plot of 10 m radius at each nesting site. The egg size, owl parents, chick and food habit were also recorded and data were analyzed in this study.

During this study, findings revealed that Collared Scops Owl started breeding season in early February until middle of May 2007. The agricultural land is majority in the area around the nest site. Two types of nest were observed and they can be classified as tree-nest and ground-nest, respectively. The average height of the tree nest was 3.4 ± 1.7 m and this indicated that the trees which owls selected for nesting were significantly higher in height and DBH (10 m radius) than surrounding trees ($P < 0.05$). The average size of nest was $17.6 \pm 6.3 \times 24.4 \pm 9.0 \times 24.5 \pm 29.9$ cm. Moreover, 73.9% of tree-hole nests were opened on top and average crown cover in the nest areas were 43.3%. The average weight of adult owl was 141.3 ± 17.8 g. Three eggs were found in most of nest and average number of egg laid per nest was 1-4. However, this study found that only one bird (probably female) incubated eggs. The incubation period is around 22-29 days and hatching rate was 60% in this study area. Moreover, it was found that average weight of hatched chick was 12.8 ± 1.6 g and average weight of fledgling was 88.4 ± 7.6 g. The growth of hatched chick into fledglings in terms of weight, wing span length, tarsus length and upper mandible length were 85.5%, 80.2%, 62.1% and 48.5%, respectively. The equation for predicting chick age from hatching to fledgling was: $Age (day) = -2.490 + (0.635 \times Wing span length (cm))$. The success of nesting rate was 52% and the significant relationship between nest success and physical factors such nest height and nest size were not found ($P > 0.05$). The hatched chicks were found 65% survival rate and dead chicks were found mostly between 0-10 days. On the other hand, mortality rate was inversely related to chick age. This study found that majority of food consumed for vertebrate group was rodents (50%) while majority of food for invertebrate group were Coleoptera (45.3 %), Orthoptera (25.6 %) and Hymenoptera (7.0 %), respectively.

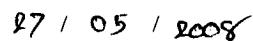
Student's signature

Thesis Advisor's signature

---

27 / 05 / 2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจักขณ์ ชินโอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาระ บำรุงศรี อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งให้ความรู้ในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ แสงวนิช และดร.จาเรุjin นภีตะภัณฑ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ในการ แก้ไขวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าขอขอบคุณประชาชนในจังหวัดจันทบุรีที่ให้ความร่วมมือในการแข่งขันที่ตั้ง รังนกเก้าเมว และพื่นท้องวนศาสตร์ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณ โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพใน ประเทศไทย (BRT) ที่ให้เงินทุนสนับสนุนในการศึกษาในครั้งนี้

ท้ายสุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว หวานๆ และโดยเฉพาะภรรยาที่คอยให้ความ ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

คำรณ เลียดประณ

เมษายน 2551

สารบัญ**หน้า**

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(5)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	21
อุปกรณ์	21
วิธีการ	22
ผลและวิจารณ์	28
ผล	28
วิจารณ์	48
สรุปและข้อเสนอแนะ	64
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	68
ภาคผนวก	76
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ที่ตั้งและจำนวนรังนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน มกราคม ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550	29
2 ลักษณะและตำแหน่งที่ตั้งของรังนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	30
3 ขนาดรังของนกเค้าแมวที่อยู่บนต้นไม้ ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	30
4 ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก ความยาวของขอบปากปักบน แข็ง และปีกเมื่อการออกสูด ของลูกนกที่ฟักออกจากไข่ ลูกนกก่อนออกจากรัง และการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อวัน ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	38
5 เปอร์เซ็นต์การใช้ประโยชน์ที่คืนบริเวณรอบตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	44

ตารางผนวกที่

1 ตำแหน่งที่ตั้งของรังนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	77
2 ลักษณะของรังนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	78
3 เปรียบเทียบความโดยรวมและความสูงของต้นไม้ที่ปรากฏและไม่ปรากฏ รังของนกเค้าแมว ที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่	หน้า
4 การปกคลุมเรื่องยอดบริเวณ โดยรอบที่ตั้งรังของนกเค้าคู่ ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	81
5 น้ำหนัก ความยาวจะงอยปากบน ความยาวแข็ง และความยาวของปีก เมื่อการออกวิ่งสุด ของนกเค้าคู่ตัวเต็มวัย ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	82
6 ขนาด จำนวน และสถานภาพของไข่ในนกเค้าคู่ ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	83
7 ระยะเวลาในการสืบพันธุ์ของนกเค้าคู่ ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	86
8 ช่วงระยะเวลา (วัน) ที่แม่นกเค้าคู่อาศัยอยู่กับลูกนกในรัง ในช่วง กลางวัน ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550	88
9 อายุของลูกนกเค้าคู่ที่เริ่มลีบตา และฟันเจาะเปลือกไข่หลุดหายไป ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	89
10 น้ำหนักลูกนกเค้าคู่ตั้งแต่แรกเกิดจนออกจากรัง ที่พบรain จังหวัด จันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	90
11 ความยาวจะงอยปากบนของลูกนกเค้าคู่ตั้งแต่แรกเกิดจนออกจากรัง ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	92
12 ความยาวแข็งของลูกนกเค้าคู่ตั้งแต่แรกเกิดจนออกจากรัง ที่พบรain จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่	หน้า
13 ความ芽วปีกเมื่อการออกกว้างสุดของลูกนกเค้าคู่ตั้งแต่แรกเกิดจนออก จากรังที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550	96
14 น้ำหนัก ความยาวจะงอยปากบน ความยาวแข็ง และความ芽วปีกเมื่อ การออกสุด ของลูกนกเค้าคู่ก่อนออกจากรัง ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	98
15 ชนิดและจำนวนเศษอาหารที่พับภายในรังนกเค้าคู่ ที่พับในจังหวัด จันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	100

สารบัญภาพ

	ภาพที่	หน้า
1	ลักษณะ และตำแหน่งช่องเปิดหูของนก Tengmalm's Owl	5
2	ลักษณะรูปร่าง องค์ประกอบและตำแหน่งดวงตาของนกเค้าเมว	6
3	แผนที่การแพร่กระจายของนกเค้าคู่ (<i>Otus bakkamoena</i> Pennant)	19
4	แผนที่การใช้ประโยชน์ที่คินในจังหวัดจันทบุรี	27
5	รังของนกเค้าคู่ที่พบในจังหวัดจันทบุรี	31
6	นกเค้าคู่ (Collared Scops Owl) ที่พบในจังหวัดจันทบุรี	32
7	ไข่ของนกเค้าคู่ที่พบในจังหวัดจันทบุรี	33
8	ลักษณะของลูกนกเค้าคู่ตั้งแรกเกิดจนกระทั่งก่อนออกจากรัง (อายุ 25 วัน) ที่พบรอบในจังหวัดจันทบุรี	36
9	นกเค้าไมง (Asian Barred Owlet) ใช้รังของนกเค้าคู่เป็นที่ทำรังวางไข่ และเลี้ยงดูลูกอ่อนหลังจากที่นกเค้าคู่ออกจากรัง ประมาณ 30 วัน	38
10	การเดินโดยของลูกนกเค้าคู่ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งก่อนออกจากรัง	42
11	จำนวนลูกนกเค้าคู่ที่ตายในช่วงอายุที่แตกต่างกัน	43
12	ความแตกต่างของกระดูกขากรรไกรและฟันของสัตว์มีกระดูกสันหลัง	46
13	ลักษณะเด่นของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่ใช้ในการจำแนกขั้นดับ	46
14	ชนิดอาหารของนกเค้าคู่ที่พบในจังหวัดจันทบุรี	47

ภาพผนวกที่

1	ป้ายประชาสัมพันธ์ในการหาตำแหน่งรังของนกเค้าเมว ในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	102
2	นกเค้าเมวที่พบรอบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน มกราคม ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550	102

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพผนวกรที่	หน้า
3 นกเค้าぐูติดตาข่ายในบริเวณพื้นที่การเกษตร ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	103
4 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าぐู ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	103
5 วัดพิกัดที่ตั้งและขนาดรังของนกเค้าぐู ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	104
6 รังนกเค้าぐูที่อยู่ใกล้กับบริเวณที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	104
7 รังของนกเค้าぐูบนต้นไม้ที่ส่วนใหญ่เปิดโล่งทางด้านบน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	105
8 นกเค้าぐูวางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อนบนพื้นดินได้راكไป ในกอเฟริ่น ชาผ้าสีดา กระแต ໄได้มี และในห่อซีเมนต์บนพื้นดิน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	105
9 การซึ่งน้ำหนักและวัดขนาดลูกนกเค้าぐู ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	106
10 นกเค้าぐูตัวเต็มวัยที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	106
11 นกเค้าぐู (คาดว่าเป็นเพซเมีย) ฟักไข่เพียงลำพังตัวเดียว ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	107
12 ลูกนกเค้าぐูขณะฟักออกจากไข่ ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	107
13 เศษเปลือกไข่ และไข่ที่ไม่ฟัก ที่พับในรังนกเค้าぐูในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	108

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพผนวกที่	หน้า
14 นกเค้ากู่ฟิกไก่ทันทีหลังจากวางไข่ฟองแรกทำให้ลูกนกมีขนาดที่แตกต่างกัน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	108
15 แม่นกเค้ากุ่นนอนอยู่ในรังกับลูกนก ในช่วงเวลากลางวัน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	109
16 นกเค้ากู่เข้าโถมตีขณะที่ผู้ศึกษาวัดขนาดและซึ่งน้ำหนักลูกนก ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	109
17 ความแตกต่างระหว่างรังของนกเค้ากู่ และนกเค้าโน้ม ที่วางไข่บนพื้นดิน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	110
18 เศษอาหารที่พับในรังนกเค้ากู่ ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550	110

พฤติกรรมการทำรังวางไข่ และอุปนิสัยการกินอาหารของนกเค้ากู่ (*Otus bakkamoena* Pennant) ในจังหวัดจันทบุรี

Nesting Behavior and Food Habit of Collared Scops Owl (*Otus bakkamoena* Pennant) in Chanthaburi Province

คำนำ

นกเค้าแมว (Owl) หลายชนิดจะนำวนลงไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากทัศนคติในด้านลบที่ว่า นกเค้าแมวเป็นนกผีที่นำความตาย ความโกรธร้าย และความเจ็บป่วยทุกข์ทรมานมาสู่ผู้พบรหีนหรือแม้แต่การได้ยินเพียงเสียงร้อง ดังนั้นจึงมีการฝ่านกเค้าแมวด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การยิงด้วยปืน การทำลายรัง ทำลายถินที่อยู่อาศัย นอกจากนี้การใช้สารเคมีในการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารกำจัดศัตรูพืชซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อนกเค้าแมว อันเนื่องจากนกเค้าแมวเป็นนกผู้ล่า ซึ่งข้อด้อยในลำดับสูงสุดของห่วงโซ่ออาหาร

นกเค้ากู่ (Collared Scops Owl) จัดเป็นนกเค้าแมวที่พบได้บ่อยในบริเวณที่อยู่อาศัยของมนุษย์ พื้นที่การเกษตร และโดยเฉพาะในสวนผลไม้ จึงเป็นสาเหตุให้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ถึงแม้ว่านกเค้ากู่จะถูกจัดสถานภาพเป็นนกประจำถิ่นที่สามารถพบรเห็นได้บ่อยและมีปริมาณมาก (very common resident) อีกทั้งยังมีการกระจายเกือบทั่วทั้งประเทศไทย แต่ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนกเค้ากู่นั้นนับว่ามีน้อยมาก และโดยเฉพาอย่างยิ่งข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาวิจัย

ดังนั้นการทำวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมการทำรังวางไข่และอุปนิสัยการกินอาหารของนกเค้ากู่ ในจังหวัดจันทบุรี จึงเป็นการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำรังวางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อน สภาพพื้นที่โดยรอบที่นกเค้ากู่เลือกใช้ตลอดจนอุปนิสัยการกินอาหารของนกเค้ากู่ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำให้ทราบถึงชีวิทยาการสืบพันธุ์ของนกเค้ากู่ บทบาทและหน้าที่ของนกเค้ากู่ที่มีต่อระบบ生นิเวศ ตลอดจนเป็นแนวทางเพื่อการอนุรักษ์นกเค้าแมวนิดอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำรังวางไข่ การเลี้ยงดูลูกอ่อน และการเติบโตของลูกนกเด็กๆ
2. เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่ที่นกเด็กๆใช้เป็นที่ทำรังวางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อน
3. เพื่อศึกษานิคิอาหารของนกเด็กๆ

การตรวจเอกสาร

นกเค้าแมว (Owl) จัดเป็นนกผู้ล่าที่ออกหากินในเวลากลางคืน (nocturnal birds of prey) มีรูปร่างลักษณะและสีสันที่หลากหลาย มีหัวขนาดใหญ่ ใบหน้ารูปปาน หางสั้น ตัวสั้น มีดวงตาขนาดใหญ่ และอยู่ทางด้านหน้าของหัว มีขนปกคลุมตัวที่อ่อนนุ่มและขอบขนปีกเป็นซี่หรือ (combed) หรือเป็นขอบหยัก ซึ่งทำให้บินได้เงียบ มีจะงอยปากที่แข็งแรง และตอนปลายเป็นจะงอยจ้มคล้ายกับนกผู้ล่าทั่วไป นกเค้าแมวมีหนังมูก โดยที่รูปมูกอยู่ด้านหน้าจมูกเล็กน้อย รูปมูกไม่ทะลุถึงกัน นกเค้าแมว มีแข็งที่ทรงพลัง และมีกรงเล็บที่แหลมคม นิ้วคืนมีการจัดเรียงนิ้วนิ้วคู่สแล็บ (zygodactyl) หรือ นิ้วคู่ต่าง (anisodactyl) นกเค้าแมวมีการแพร่กระจายอยู่ทั่วโลก ยกเว้นขั้วโลกใต้ โดยได้มีการปรับตัวให้สามารถอาศัยอยู่ในพื้นที่ได้หลากหลาย เช่น ในสภาพแห้งแล้งของทะเลทราย (Long-eared Owl) เขตหนาวที่มีหิมะปกคลุม (Snowy Owl) หรือ ในป่าดิบชื้นที่มีฝนตกชุก (Fishing Owl) เป็นต้น นกเค้าแมวทำรังวางไข่ได้ทั้งบนต้นไม้ (Scops Owl) บุคลุณในดิน (Burrowing Owl) หรือแม้แต่ในอาคารบ้านเรือน (Barn Owl) โดยมีขนาดตัวตั้งแต่เล็กกว่า 20 เซนติเมตร (Pygmy Owl) ไปจนถึงขนาดใหญ่กว่า 70 เซนติเมตร (Horn Owl, Eagle Owl, Fish Owl) นกเค้าแมวกินอาหารได้หลากหลาย ตั้งแต่สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง เช่น แมลง แมง หอย ปู ไส้เดือน ไปจนถึงสัตว์มีกระดูกสันหลังตั้งแต่ ปลา สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก นก และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (วีรบุรพ์, 2528; โอกาส, 2542; Konig *et al.*, 1999; Shao and Liu, 2006)

นกเค้าแมว จัดอยู่ในอันดับนกเค้า (Order Strigiformes) ทั่วโลกมีอยู่ประมาณ 168 ชนิด จาก 2 วงศ์ (Family) ใน 26 สกุล (Genus) โดยแบ่งออกเป็น

1 วงศ์นกແສກ (Family Tytonidae) จำนวน 17 ชนิด ใน 2 สกุล สำหรับในประเทศไทยพบ 3 ชนิด ใน 2 สกุล คือ

1.1 สกุลนกແສກ (Genus *Tyto* Billberg) พบ 2 ชนิด คือ นกແສກ (*Tyto alba*) และ นกແສກทุ่งหญ้า (*Tyto capensis*)

1.2 สกุลนกແສกแดง (Genus *Phodilus* G. St-Hilaire) พบ 1 ชนิด คือ นกແສกแดง (*Phodilus badius*) (โอกาส, 2542; จารุจินต์ และคณะ, 2550; Burton, 1984; Lekagul and Round, 1991)

2. วงศ์นกเค้า (Family Strigidae) มีจำนวน 151 ชนิด ใน 24 สกุล สำหรับในประเทศไทยพบ 17 ชนิด ใน 8 สกุล คือ

2.1 สกุลนกเค้าหูขาว (Genus *Otus* Pennant) พบ 5 ชนิด คือ นกเค้าหน้าพากขาว (*Otus sagittatus*) นกเค้าแดง (*Otus rufescens*) นกเค้าภูเขา (*Otus spilocephalus*) นกเค้าหูขาวเล็ก (*Otus sunia*) และนกเค้าภู (*Otus bakkamoena*)

2.2 สกุลนกเค้าใหญ่ (Genus *Bubo* Dumeril) พบ 3 ชนิด คือ นกเค้าใหญ่พันธุ์เนปาล (*Bubo nipalensis*) นกเค้าใหญ่พันธุ์สุนัตรา (*Bubo sumatranus*) และนกเค้าใหญ่สีคล้ำ (*Bubo coromandus*)

2.3 สกุลนกทึดทือ (Genus *Ketupa* Lesson) พบ 2 ชนิด คือ นกทึดทือพันธุ์เนื้อ (*Ketupa zeylonensis*) และนกทึดทือพันธุ์มาลาไซ (*Ketupa ketupa*)

2.4 สกุลนกเค้าป่า (Genus *Strix* Linnaeus) พบ 2 ชนิด คือ นกเค้าป่าหลังจุด (*Strix seloputo*) และนกเค้าป่าสินธัตala (*Strix leptogrammica*)

2.5 สกุลนกเค้าโนง (Genus *Glaucidium* Boie) พบ 2 ชนิด คือ นกเค้าโนง (*Glaucidium cuculoides*) และนกเค้าแคระ (*Glaucidium brodiei*)

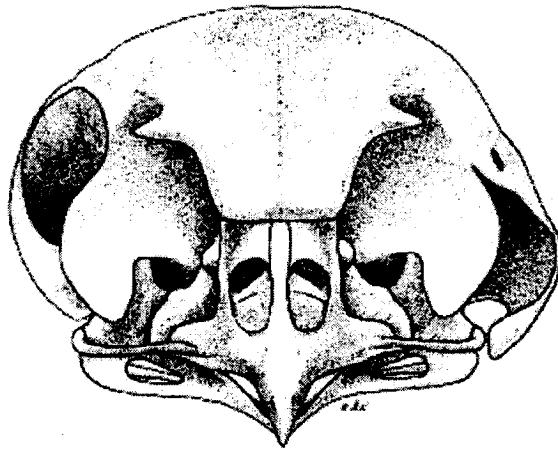
2.6 สกุลนกเค้าจุด (Genus *Athene* Boie) พบ 1 ชนิด คือ นกเค้าจุด (*Athene brama*)

2.7 สกุลนกเค้าเหยี่ยว (Genus *Ninox* Hodgson) พบ 1 ชนิด คือ นกเค้าเหยี่ยว (*Ninox scutulata*)

2.8 สกุลนกเค้าแมว (Genus *Asio* Brisson) พบ 1 ชนิด คือ นกเค้าแมวทูฟสัน (*Asio flammeus*) (โอลกาส, 2542; Burton, 1984)

นกเค้าแมวมีวิวัฒนาการของร่างกายส่วนต่าง ๆ ที่ทำให้สามารถอกรถทางเดินได้ในเวลากลางคืน หรือในบริเวณที่มีแสงน้อย โดยมีระบบการรับฟังเสียงที่ดีเยี่ยม เนื่องจากใบหน้าที่เป็นรูปวงกลมคล้ายจานรับเสียง อีกทั้งนกเค้าแมวไม่มีชี้ฟันอก ถึงแม้ว่าบางชนิดจะมีขนยื่นข้าง (ear tuft) มองดูคล้ายหูก็ตาม ซึ่งเป็นปัจจัยในการหากล้านาคใหอยู่ จึงทำให้คลื่นเสียงสามารถเดินทางเข้าสู่หูชั้นใน

(ear-drum) ที่อยู่ในกะโหลกได้โดยตรง และโดยเฉพาะนกเค้าแมวในวงศ์ Tytonidae ที่บริเวณรอบช่องปีดหูมีขนที่มีกล้ามเนื้อที่สามารถบังคับปรับเปลี่ยนทิศทางได้ตามที่มาของเสียง และที่สำคัญในนกเค้าแมวหลายชนิด เช่น นกแสก (*Tyto alba*) หรือ Tengmalm's Owl ที่มีช่องปีดหู (ear openings) อยู่ในตำแหน่งที่ไม่ตรงกัน คือ ช่องปีดหูทางด้านขวาจะอยู่สูงกว่าทางด้านซ้าย และเยื่องไปทางด้านหลังมากกว่า (ภาพที่ 1) ทำให้การรับฟังเสียงของหูทั้งสองข้างเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน หรือรับเสียงได้ในระยะเวลาที่แตกต่างกัน (biannual hearing) อันส่งผลให้นกเค้าแมวสามารถแยกแยะตำแหน่ง และที่มาของเสียงได้อย่างแม่นยำ (วีรบุรพ์ และสุคารา, 2532; Burnie, 1988; Konig *et al.*, 1999; Lewis, 2002)

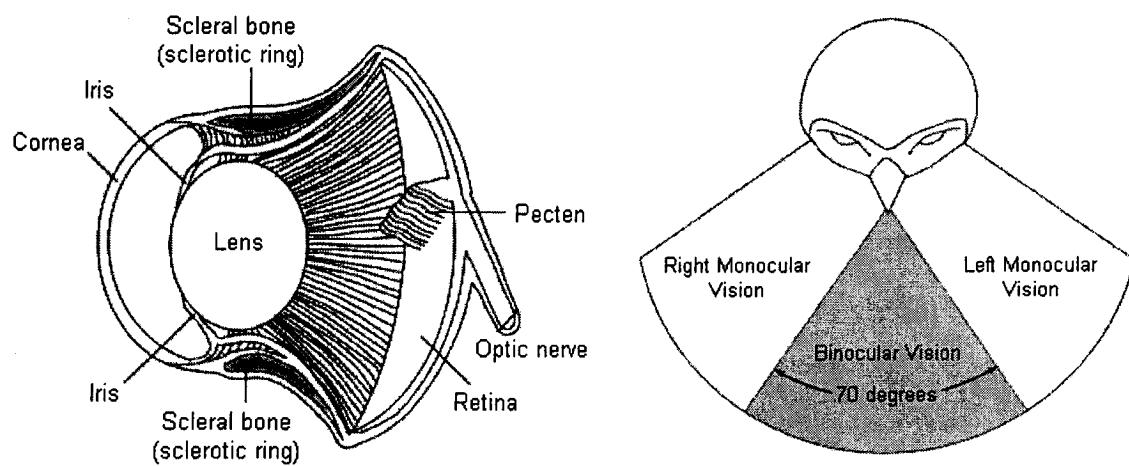

ภาพที่ 1 ลักษณะ และตำแหน่งช่องปีดหูของนก Tengmalm's Owl

ที่มา: Norberg (2002)

นกเค้าแมวมีดวงตาขนาดใหญ่และเป็นรูปทรงกรวยบอกทำให้สามารถรับภาพได้ดี โดยเฉพาะเลนส์ตาที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างได้โดยการหดตัวของกล้ามเนื้อ ciliary body จึงทำให้ระยะทางจากเลนส์ตาถึงจอตา มีระยะทางที่เท่ากันเสมอ ซึ่งส่งผลให้ภาพตัดสูตรตามมีความสม่ำเสมอ ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ในจอตายังมีเซลล์ rod อยู่เป็นจำนวนมากซึ่งเป็นเซลล์ที่สามารถรับภาพได้ในสภาพที่มีแสงน้อยหรือในเวลากลางคืน (night vision) และมีความไวต่อการเคลื่อนไหว ประกอบกับตาที่มีขนาดใหญ่จึงทำให้รูม่านตา (pupil) มีขนาดที่ใหญ่ขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นจึงสามารถเปิดรับแสงได้อย่างเต็มที่ โดยเกิดจากการทำงานของกล้ามเนื้อ sphinctor muscle (ทำหน้าที่หดรูม่านตา) และ dilator muscle (ทำหน้าที่ขยายรูม่านตา) จึงทำให้นกเค้าแมวสามารถมองเห็น得到ได้ทั้งในเวลากลางคืนและในเวลากลางวัน (วีรบุรพ์ และสุคารา, 2532; อารี, 2545; Perrins and Middleton, 1985)

ดวงตาของนกเค้าแมวมีสีที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการเม็ดสีในชั้นม่านตา (iris) ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ดวงตาของนกเค้าแมวยังมีอวัยวะที่เรียกว่า pecten ซึ่งเป็นหลอดเลือดฟอยเล็ก ๆ จำนวนมากที่ทำหน้าที่ส่งอาหารมาหล่อเลี้ยงดวงตา และในขณะเดียวกันก็เป็นตัวขับของเสียงออกจากดวงตาด้วยเช่นกัน pecten พบรูปในเฉพาะนกและสัตว์เลือดคลานเท่านั้น แต่ในนกจะมีระบบที่ซับซ้อนมากกว่า (วีรบุรพ์ และ สุดรารา, 2532)

ภาพที่ 2 ลักษณะรูปร่าง องค์ประกอบและตำแหน่งดวงตาของนกเค้าแมว ที่มา: Lewis (2002)

นอกจากดวงตาที่มีลักษณะพิเศษแล้ว ตำแหน่งดวงตาของนกเค้าแมวยังแตกต่างจากนกในกลุ่มนี้ ๆ คือ ตำแหน่งดวงตาได้เคลื่อนมาด้านหน้าในตำแหน่งเดียวกันกับดวงตาของมนุษย์ และแม้ว่าพื้นที่การมองเห็นภาพของนกเค้าแมว (110 องศา) จะแคบกว่าคนนิคอื่น ๆ (นกพิราบ 340 องศา) แต่ก็มีข้อดีตรงที่ ตาทั้งสองข้างสามารถมองเห็นภาพได้พร้อม ๆ กัน ทำให้นกเค้าแมวสามารถประเมินระยะทางของเหยื่อได้อย่างแม่นยำ (Perrins and Middleton, 1985) และเนื่องจากองค์การมองที่แคบและดวงตาไม่สามารถกรอกไปมาได้ล้ายกับดวงตาของมนุษย์ ผลจากวิวัฒนาการจึงทำให้นกเค้าแมวสามารถหันหัวไปทางด้านหลังได้มากถึง 180 - 270 องศา อันเนื่องมาจากกระดูกคอที่มีจำนวนมากถึง 14 ชิ้น (Perrins and Middleton, 1985; Lewis, 2002)

พฤติกรรมการทำรังวางไข่

พฤติกรรมของสัตว์กีดขี้นก็ต่อเมื่อได้รับการกระตุ้น ที่อาจมาจากห้องภายในและภายนอก ร่างกาย พฤติกรรมในการสร้างรังวางไข่ของนก จัดเป็นพฤติกรรมที่เป็นมาแต่กำเนิด ซึ่งได้รับการกระตุ้นจากช่องโถในร่างกาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงออกไปในรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของนก และอายุของนกชนิดนั้น ๆ นกมีพฤติกรรมในการสร้างรังวางไข่เพื่อการดำรงผ่านพันธุ์ ของนกให้คงอยู่ โดยรังทำหน้าที่ในการป้องกันตัวนกเอง ไว้ และลูกนกให้ปลอดภัยจากศัตรู และจากความแปรปรวนของสภาพอากาศในระหว่างฤดูสืบพันธุ์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของการให้กำเนิดชีวิต รังของนกนั้นมีลักษณะรูปแบบ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละชนิดของนก โดยรังจะมีความประณีตมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของนก และอายุของนกในชนิดนั้น ๆ โดยทั่วไป ขนาดของรังจะมีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วน โดยตรงกับขนาดของตัวนก (วีรบุรพ์, 2528) สำหรับนกที่ไม่สร้างรัง แต่วางไข่ในสถานที่ต่าง ๆ คุณภาพของรังนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนก รังที่มีคุณภาพดี คือรังที่กลับมาใช้ประโยชน์ หรืออนุใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งครั้ง สำหรับรังที่ไม่สามารถเหมาราษฎร์ในการวางไข่และเลี้ยงลูกอ่อนนั้น คือรังที่มีน้ำท่วม ผุพัง เสื่อมโทรม โดยที่คุณภาพของรังมีผลต่อจำนวนลูกนกที่ออกจากรัง กล่าวคือ รังที่มีคุณภาพจะมีจำนวนลูกนกออกจากรังมากกว่ารังที่ไม่มีคุณภาพ (Severinghaus, 2007)

รูปแบบของรัง

รังนกมีความหลากหลายของรูปแบบ ตั้งแต่รูปแบบอย่างง่าย เช่น รังบนพื้นดินที่นกเพียงวางไข่ และส่วนใหญ่ปล่อยให้แสงอาทิตย์ช่วยฟักไข่มากกว่าตัวพ่อแม่นกเอง ไปจนถึงรังที่มีรูปแบบสถาบันซับซ้อน และใช้วัสดุที่หลากหลาย เช่น รังของนกกระจาบ (weaver) หรือรังของนกแอ่น (swiflet) เป็นต้น สามารถแบ่งนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามความสามารถในการสร้างรัง คือ

1. นกที่สร้างรัง (nest-builder) นกในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ทำรังขึ้นมาใหม่เมื่อจะวางไข่ และเลี้ยงลูกในแต่ละครอก อย่างไรก็ตามก็มีนกอีกหลายชนิดที่ใช้รังเดิมเป็นเวลาหลายสิบปี โดยเพียงแต่เดินวัสดุในรังเก่าทุกครั้งที่วางไข่ นกสามารถสร้างรังได้หลากหลายรูปแบบตามแต่ชนิดของนก เช่น นกพญาปากกรีงอกสีเงิน (*Serilophus lunatus* (Gould)) สร้างรังโดยใช้ใบหวาย ใบไผ่ รังแมงมุมเปลือกไม้ โดยสร้างรังเป็นรูปกระเบาะห้อยที่ปลายกิ่งไม้ ยาวเฉลี่ย 46 เซนติเมตร โดยสูงจากพื้นดินเฉลี่ย 2 เมตร (ประทีป, 2539) หรือนกแอ่นทางสีเหลือง (*Collocalia maxima* Hume, 1878) ที่สร้างรังโดยใช้ขนเชือมตัวยึด牢ของนกเอง โดยรังเป็นรูปถ้วยครึ่งซีกติดอยู่ในผนังถ้ำ มีน้ำหนักเฉลี่ย

7.56 กรัม และใช้เวลาในการสร้างรังประมาณ 44-68 วัน (ปราโมทย์, 2546) หรือในนกที่เจาะต้นไม้เพื่อสร้างรัง เช่น นกหัวหวานจิ๋วท้องลาย (*Picumnus innominatus*) ที่เจาะโพรงในลำไม้ไผ่ ที่ระดับความสูงไม่เกิน 5 เมตร นกหัวหวานใหญ่สีดำ (*Dryocopus javensis*) เจาะโพรงในต้นไม้ที่สูงจากพื้นดินประมาณ 6-18 เมตร โดยที่ปากโพรงมีขนาดเฉลี่ย 14 เซนติเมตร และลึกตามแนวดิ่งประมาณ 50 เซนติเมตร นอกจากนี้ยังพบนกหัวใจนิคที่ทำรังในบริเวณสิ่งก่อสร้าง หรือตามอาคารบ้านเรือน เช่น นกพิราบ นกกระโจกบ้าน และนกกระติด เป็นต้น (โอกาส, 2542)

2. นกที่ไม่สร้างรัง (non nest-builder) นกในกลุ่มนี้ไม่สร้างรังเอง แต่ใช้รังหรือโพรงรังที่นกชนิดอื่นทำไว้ หรือสัตว์ชนิดอื่นทิ้งไว้ หรือแม้แต่การขึ้นไปนกเข้าของรังให้ลักษณะที่รังเพื่อการครอบครองรัง เช่น นกแกกในแคลิฟอร์เนียที่อาศัยอยู่ในโพรงของต้น Indian Laurel (*Ficus nitida*) (Alvarez-Castaneda et al., 2004) หรือนกเค้าเมวที่ใช้รังของนกตะขาบทุ่ง หรือโพรงเก่าของกระজ้อน เป็นต้น

รูปแบบของรังที่มีความปลดภัยมากที่สุดคือ รังที่ทำขึ้นในโพรงไม้หรือรังที่นกบุคลเจาะขึ้นเอง ซึ่งมีความปลดภัยจากการโจรตีของสัตว์ชนิดอื่น ๆ หรือแม้แต่ในสัตว์ชนิดเดียวกัน ซึ่งจะทำให้โอกาสในการลดตายของลูกนกสูงกว่านกที่วางไข่ในรังรูปแบบอื่น (วีรบุญธ์, 2528; Walters, 1994) จากการศึกษาการใช้ประโยชน์ของรัง ไม้ของสัตว์มีกระดูกสันหลังในประเทศไทยสเตรเดียพบว่ามีสัตว์มีกระดูกสันหลังเข้าใช้ประโยชน์จากโพรงไม้ร้อยละ 41 (Gibbons et.al., 2002) จึงนับว่าโพรงไม้เป็นประโยชน์ต่อสัตว์ป่าเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าการเกิดโพรงในต้นไม้ไม่เป็นที่ต้องการของการจัดการป่าไม้เพื่อการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ก็ตาม

ความสูงของรังจากพื้นดิน

นกชนิดเดียวกันปกติมักสร้างรังในบริเวณที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น ไก่ป่า เป็ดส่วนใหญ่ นกกระเรียน นกอัญชัน ห่าน และไก่วง สร้างรังบนพื้นดินซึ่งส่วนใหญ่ความสูงของรังจากระดับเหนือพื้นดินไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็มีนกบางชนิดที่มีการสร้างรังในสถานที่ที่ระดับความสูงของรังจากพื้นดินที่แตกต่างกันออกไปในช่วงฤดูสืบพันธุ์เดียวกัน หรือแตกต่างกันไปในแต่ละฤดูสืบพันธุ์ ซึ่งความสัมพันธ์ของความสูงของรังจากพื้นดินกับการเลือกใช้ประโยชน์ของนกเป็นเรื่องยากในการที่หาความสัมพันธ์หรือทดสอบ บางครั้งอาจเกิดจากความแปรปรวนของสภาพแวดล้อม เช่น พายุฝน ความหนาแน่นของนกชนิดนั้น ๆ อาหาร และสัตว์ผู้ช่วย (Welty and Baptista, 1988) เป็นต้น

นกเค้าเมว Haley นิคิวงาน ไว้ในรูปแบบของรัง และระดับความสูงที่แตกต่างกันออกໄປ เช่น Common Screech-Owl (*Otus asio*) วางไว้ในโพรงไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่ระดับความสูงจากพื้นดินเฉลี่ย 1.5-1.9 เมตร Northern Saw-whet Owl (*Aegolius acadicus*) รังส่วนใหญ่พบรอยู่ในโพรงเก่าของนกหัวหวน ที่มีความสูงจากพื้นดินเฉลี่ย 4.3-18.3 เมตร (Harrison, 1975) นอกจากนี้จากการศึกษาของ Severinghaus (2007) พบว่านก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) เลือกโพรงไว้ในการผสมพันธุ์วางไว้และเลี้ยงคุณลูกอ่อน ที่มีความสูงจากพื้นดินมากกว่า และต้นไม้มีขนาดใหญ่กว่า ต้นไม้และโพรงไม้ที่มีอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านกที่ไม่สามารถสร้างรังได้เองก็ มีรูปแบบในการเลือกใช้ประโยชน์จากโพรงไม้ เช่นเดียวกัน ซึ่งนกจะเลือกสถานที่ที่ปลอดภัย และอยู่ใกล้กับแหล่งอาหารเป็นสถานที่วางไว้และเลี้ยงคุณลูกอ่อน (สุภาพ, 2525)

ขนาด รูปร่าง และสีของเปลือกไข่

ขนาด รูปร่าง และสีของเปลือกไข่ที่แตกต่างกันไปตามแต่ชนิดของนก นกขนาดใหญ่จะวางไว้ขนาดใหญ่ เช่น นกกระจากเทศาวางไว้ ขนาด $127-175 \times 111-145$ มิลลิเมตร หรือในนก Rufous Hummingbird วางไว้ที่มีขนาดเพียง $11-14 \times 7-10$ มิลลิเมตร สำหรับนกที่วางไว้ที่มีสัดส่วนของน้ำหนักไว้เปรียบเทียบกับสัดส่วนของน้ำหนักของตัวนกมากที่สุดนั้น คือ นกกิวี โดยมีน้ำหนักตัวประมาณ 450 กรัม แต่วางไว้ที่มีน้ำหนักมากถึง 1,700 กรัม (Burnie, 1988; Walters, 1994) ขนาดของไว้มีความสัมพันธ์กับขนาดของตัวนกที่วางไว้เป็นแบบอัตราส่วนกลับ คือ นกขนาดใหญ่จะวางขนาดไว้เล็ก และนกขนาดเล็กกว่าง่ายไว้ขนาดใหญ่ แต่ในนกที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ไว้ของนกที่ลูกนกเกิดมาเป็นแบบมีขนขึ้นปกคลุมเต็มตัว และเดินได้เกือบจะทันที (precocial) ไว้จะมีขนาดใหญ่กว่าไว้ของนกชนิดที่เมื่อลูกนกฟักออกจากไข่ไม่มีขนปกคลุมและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (altricial) นอกจากนี้อายุของนกที่มีผลต่อขนาดไว้ เช่น กัน คือ นกที่อายุน้อยกว่าง่ายไว้ขนาดเล็กกว่ากันที่มีอายุที่มากกว่า สำหรับไว้ในครอกเดียวกัน ไว้ในสุดท้ายมีขนาดเล็ก และมีปีริมาณไว้เด่นน้อย ซึ่งส่งผลต่ออัตราการรอดชีวิตของลูกนกเมื่อฟักออกจากไข่ (วีรบุฑิ, 2528) โดยพบว่าไว้ในกลุ่มของนกเค้าเมวนั้นมีขนาดที่แตกต่างกันออกໄປ ตามแต่ชนิดของนก เช่น นกแสก (*Tyto alba*) ไว้มีขนาด 42.1×31.8 มิลลิเมตร หนัก 16-20 กรัม (สุภาพ, 2525), Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) ไว้มีขนาด 47.0×56.1 มิลลิเมตร Long-Eared Owl (*Asio otus*) ไว้มีขนาด 32.5×40.0 มิลลิเมตร หรือในนกเค้าเมวขนาดเล็ก เช่น Common Screech-Owl (*Otus asio*) ไว้มีขนาด 30.0×35.5 มิลลิเมตร Scops Owl (*Otus scops*) ไว้มีขนาด 27.0×31.3 มิลลิเมตร และใน Pygmy Owl (*Glaucidium passerinum*) ไว้มีขนาด 28.8×22.8 มิลลิเมตร เป็นต้น (Harrison, 1975; Harrison, 1987) ซึ่งรูปร่างของไว้ที่แตกต่างกันในแต่ละชนิดนกนั้นเนื่องมาจากอวัยวะภายในและกระดูกเชิงกรานของนกที่แตกต่างกันโดยนกเค้าเมวเป็นนกที่มีกระดูกเชิงกรานรุ่ม ดังนั้น ไว้จึงมีรูปร่างค่อนข้างกลม (วีรบุฑิ, 2528)

การที่ไข่ของนกเค้าแมวส่วนใหญ่ค่อนข้างกลมและมีสีขาวเป็นมันน้ำ นอกจากเกิดจากอวัยวะภายในแล้ว การที่นกเค้าแมวส่วนใหญ่ว่างไข่ในโพรงไม่และพักไข่ทันทีหลังจากที่วางไข่ฟองแรก จึงเป็นปัจจัยแวดล้อมและวิถีของการที่ทำให้ไข่ไม่มีความจำเป็นที่ต้องพรางตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้เนื่องจากภายในโพรงมีปริมาณแสงที่น้อย ดังนั้นไข่ที่มีสีขาวจึงเป็นการเพิ่มการมองเห็นในที่มืดของแม่นกได้ดีอีกด้วย (เวรบุธ์, 2528; Burnie, 1988; Walters, 1994)

ช่วงเวลาในการวางไข่ และจำนวนไข่

นกวางไข่ในช่วงเวลาที่เมื่อลูกนกพิกออกจากไข่แล้วมีอาหารอุดมสมบูรณ์มากที่สุดเพื่อที่พ่อแม่นกจะสามารถหาอาหารมาเลี้ยงลูกนกให้เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าว แตกต่างกันไปในนกแต่ละชนิด เช่น นกที่กินแมลง มีกว่า ไข่ในช่วงปลายฤดูแล้ง ไปจนถึงกลางฤดูฝน ซึ่งเป็นช่วงที่มีแมลงเป็นจำนวนมาก (โอภาส, 2542) ในนกชนิดเดียวกันนั้น จำนวนไข่มีจำนวนที่แตกต่างกันออกไปตามความใกล้ไกลจากเส้นศูนย์สูตร คือ นกชนิดเดียวกันที่อาศัยอยู่ห่างออกไปจากเส้นศูนย์สูตรมากเท่าไรจะวางไข่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ (เวรบุธ์, 2528) สำหรับช่วงระยะเวลาในการวางไข่ของนกในพื้นที่เดียวกัน มีความแตกต่างในช่วงวันเวลาของการวางไข่มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปริมาณอาหาร ดังเช่น การศึกษาช่วงระยะเวลาในการวางไข่ของนก Tengmala's Owl พบว่า นกแต่ละตัวมีช่วงเวลาที่เปรผันหรือแตกต่างกันออกไปมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณอาหาร คือในปีที่มีปริมาณอาหารมากนักมีช่วงระยะเวลาในการวางไข่ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ถ้าหากปีใด มีปริมาณอาหารน้อย ความแตกต่างของช่วงระยะเวลาในการวางไข่ที่ไข่ของนกในแต่ละตัวจะแตกต่างกันมาก หรือมีช่วงระยะเวลาในการวางไข่ที่ยาวนานมากขึ้นกว่าเดิม (Valkama *et al.*, 2002)

จำนวนไข่ของนกเค้าแมวนั้นมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละชนิดของนก เช่น Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) วางไข่ 2-3 ฟอง (มีได้ถึง 6 ฟอง) และวางไข่ 1 ครอก/ปี หรือ Snowy Owl (*Nyctea scandiaca*) วางไข่ 3-9 ฟอง (มีได้ถึง 14 ฟอง) และวางไข่ 1 ครอก/ปี (Hall, 2005) หรือในนกแสก (*Tyto alba*) วางไข่ 4-7 ฟอง (มีได้ถึง 16 ฟอง) และวางไข่ 1-2 ครอก/ปี บางครั้งพบถึง 3 ครอก (โอภาส, 2542; Prestit and Wagstaffe, 1984) หรือการศึกษานกแสกในประเทศไทยจำนวน 300 คู่ พบร่านกแสกจำนวน 32 คู่ (10.67 %) ให้ลูก 2 ครอก/ปี โดยใช้คู่และสถานที่เดิมในการวางไข่ และนกแสกจำนวน 9 คู่ (3 %) มีการให้ลูก 2 ครอก/ปี แต่ไม่ใช้สถานที่เดิมในการวางไข่ และนกแสก 1 คู่ (0.33 %) ที่ให้ลูก 3 ครอก/ปี โดยที่ลูกนกแสกในครอกแรก (first brood) มีจำนวนมากกว่าลูกนกในครอกถัดมาในปีเดียวกัน (Meek *et al.*, 2003) นอกจากนี้ยังพบว่านกหลายชนิดหลังจากที่นำไข่ออกจากรัง แม่นกสามารถไข่ทุกแท่งได้ เช่น ในนกแอ่นทาง

สีเหลี่ยม (*Collocalia maxima* Hume, 1878) (ปราโมทย์, 2546) หรือในนกแก้วโน่น (*Psittacula eupatria*) (อุษณีย์, 2550)

การฟักไข่

ระยะเวลาของการฟักไข่ (incubation period) คือ ช่วงเวลาตั้งแต่ไข่ฟองสุดท้ายในรังถูกวาง ออกมานอกถึงช่วงเวลาที่ไข่ฟองสุดท้ายได้ฟักออกเป็นตัว นกเค้าแมวส่วนใหญ่ฟักไข่ทันทีหลังจากที่วางไข่ฟองแรก ซึ่งมีผลทำให้ลูกนกฟักออกจากไข่ในเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งการที่นกฟักไข่ในทันทีนั้นมีข้อดีคือ ไม่มีความปลดภัยจากศัตรู และสภาวะแวดล้อม โดยเฉพาะในช่วงที่อาหารไม่เพียงพอ หรือไม่สามารถคาดเดาปริมาณอาหารได้ ดังนั้nlูกนกที่ตัวเล็ก อ่อนแอ หรือตัวที่เกิดออกมาหลังสุด จะตายก่อน ซึ่งไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ลูกนกที่เหลือ หรืออีกนัยหนึ่งคือ มีลูกนกอย่างน้อยหนึ่งตัว คือตัวที่แข็งแรงที่สุดสามารถดูแลตัวเองได้ ในทางกลับกัน นกที่ฟักออกจากไข่พร้อมกัน มีการแย่งแย่งอาหารกันเอง และถ้าหากอาหารเกิดขาดแคลนขึ้น ลูกนกทั้งครอบครัวจะตายทั้งหมด (เวรญุทธ์, 2528; Valkama *et al.*, 2002) อย่างไรก็ตามมีนกเค้าแมวบางชนิดที่ไม่ได้ฟักไข่ทันทีหลังจากวางไข่ฟองแรก แต่จะเริ่มฟักไข่ก็ต่อเมื่อวางไข่ทั้งหมดแล้ว เช่น นก Pygmy Owl (*Glaucidium passerinum*) ซึ่งมีระยะเวลาฟักไข่ประมาณ 28 วัน (Harrison, 1987) สำหรับการฟักไข่ในนกเค้าแมวนั้นส่วนใหญ่เพศเมียฟักไข่เพียงลำพัง (Pettins and Middleton, 1985) แต่ก็มีนกเค้าแมวเพียงบางชนิดที่ทั้งสองเพศช่วยกันฟักไข่ เช่น Burrowing Owl (*Spetyo cunicularia*) และ Barred Owl (*Strix varia*) (Harrison, 1975) เป็นต้น

ระยะเวลาในการฟักไข่ของนกแต่ละชนิดนานเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของนก โดยในกลุ่มของนกเค้าแมว เช่น นกแสก (*Tyto alba*) ใช้เวลา 32-34 วัน (สุภาพ, 2525; Prestt and Wagstaffe, 1984; Walters, 1994) Common Screech-Owl (*Otus asio*) ใช้เวลา 21-30 วัน Long-Eared Owl (*Asio otus*) ใช้เวลาประมาณ 25-30 วัน Short-Eared Owl (*Asio flammeus*) ใช้เวลา 24-28 วัน Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) ใช้เวลา 28-35 วัน Burrowing Owl (*Spetyo cunicularia*) ใช้เวลา 21 วัน Barred Owl (*Strix varia*) ใช้เวลา 28-33 วัน Scops Owl (*Otus scops*) ใช้เวลา 21-22 วัน หรือ Bruce's Scops Owl (*Otus brucei*) ใช้เวลา 21-22 วัน (Harrison, 1975; Walters, 1994) สำหรับในนกที่ไม่ใช่นกเค้าแมว เช่น นกแอ่นหางสีเหลี่ยม (*Collocalia maxima* Hume, 1878) ใช้เวลา 24-30 วัน (ปราโมทย์, 2546) นกพญาปากกว้างอกสีเงิน (*Serilophus lunatus* (Gould)) ใช้เวลา 15-18 วัน (ประทีป, 2539) นกแก้วโน่น (*Psittacula eupatria*) ที่ใช้เวลาเฉลี่ย 23.57 วัน (อุษณีย์, 2550) หรือในนก Black Woodpecker ใช้เวลาฟักไข่นาน 12-14 วัน (Walters, 1994)

โดยนกที่มีขนาดตัวใหญ่จะมีช่วงระยะเวลาในการฟักไข่ที่ยาวนานกว่านกที่มีขนาดตัวที่เล็กกว่า โดยนกที่มีขนาดน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นหนึ่งเท่า ช่วงระยะเวลาของการฟักไข่จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16 (Welty and Baptista, 1988)

นอกจากนี้ระยะเวลาในการฟักไข่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ลักษณะของรัง นกที่ทำรังในโพรงไม่มีจะมีระยะเวลาฟักไข่นานกว่านกที่ทำรังแบบเปิด (เวรยุทธ์, 2528) และปัจจัยทางสัตว์ภูมิศาสตร์ก็มีผลตัวอย่างเช่นกัน คือ นกที่อาศัยอยู่ทางเหนือของเขตตอบอุ่นจะมีช่วงระยะเวลาในการให้ความสนใจหรือความสนใจมากในการฟักไข่มากกว่านกที่อยู่ทางใต้ของเขตตอบอุ่นและในเขตร้อน (Chalfoun and Martin, 2007) โดยที่นกในขณะฟักไข่ จะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมในการคุ้ยแล้วป้องกันลูกนกซึ่งมีความเข้มข้นแตกต่างกันออกไป คือ ในนกที่เป็น precocial พ่อแม่นกป้องกันลูกนกมากที่สุดในช่วงที่ลูกนกกำลังฟักออกจากไข่หรือหลังจากนั้นเล็กน้อย สำหรับลูกนกที่เป็น altricial พ่อแม่นกป้องกันลูกนกมากที่สุดในช่วงเวลาที่ลูกนกกำลังหัดบิน (เวรยุทธ์, 2528) เช่น นก Burrowing Owls (*Athene cunicularia*) พ่อแม่นกมีพฤติกรรมในการป้องกันพื้นที่รอบ ๆ รัง มากที่สุดในช่วงเวลาหลังจากที่ลูกนกฟักออกจากไข่จนมีอายุประมาณ 1 สัปดาห์ (Fisher et al., 2004)

การเจริญเติบโตของลูกนก

นกในกลุ่มเดียวกันทั้งที่เป็น precocial และ altricial นกที่มีระยะเวลาในการฟักไข่สั้น ลูกนกเจริญเติบโตได้อย่างเร็ว แต่ในนกที่มีระยะเวลาการเป็นลูกนกอีกด้วย คือ นกที่มีขนาดตัวใหญ่มีช่วงระยะเวลาที่เป็นลูกนกที่ยาวนานกว่านกที่มีขนาดตัวเล็ก และนกที่ทำรังในโพรงที่ปิด มีช่วงระยะเวลาในการเป็นลูกนกที่นานกว่านกที่ทำรังในโพรงที่เปิดโล่ง (เวรยุทธ์, 2528) เช่น ในนกพญาปากกว้างอกสีเงิน (*Serilophus lunatus* (Gould)) ลูกนกเป็นแบบ altricial ใช้เวลาในการฟักไข่ 15-18 วัน ลูกนกสามารถออกจากรังได้ในระยะเวลาเพียง 14 วัน (ประทีป, 2539) ในขณะเดียวกันนกแอ่นหางสีเหลือง (*Collocalia maxima* Hume, 1878) ลูกนกเป็นแบบ altricial เช่นเดียวกัน แต่ใช้เวลาในการฟักไข่ 24-30 วัน ลูกนกสามารถออกจากรังต้องใช้เวลาถึง 55 วัน (ปราโมทย์, 2546) หรือใน นกสะเกก (ลูกนกเป็นแบบ semi-altricial) ที่เป็นนกขนาดกลาง (34-40 เซนติเมตร) ใช้เวลาในการฟักไข่ประมาณ 33 วัน และลูกนกออกจากรังประมาณ 9-12 อาทิตย์ (Presstt and Wagstaffe, 1984) สำหรับ นกเค้าแมวต่างชนิดกัน ลูกนกใช้เวลาในรังที่แตกต่างกัน เช่น Short-Eared Owl (*Asio flammeus*) ลูกนกออกจากรังเมื่ออายุ 12-17 วัน Scops Owl (*Otus scops*) ลูกนกออกจากรังเมื่ออายุ 21 วัน และ

Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) ลูกนกออกจากรังเมื่ออายุ 50-60 วัน (Harrison, 1987; Hall, 2005) เป็นต้น

การเจริญเติบโตของลูกนกออกจากบ้านอยู่กับชนิดของนกแล้ว การป้อนอาหารของพ่อแม่นก ก็นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของลูกนก โดยลูกนกที่อาศัยอยู่ในโพรงไม่พอแม่นกนำอาหารมาป้อนให้มากครั้งขึ้นเมื่อลูกนกมีอายุมากขึ้น แต่เมื่อลูกนกมีอายุใกล้ออกจากรัง พ่อแม่นกนำอาหารมาให้หน้อยครั้งลง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า พ่อแม่นกมีความเห็นอย่างเดียวเพิ่มมากขึ้น หรืออาจเป็นการกระตุ้นให้ลูกนกได้รับรู้ว่าสมควรออกจากรังไปหาอาหารกินเองตามลำพังได้แล้ว โดยช่วงระยะเวลา ก่อนออกจากรังลูกนกส่วนมากจะมีน้ำหนักมากกว่าพ่อแม่ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากลูกนก ต้องการเก็บสำรองหรือสะสมอาหารไว้ในช่วงเวลาที่อาหารขาดแคลน หรือเพื่อการเจริญเติบโตของก้านขน หรือเพื่อเป็นการเพิ่มพลังงานให้กับลูกนกเองในการหัดบิน (เวรยุทธ์, 2528; Taylor, 1994) เช่น นกแสก (*Tyto alba*) พบว่าลูกนกแสกในช่วงอายุ 36-40 วัน มีน้ำหนักมากกว่าตัวเต็มวัย จากนั้นน้ำหนักค่อยๆ ลดลงจนเกือบใกล้เคียงกับนกตัวเต็มวัย อย่างไรก็ตามในปีที่มีอาหารสมบูรณ์ ลูกนก ก่อนออกจากรังจะยังคงมีน้ำหนักมากกว่านกแสกตัวเต็มวัย (Taylor, 1994)

การประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์

การประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ หมายถึง การที่มีลูกนกอย่างน้อย 1 ตัว สามารถเจริญเติบโตและออกจากรังได้ (Severinghaus, 2007) ซึ่งความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าแมว นั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ปริมาณ และคุณภาพของอาหาร สภาพภูมิอากาศ โรค ความหนาวเย็น ของจำนวนนกเค้าแมว คู่ที่มีความเหมาะสม และการแข่งขันจากนกเค้าแมวด้วยกันเอง (Lewis, 2002) เช่น นกแสก (*Tyto alba*) พบว่าการปกคลุมของhimic อุณหภูมิ และความหนาวเย็นของประชากรจะมีผลต่อการรอดตาย (survival) ของทั้งนกแสกที่โตเต็มวัย (adult) และนกแสกที่ยังไม่โตเต็มวัย (juvenile) โดยทั้งนกแสกที่ยังไม่โตเต็มวัยมีอัตราการรอดตายต่ำกว่า (17 %) นกแสกที่โตเต็มวัย (72 %) โดยที่การปกคลุมของhimic และอุณหภูมนิมีความสำคัญต่ออัตราการรอดตายของนกแสกที่ยังไม่โตเต็มวัย ส่วนคุณใบไม้ร่วง หยาดน้ำฝน (precipitation) และความหนาวเย็นของจำนวนประชากรมีผลต่ออัตราการรอดตายของนกแสกที่โตเต็มวัย นอกจากนี้นกแสกที่ยังไม่โตเต็มวัยมีการอพยพ (emigration) และการกระจาย (distribution) ออกจากพื้นที่ไปได้ไกลและมากกว่านกที่โตเต็มวัย (Fajardo et al., 2000) โดยสาเหตุสำคัญในการอพยพของนกตัวเต็มวัย คือจำนวนของประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น (Altwege et al., 2003) สำหรับอัตราการตาย (mortality) ของนกแสกนั้นสาเหตุที่สำคัญก็คือการสูญเสียพื้นที่เพื่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะพื้นที่ใช้ในการวางไข่ นอกจากนี้ยังพบสาเหตุอื่น อีกหลายประการ เช่น การที่มีฤดูหนาวที่ยาวนาน จำนวนอาหารที่ลดลง การใช้สารเคมี โดยเฉพาะ

ยาปราบศัตรูพืชในกลุ่ม Organochlorine (DDT, Aldrin, Dieldrin) ในช่วงปี ค.ศ.1950-1960 และการตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน (Meek *et al.*, 2003) รวมทั้งการเกิดโรคระบาดในหมู่ซึ่งเป็นอาหารที่สำคัญของนกแสก ซึ่งสาเหตุดังกล่าวส่วนใหญ่นั้นเกิดจากความไม่ตั้งใจของมนุษย์ซึ่งตรงกันข้ามกับในอดีตที่สาเหตุการตายของนกแสกส่วนใหญ่นั้น มาจากความจงใจหรือความตั้งใจของมนุษย์ เช่น การขิง วางกับดัก การทำลายรังและไถ่ของนกแสก (Fajardo, 2001) ปัจจุบันสาเหตุการตายที่สำคัญและมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นก็คือการตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน (Fajardo, 2001; Fajardo *et al.*, 2000; Meek *et al.*, 2003) จากการศึกษาในนก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) พบว่าจำนวนลูกนกที่ออกจากรังต่อรังที่ประสบความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับปริมาณน้ำฝน คือ ถ้าปีใดที่มีปริมาณน้ำฝนมาก จำนวนลูกนกที่ออกจากรังต่อรังที่ประสบความสำเร็จ จะมีจำนวนลดลง โดยพบว่าสัตว์ผู้ล่าที่เข้าทำลายไป และลูกนก Lanyu Scops Owl คือ Tree Climbing Asian House Rat (*Rattus tenazumi*) และ งู Chinese Green Tree Viper (*Trimeresurus stejnegeri*) นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพของรัง และคุณภาพของแม่นกมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ โดยที่คุณภาพของแม่นก พิจารณาจากจำนวนปีที่นกพยายามสืบพันธุ์ กับ จำนวนปีที่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ (จำนวนปีที่นกสืบพันธุ์/จำนวนปีที่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์) โดยที่แม่นก Lanyu Scops Owl จะต้องมีอายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ถึงจะประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ ซึ่งนก Lanyu Scops Owl บางตัวมีอายุยาวได้ถึง 17 ปี (Severinghaus, 2007)

การประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์นอกจากปัจจัยแวดล้อมและคุณภาพของแม่นกแล้ว พฤติกรรมในการปักป้องไป และลูกนกนั้นบวมความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยพ่อแม่นกที่ต่างชนิดกัน จะมีวิธีในการปักป้องไป และลูกนกที่แตกต่างกัน เช่น การเข้าโขนตีศัตรู หรือการหลอกล่อให้ศัตรูออกห่างจากไป หรือลูกนก นอกจากนี้มีพ่อแม่นกหลายชนิดที่สามารถเคลื่อนย้ายไป หรือลูกนกไปจากรังได้เมื่อมีอันตราย โดยการใช้ขา igrating หรือจะงอยปาก ในการเคลื่อนย้าย เช่น ในนก อัญชัน (Rail) ใช้จะงอยปากควบลูกนกหนึ่งน้ำ หรือในนก Woodcock ใช้ขาทั้งสองข้างหนีบลูกนกเพื่อบินหนี หรือเหยียบลาษชนิดใช้กรงเล็บจับลูกนกเคลื่อนย้ายได้ (Burnie, 1988)

การศึกษาอุปนิสัยในการกินอาหารของนกเค้าแมว

การศึกษาอุปนิสัยในการกินอาหารของนกเค้าแมวนั้น นอกจากการผ่าท้องเพื่อดูอาหารที่อยู่ในกระเพาะแล้ว การศึกษาอาหารจาก pellet ก็นับว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการกินอาหารของนกเค้าแมวได้เป็นอย่างดี และไม่ต้องมีการผ่าตัดในการศึกษาอีกด้วย (Glue, 1984)

Pellet คือส่วนประกอบของอาหารที่นกเค้าแมวไม่สามารถย่อยได้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นส่วนที่ไม่มีประโยชน์ในด้านธาตุอาหาร อาจประกอบไปด้วย ไขกระดูก เกล็ด ชิ้นส่วนของแมลง ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับจำนวนชนิดอาหารที่นกกินเข้าไป นกสำรอก pellet ออกมาวันละหนึ่งถึงสองครั้ง โดยมีขนาดและรูปร่างที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถใช้ขนาดและรูปร่างของ pellet ในการจำแนกชนิดนกเค้าแมวได้ เช่น Eagle Owl มี pellet ขนาด $70 - 110 \times 30 - 40$ มิลลิเมตร ส่วนในนกเค้าแมวนาคเล็ก pellet มีขนาด $34 - 40 \times 15$ มิลลิเมตร นอกจากนี้บริเวณที่หัวอาหาร ดูคล้าย และการประสบความสำเร็จในการล่าเหยื่อในแต่ละครั้งยังส่งผลต่อขนาดของ pellet อีกด้วย เช่น ในวันที่มีลมพายุ ฝนตก จะมีผลทำให้ pellet ของนกແສกมีขนาดเล็กลง หรือในสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไป เช่น pellet ของนก Tawny Owl จะประกอบด้วย ไส้เดือน แมลงปีกแข็ง และหากบก เป็นส่วนใหญ่ (Glue, 1984; Burnie, 1988; Taylor, 1994)

นกเค้าแมวเป็นนกที่ไม่มีกระเพาะพัก (crop) ดังนั้นจึงทำให้อาหารที่กินเข้าไปนั้น ไหลลงสู่ระบบย่อยอาหาร ได้โดยตรง กระเพาะของนกเค้าแมวประกอบด้วยสองส่วน คือส่วนที่หนึ่งเรียกว่า proventriculus ซึ่งบริเวณนี้จะผลิตเอนไซม์ กรด และสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนเริ่มแรกในการย่อยอาหาร โดยกระเพาะของนกเค้าแมวในส่วนนี้จะมีประสิทธิภาพในการย่อยได้เป็นอย่างดี กระเพาะส่วนที่สองเรียกว่า ventriculus หรือ gizzard ซึ่งในบริเวณนี้ไม่มีการหลังสารเคมีใด ๆ ออกมานำเพื่อการย่อย โดยกระเพาะของนกเค้าแมวในส่วนนี้จะบางมากเมื่อเทียบกับนกชนิดอื่น ๆ ซึ่งบริเวณส่วนนี้จะเป็นเสมือนเครื่องกรองเพื่อคายช่วยกรองส่วนต่าง ๆ เช่น ขน พื้น กระดูก ถัง หรือสิ่งอื่นที่กระเพาะส่วนแรกไม่สามารถย่อยได้ เช่น ไม้ไผ่ ใบไม้ หรือเศษอาหาร โดยหลังจากที่นกกินอาหารเข้าไปแล้ว หลาขี้วัว ไม้ gizzard จะบีบอัดอาหารส่วนที่ไม่ย่อยนี้ แล้วขยับกลับออกมาน้ำที่กระเพาะส่วนแรก (proventriculus) ซึ่งเป็นการปิดกั้นระบบทางเดินอาหารของนกเค้าแมว จึงทำให้นกเค้าแมวต้องสำรอกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ออกมาก่อนที่จะกินอาหารเข้าไปใหม่ โดย pellet ที่สำรอกทึ่งออกมานั้นจะมีขนาดและรูปร่างใกล้เคียงกับ gizzard ของนกเค้าแมวนานิดนั้น ๆ ซึ่งขั้นตอนต่อไปนี้ก็เริ่มกินอาหารเข้าไปจนกระทั่งสำรอก pellet ออกมานั้น ใช้เวลาประมาณ 10 ชั่วโมง นกเค้าแมวสำรอก pellet ออกมานำไปในเวลา

กลางคืนสำรองอุกมาในบริเวณที่นกเค้าแมวหาอาหาร โดยที่นกเค้าแมวแต่ละชนิดนั้นนิ่งช่วงเวลา และสถานที่ในการสำรอง pellet ที่แตกต่างกัน

Pellet นั้นไม่ได้มีแต่ในเฉพาะนกเค้าแมวและนกผู้ล่าที่ออกหากินทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืนเท่านั้น แต่ยังพบในนกมากกว่า 330 ชนิด ใน 60 วงศ์ เช่น นกกาเงิน นกເອັນ ອົງ ອົງ ມັມແຕ່ນກທ່າກິນບຣີວັນນຳອໜ້າຢ່າງນກຮະເຕັນ ອົງອນຍາງກີມີການສໍາຮອກ pellet ດ້ວຍເຊັ່ນກັນ (ວິຮູຫຼົ້, 2528; Glue, 1984) สำหรับการศึกษาພຸດທິກຣມການກິນອາຫາດ โดยກາວິຄຣະໜ້າ pellet ซື່ງສ່ວນໃຫຍ່ສໍາຂາກັນໃນເພາະນກເຄົ້າແມວນັ້ນ ເນື່ອງມາຈັກພຸດທິກຣມໃນການກິນອາຫາດອອນກເຄົ້າແມວມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກນກຜູ້ລ່າໜິດອື່ນ ທີ່ອີ້ນເຄົ້າແມວກືນອາຫາດທີ່ລ່າໄດ້ເຂົ້າໄປເຖິງຕົວ ແຕ່ສໍາຫັນນກຜູ້ລ່າໜິດອື່ນ ແລ້ວຈະຈຶກອາຫາດອອກເປັນເສື້ນ ກ່ອນກິນເຂົ້າໄປ ນອກຈາກນີ້ຮະບນກາຮ່ອຍອາຫາດອອນກເຄົ້າແມວຍັງ ໂີ່ຄ່ອຍດີນັກເນື້ອເປົ້າຍັງທີ່ບັນນກຜູ້ລ່າໜິດອື່ນ (Glue, 1984)

การศึกษาอุปนິสຶບໃນການກິນອາຫາດຈາກ pellet ມັກທຳການສໍາຂາໃນກຸ່ມອອນກເຄົ້າແມວທີ່ມີຂາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ການສໍາຂາ pellet ໃນກແສກ (*Tyto alba*) ທີ່ເກີບໄດ້ຈາກບຣີວັນໄຕຮັງ ແລະບຣີວັນທີ່ເກະນອນ ທຳໄຫ້ທຽບວ່າອາຫາດສ່ວນໃຫຍ່ເປັນສັດວິລີ່ຍຸກດ້ວຍນມາດເລີກ ໂດຍເພາະໃນກຸ່ມອອນສັດວິພິນແທະ (Rodentia) ອີ້ມີປົກມາລະກົງຮ້ອຍລະ 90 ແລະສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຫຼູ (mole, vole, mouse ແລະ rat) (Wallace, 1971; Meek *et al.*, 2003) ອົງການສໍາຂາໃນກເຄົ້າແມວຫຼາວ (*Asio otus*) ຈຳນວນ 18 ຕົວ ບຣີວັນທະເລທຽຍໃນປະເທດຈີນ ທີ່ເກີບຮັບຮົມ pellet ຈາກບຣີວັນທີ່ເກະນອນພວບວ່າ ອາຫາດສ່ວນໃຫຍ່ (98.0 %) ເປັນສັດວິລີ່ຍຸກດ້ວຍນມາດເລີກ (*Rhombomys opimus*, *Meriones meridianus*, *Cricetulus barabensis*, *Phodopus roborovskii* ແລະ *Mus musculus*) ແລະນກ *Passer montanus* (1.98 %) (Shao and Liu, 2006) ສໍາຫັນໃນປະເທດໄທຢັນນັ້ນ ສຸກາພ (2525) ສໍາຂາ pellet ຂອງກິນແສກ ໂດຍພວບວ່າອາຫາດສ່ວນໃຫຍ່ ອີ້ນ ຫຼູນາໃຫຍ່ (*Rattus argentiventer*) ຮອງລົງນາກີ່ອຫຼູທ້ອງຂາ (*Rattus rattus*) ທີ່ເຫັນເປັນຫຼູນາດເລີກອີກສອງໜິນຄື້ອ ຫຼູພຸກເລີກ (*Bandicota savilei*) ແລະຫຼູຮົງ (*Mus sp.*) ນອກຈາກນີ້ຍັງພົກຄ້າງຄວາເພດານທ້ອງເຫັນເລີກ (*Scotophilus kuhlii*) ອີກດ້ວຍ

นกเค้าคู่ (Collared Scops Owl)

การจัดอันดับอนุกรมวิธาน

Howard and Moore (1980) ได้จัดนกเค้าคู่ไว้ในยังตัวบัญชีตัวบัญชีอนุกรมวิธาน ดังนี้

ชั้นนก (Class Aves)

อันดับนกเค้า (Order Strigiformes)

วงศ์นกเค้า (Family Strigidae)

สกุลนกเค้าหุยawa (Genus *Otus*)

ชนิดนกเค้าคู่ (Species *bakkamoena*)

โดยที่ชื่อสกุลมาจากภาษากรีกคือ *Otus* หรือ *Otos* แปลว่า หู ความหมาย คือ “นกที่มีขนของยาวคล้ายใบหู” หรือ ขนบริเวณใบหูดูยาวคล้ายเป็นพุ่ม มองดูคล้ายมีใบหู ส่วนชื่อชนิดเป็นคำภาษาสิงหล Sinhala (Sri Lankan) คือ *bakkamoena* ซึ่งหมายถึงนกแตงสีขาว และนกถือพันธุ์หนึ่งในชนนี้ ความหมายรวมจึงหมายถึง นกเค้าแมวที่มีขนของยาวคล้ายใบหู หรือนกเค้าแมวที่มีหู (ໂຄກສ, 2542; Jobling, 1991) นกเค้าคู่ (*Otus bakkamoena lempiji*) มีชื่อเรียกในภาษาบาลีเช่นว่า Burong Hantu หรือ Burong Jampok (Glenister, 1971)

สำหรับชื่อชนิดของนกเค้าคู่นี้ยังคงมีความสับสนโดย Lekagul and Round (1991) ได้จัดนกสูกหรือนกเค้าคู่ (*Otus lempiji*) เป็นนกประจำถิ่น ซึ่งสามารถพบเห็นได้บ่อย (very common resident) แต่จากการศึกษาของ Penhallurick (2002) โดยใช้ mtDNA cytochrome b (1040 base pairs) ได้แยก *Otus lettia*, *Otus lempiji* และ *Otus bakkamoena* เป็นนกเค้าแมวต่างชนิดกันในขณะที่ Konig et al. (1999) ได้ใช้ *Otus lettia* เป็นชื่อวิทยาศาสตร์สำหรับนก Collared Scops Owl และใช้ *Otus bakkamoena* เป็นชื่อวิทยาศาสตร์สำหรับนก Indian Scops Owl ส่วน Delacour (1947) ใช้ชื่อวิทยาศาสตร์ *Otus bakkamoena* เป็นชื่อของนก Oriental Screech Owl

การพบร่องรอย

นกเค้าคู่ (*Otus bakkamoena* Pennant) พบร่องรอยที่ประเทศไทยลังกา มีการกระจายอยู่ในเอเชียตะวันออก คือ ใน อินเดีย จีน เนปาล ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ อัลบานเนีย ศรีลังกา มาเลเซีย อินโดนีเซีย เกาหลี ให้หัว หมู่เกาะชุมดาใหญ่ และฟิลิปปินส์ ทั่วโลกมีนกเค้าคู่ ทั้งหมด 23 ชนิดย่อย (sub-species) (โอล拉斯, 2542; Howard and Moore, 1980; Hekstra, 1984) เช่น ในศรีลังกาซึ่งเป็นนกประจำถิ่นพับชนิดย่อย *Otus bakkamoena bakkamoena* (Henry, 1955) หรือในมาเลเซียพับชนิดย่อย *Otus bakkamoena lempiji* (Modac, 1956; Glenister, 1971) สำหรับในประเทศไทยพบนกเค้าคู่สองชนิดย่อยคือ *Otus bakkamoena lettia* (Hodgson) และ *Otus bakkamoena condorensis* Boden Kloss โดยชนิดย่อย *lettia* พบทั่วทุกภาคยกเว้นภาคใต้ ส่วนชนิดย่อย *condorensis* พบน้ำพะทายภาคใต้ตั้งแต่คอคอดกลางไป (โอล拉斯, 2542) ซึ่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ได้จัดกษัตริย์ หรือ นกเค้าคู่ (*Otus lempiji*) เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองอยู่ในลำดับที่ 880 (อนธรรม, 2548)

ลักษณะร่างกายทั่วไป

นกเค้าคู่ (Collared Scops Owl) จัดเป็นนกขนาดเล็ก มีขนาด 19 - 25 เซนติเมตร ปีกกว้างกว่า 16 เซนติเมตร หางสั้นกว่า 10 เซนติเมตร ตัวเต็มวัยมีสีน้ำตาลแกมเทา รอบคอมีแถบสีเทา หน้าผาก และคิ้วมีสีขาวแกมน้ำตาล รูจมูกมนตั้งอยู่หน้าหางจมูก มีขนบริเวณหูยาวและเป็นพุ่ม คุคล้ายมีใบหู ตาสีน้ำตาลดำ บางตัวมีสีเหลืองส้ม ปากสีเทา ปากเรียวเล็กแหลมเป็นขอเล็กน้อย แข้งมีขนปกคลุม เส้นของนิ้วที่ 3 ไม่หยัก โดยทั้งสองเพศมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน นกที่มีลักษณะใกล้เคียงกับนกเค้าคู่ คือ Sunda Scops Owl, Indian Scops Owl และ Japanes Scops Owl (โอล拉斯, 2542; Hekstra, 1984; Konig *et al.*, 1999)

พฤติกรรม

นกเค้าคู่จัดเป็นนกที่ออกหากินในเวลากลางคืน (nocturnal bird) โดยหากินในบริเวณป่าดิบ แล่ง ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา ทุ่งโล่ง ทุ่งหญ้า สวนผลไม้ ตั้งแต่ระดับพื้นราบจนถึงความสูง 2,200 เมตร จากระดับน้ำทะเล ถึงแม่นกเค้าคู่จะเป็นนกที่หากินในเวลากลางคืนแต่สามารถพบร่องรอยได้ในเวลากลางวัน นกเค้าคู่หลบนอนในบริเวณดันไม้ที่มีใบหนาทึบ หรือในโพรงดันไม้ กินแมลงและสัตว์ขนาดเล็กเป็นอาหาร เช่น ด้วงปีกแจ้ง ตึกแคน กึงก่า ตุ๊กแก ได้เดือน หนู ถั่งคาว นก และกบ

เป็นต้น นกเค้าคูกลีนกินเหยื่อที่เป็นแมลงทันที ส่วนใหญ่ที่มีขนาดใหญ่จะใช้กรงเล็บจับ เมื่อเหยื่อตายแล้วจะกลืนกินทั้งตัว สำหรับส่วนที่ไม่ย่อยซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีประโยชน์ด้านชาตุอาหาร เช่น ปีก แมลง กระดูก ขน เกล็ด จะสำรองอุดมมาที่เรียกว่า pellet (โอกาส, 2542; Henry, 1955; Glue, 1984; Taylor, 1994)

ภาพที่ 3 แผนที่การแพร่กระจายของนกเค้าคุ (Otus bakkamoena Pennant)

ที่มา: Hekstra (1984)

การผสมพันธุ์ร่วมใจ

นกเค้าคุผสมพันธุ์ร่วมใจในช่วงฤดูหนาวต่อฤดูร้อนในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน วางไข่ในโพรงด้านไม้ที่มีชีวิตหรือต้นไม้ที่ตายแล้ว อาจเป็นโพรงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (โอกาส, 2542) เช่น ในยอดด้านปาล์ม ในโพรงของยอดยางที่หักโค่น ในสวนผลไม้ ซึ่งในสวนยางพาราและในสวนผลไม้มีเป็นสถานที่ที่นกเค้าคุชอบทำรัง หรือพบมากเป็นส่วนใหญ่ (Modac, 1956) หรือเป็นรังที่สัตว์อื่นทำไว้ เช่น กระรอก นกหัวหวาน นกโทรศัพท์ โดยรังมักอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 2-5 เมตร ส่วนใหญ่ไม่มีวัสดุรองรัง ไขสีขาวค่อนข้างกลม ขนาดเฉลี่ย 28.1×32.3 มิลลิเมตร มี 3-5 ฟอง ห้องสองเพศช่วยกันฟักไข่และเลี้ยงลูกอ่อน โดยนกเค้าคุริ่มฟักไข่ทันทีหลังจากที่ได้วางไข่ฟองแรก ลูกนกแรกเกิดมีขนอุยขึ้นปกคลุมเล็กน้อย ขายังไม่แข็งแรง ช่วยเหลือ

ตัวองไม่ได้ (semi-altricial) พ่อแม่นกต้องหาอาหารมาป้อน โดยนกแล้วป้อนในช่วงแรก แต่เมื่อลูกนกโตแล้ว พ่อแม่นกจะทิ้งเหยือไว้ทั้งตัวให้ลูกนกนឹកกินเองเพื่อเป็นการสอนให้ลูกนกรึ่งการจับเหยื่อ (วีรบุฑ์, 2528; โอกาส, 2542; Henry, 1955)

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เครื่องบอกพิกัดภูมิศาสตร์ (GPS)
2. แผนที่ 1: 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร และแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน
3. ถุงผ้าใส่นก เครื่องชั่งน้ำหนัก และเวอร์เนียร์ (Vernier caliper)
4. ห่วงขนาด 7 มิลลิเมตร (8A) พร้อมอุปกรณ์ในการใส่
5. กล้องถ่ายภาพพร้อมอุปกรณ์เสริม
6. กล้องส่องทางไกล
7. ไฟฉายพร้อมอุปกรณ์
8. กล้องจุลทรรศน์แบบสเตอริโอ (Stereo microscope)
9. เทปวัดระยะขนาด 1.5 เมตร และ 20 เมตร
10. สมุดบันทึก คินสอ ปากกา แผ่นรองจด เชือก ถุงพลาสติก และวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

วิธีการ

พฤติกรรมการทำรังของไก่ การเลี้ยงคุณภาพและการเติบโตของลูกนกเค้า

1. หากำเน่ที่ตั้งรังนกเค้า โดยการส่องไฟประปาเพื่อการประชาสัมพันธ์ในการหาทำเน่ที่ตั้งรังไปยังหน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และโรงเรียน เป็นต้น และประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนของประชาชน เช่น บริเวณศาลาหมู่บ้าน และร้านค้าในชุมชน
2. เมื่อพบทำเน่ที่ตั้งรังของนกเค้า ทำการตรวจวัดพิกัดด้วยเครื่องบวกพิกัดภูมิศาสตร์ (GPS)
3. วัดขนาดรัง ความสูงของรังจากพื้นดิน ความสูง และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับสูง เพียงอก (Diameter at Breast Height; DBH) หรือความสูง ของต้นไม้ที่รังปรากฏ
4. จับพ่อแม่นกในรัง ชั่งน้ำหนัก วัดขนาดความยาวจะงอยปากบน ความยาวแข็ง และความยาวปีกเมื่อการออกกว้างสุด พร้อมใส่ห่วงขา
5. นับจำนวนไข่ต่อรัง วัดขนาดไข่ และระยะเวลาการฟักไข่ เปรียบเทียบการฟัก และการลูกทำลายของไข่
6. เมื่อลูกนกฟักออกจากไข่ ชั่งน้ำหนัก และวัดขนาด (จะงอยปากบน แข็ง และปีกเมื่อการออกกว้างสุด) ทุก 2-3 วัน และเมื่อลูกนกใกล้ออกจากรังจับใส่ห่วงขา
7. ทดสอบการเติบโตของลูกนก (น้ำหนัก ความยาวปีกเมื่อการออกสุด ความยาวจะงอยปากบน และความยาวแข็ง) และคัดเลือกตัวเปรี้ยวที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการทำนายอายุของลูกนกเค้า

สภาพพื้นที่ที่นกเค้าぐิใช้เป็นที่การวางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อน

1. วางแปลงวงกลมรัศมี 10 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่ ดังนี้

1.1 ชนิดพันธุ์ไม้ ความสูง และความโต (DBH) ของต้นไม้ที่มีขนาด ตั้งแต่ 4.5 เซนติเมตร ขึ้นไป

1.2 วัดความยาวเส้นผ่านศูนย์กลางการปักกลุ่มเรือนยอดของต้นไม้ที่มีความโต (DBH) ตั้งแต่ 4.5 เซนติเมตร ขึ้นไป จากนั้นนำมาคำนวณการปักกลุ่มเรือนยอดจากสูตรการหาพื้นที่รูปวงรี $C=0.25\pi(d_1d_2)$ เมื่อ d_1 คือ ความยาวเส้นผ่านศูนย์กลางของเรือนยอดด้านที่ยาวที่สุด, d_2 คือ ความยาวเส้นผ่านศูนย์กลางเรือนยอดด้านที่ตั้งฉากกับ d_1 , (Rodriguez-Estrella and Careaga, 2003)

2. ศึกษาสภาพพื้นที่โดยรอบที่นกเค้าぐิใช้เป็นที่สร้างรัง โดยใช้แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินและโปรแกรม Arc GIS โดยมีระยะห่างจากตำแหน่งที่ตั้งรัง ดังนี้

2.1 ที่ระยะ 200 และ 309 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าぐิ โดยอ้างอิงข้อมูลขนาดพื้นที่ core area และพื้นที่หากินของนก Eurasian Scops-owls (*Otus scops*) (Martinez et al., 2007) ตามลำดับ

2.2 ที่ระยะ 1,000 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าぐิ โดยอ้างอิงข้อมูลพื้นที่หากินของนกเค้าจุด (*Strix occidentalis*) ที่มีขนาด 1,153-3,945 เฮกเตอร์ (Carey et al., 1990) โดยได้ลดขนาดพื้นที่หากินของนกเค้าจุดที่ได้จากการศึกษาลงมาครึ่งหนึ่ง เนื่องจากนกเค้าぐิมีขนาด 190-230 มิลิเมตร ซึ่งมีขนาดตัวประมาณครึ่งหนึ่งของนกเค้าจุด (405-480 มิลลิเมตร)

ศึกษาระนิคอาหารของนกเค้าぐิ

ทำการศึกษาระนิคอาหารจาก pellet และเศษอาหารในรัง ดังนี้

1. วางตาข่ายบริเวณด้านใต้รังเพื่อเก็บ pellet ที่นกเค้าぐิสำรองอกออกมานอกห้องพักน้ำทั้งหมด 7 ตัว และนำไปแข่งเพื่อข่ามลงและนำไปของแมลงที่มีอยู่ใน งานนี้

นำไปวิเคราะห์เพื่อทำการศึกษาสิ่งต่าง ๆ เช่น ขนาด และสีของ pellet ใช้น้ำอุ่นในการแยกส่วนประกอบของ pellet จากนั้นนำสิ่งที่ได้ไปจำแนกชนิด และปริมาณอาหารของนกเค้าぐ่

2. เก็บเศษอาหารภายในรังนกเค้าぐ่เพื่อนำไปจำแนกชนิด และปริมาณอาหารของนกเค้าぐ่
3. การจำแนกชนิด และปริมาณอาหารของนกเค้าぐ่ แบ่งออกเป็น

3.1 สัตว์มีกระดูกสันหลัง (vertebrate) ใช้ชินส่วนของกระดูกชิ้นสำคัญ ได้แก่ กระดูกขากรรไกร พัน กระดูกเชิงกราน (pelvic girdle) ที่มีความแตกต่างกันในสัตว์ทั้ง 4 กลุ่ม และใช้เส้นขน (hair) ขน (feather) และเกล็ด (scale) ในการจำแนกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นกและสัตว์เลือยกัด (สมศักดิ์, 2523) นอกจากนี้ยังใช้การลอยตัวของกระดูก ในการจำแนกนก ออกจากสัตว์มีกระดูกสันหลังชนิดอื่น ๆ สำหรับการนับจำนวน ใช้การนับจำนวนกระดูกชิ้นสำคัญดังกล่าวข้างต้น โดยการนำกระดูกที่ได้มาร่วมกัน จากนั้นนับจำนวนกระดูก ถ้ากระดูกในกลุ่มใดมีมากกว่าก็ใช้จำนวนกระดูกในกลุ่มนั้นเป็นหลักในการนับจำนวน

3.2 สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (invertebrate) ใช้ลักษณะเด่นของสัตว์ในกลุ่มต่าง ๆ ที่พน เช่น ปีก หนวด หัว ห้อง ข้อขา ปล้องลำตัว (ศานิต, 2546) โดยการเปรียบเทียบกับตัวอย่างของภาควิชาชีววิทยาป่าไม้ คอมมูนิตี้และวนศาสตร์ และ หน่วยป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูป่าไม้ จังหวัดจันทบุรี สำหรับการนับจำนวน ใช้การนับจำนวน ขา ส่วนหัว หนวด ปล้องท้อง และลำตัว เป็นเกณฑ์ในการนับจำนวน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน (descriptive statistics) มาใช้ในการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (average $\pm$ 1 SD) ของข้อมูลที่ได้ เช่น น้ำหนักของลูกนก ขนาด ไข่ และขนาดของรัง เป็นต้น

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ระหว่างการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ กับ ตัวแปรต่าง ๆ เช่น รูปแบบการใช้ประโยชน์ที่คิน ขนาดรัง ความสูงของรัง ตำแหน่งที่ตั้งรัง เป็นต้น

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation Coefficient ระหว่างระยะเวลา (วัน) ที่ลูกนกเก้าอี้อยู่ในรัง กับปัจจัยที่เกี่ยวกับรังอันໄດ้แก่ ความสูงของรังจากพื้นดิน และขนาดของรัง

4. ทดสอบความแตกต่างของความสูงและความโต (DBH) ของต้นไม้ที่ปรากฏในรังกับต้นไม้ที่อยู่โดยรอบบริเวณรัง ภายในรัศมี 10 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variances)

5. คัดเลือกสมการการเติบโตของลูกนก โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) และคัดเลือกตัวแปรที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการทำนายอาชญากรรมโดยใช้ Stepwise Regression

ระยะเวลาและสถานที่ทำการศึกษา

ทำการศึกษาวิจัยในระหว่างเดือน ธันวาคม 2549 ถึง มิถุนายน 2550 ในพื้นที่จังหวัด
จันทบุรี ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 245 กิโลเมตร
มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 6,338 ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดสระแก้ว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ่าวไทย และจังหวัดตราด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ประเทศไทยกับพุซ่าประชาธิปไตย และจังหวัดตราด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดยะลา และอ่าวไทย

จังหวัดจันทบุรีแบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอคลอง
อำเภอท่าใหม่ อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอมะขาม อำเภอสอยดาว อำเภอแก่งหาง
แมว อำเภอนาษายาน และอำเภอเขาคิชฌกูฏ โดยมีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 51.6 และพื้นที่ป่าไม้
ร้อยละ 40.2

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดจันทบุรี มีลักษณะภูมิประเทศ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ภูเขาสูงและเนินเขา ได้แก่ บริเวณด้านตะวันตกเฉียงเหนือ ในเขตอำเภอแก่งหางแมว
ตอนเหนือและตะวันออกในเขตอำเภอคลอง อำเภอสอยดาว อำเภอนาษายาน อำเภอโป่งน้ำร้อน
และอำเภอเขาคิชฌกูฏ ส่วนเนินเขามีกระจาบทอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ

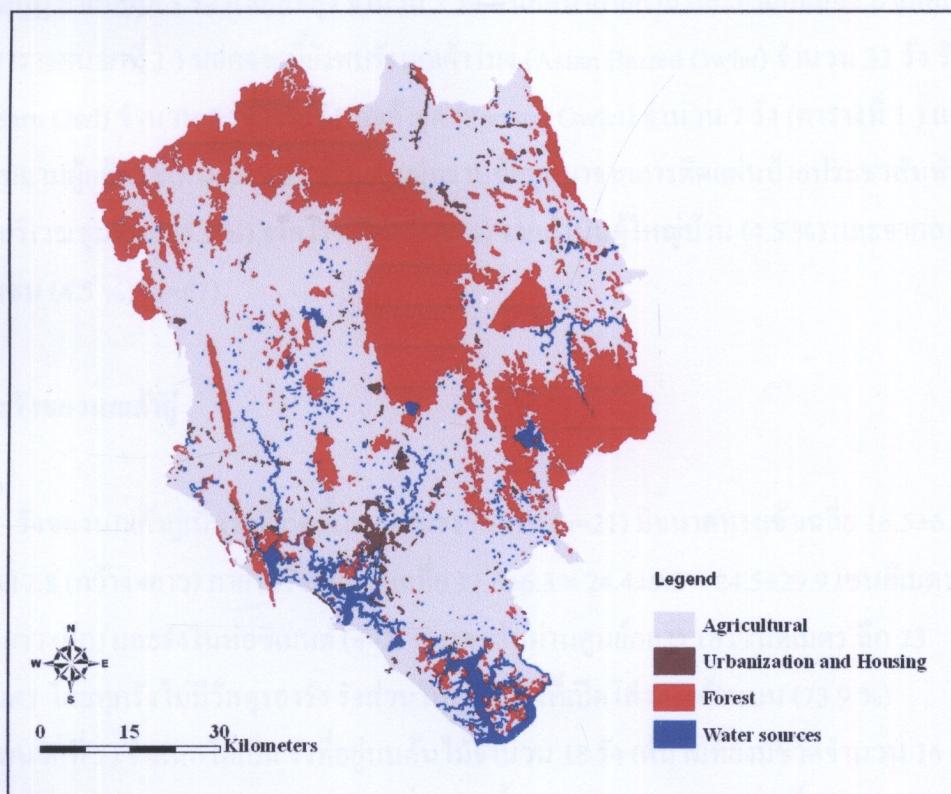
2. ที่ราบสูงและที่ราบเชิงเขา ได้แก่ ด้านตะวันออกของเขาราชดาภิเษก ประเทศไทยและ
กัมพูชาในพื้นที่อำเภอสอยดาว อำเภอโป่งน้ำร้อน พื้นที่ตอนกลางอำเภอคลองและตะวันออกของ
อำเภอมะขาม ในพื้นที่อำเภอแก่งหางแมว อำเภอเขาคิชฌกูฏและทางตอนเหนือของอำเภอท่าใหม่

3. ที่รับคุ่นน้ำและที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ คุ่นน้ำคลองโคนดซึ่งไหลผ่านอำเภอแก่งหาง
แมว อำเภอเขาคิชฌกูฏ อำเภอท่าใหม่ คุ่นน้ำจันทบุรี ไหลผ่านทางตะวันตกของอำเภอมะขาม

อำเภอเมืองและอำเภอแหลมสิงห์ ลุ่มน้ำพังราดมีเฉพาะลำน้ำสาขาอยู่ในพื้นที่อำเภอฯ ตามแล้วไหลไปบรรจบกับลำน้ำสาขาจากอำเภอแกลง จังหวัดระยอง รวมเป็นลำน้ำพังราดใหญ่ลงได้เป็นแนวทึบระหว่างจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดระยอง ลุ่มน้ำเวพุ่มหาจากเหนือลงได้ในเขตอำเภอชลุง ส่วนที่รับขยายฝั่งทะเลได้แก่ พื้นที่ตอนใต้ของอำเภอฯ อำเภอท่าใหม่ อำเภอแหลมสิงห์ และอำเภอชลุง

ลักษณะภูมิอากาศ

ในช่วงปี 2540-2547 จังหวัดจันทบุรีมีอุณหภูมิต่ำสุดในปี 2540 วัดได้ 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดในปี 2541 วัดได้ 36.7 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนระหว่างปี 2540-2547 มีปริมาณน้ำฝนต่ำมากที่สุดในปี 2542 วัดได้ 3,509 มิลลิเมตร จำนวนฝนตก 185 วัน ส่วนฝนตกน้อยที่สุดในปี 2540 วัดได้ 2,322.40 มิลลิเมตร ฝนตกเฉลี่ย 134 วัน/ปี (จังหวัดจันทบุรี, 2549)

ภาพที่ 4 แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดจันทบุรี

ที่มา: คัดแปลงจากการพัฒนาที่ดิน (2547)

ผลและวิจารณ์

ผล

การสำรวจรังนกเค้าぐ

จากการสำรวจและบันทึกที่เก็บนอนของนกเค้าぐในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีระหว่างเดือนตุลาคม 2549 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2550 โดยการส่องใบประกาศเพื่อการประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย กำหนดและผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 722 ราย องค์กรบริหารส่วนตำบลและเทศบาล จำนวน 69 ราย โรงเรียน จำนวน 150 ราย และสถานีวิทยุชุมชน จำนวน 25 ราย และประชาสัมพันธ์ตามร้านค้าที่ตั้งอยู่ในชุมชนอีกจำนวน 86 ครั้ง (ตารางที่ 1) ปรากฏว่า พบรังนกเค้าぐ จำนวน 23 รัง ใน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง จำนวน 13 รัง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอเขากวาง อำเภอคลอง 3 รัง อำเภอคลุง จำนวน 2 รัง อำเภอไทรโยค และอำเภอเมือง อำเภอคละ 1 รัง (ตารางที่ 1) นอกจากนี้ยังพบรังนกเค้าไม้ (Asian Barred Owlet) จำนวน 32 รัง รังนกแสก (Barn Owl) จำนวน 5 รัง และ รังนกเค้าจุด (Spotted Owlet) จำนวน 7 รัง (ตารางที่ 1) และจากการสอบถามผู้แจ้งตำแหน่งรังพบว่า ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลมาจากการติดแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ในร้านค้าบันทึกชุมชน (86.5 %) จากโรงเรียน (4.5 %) จากกำหนดผู้ใหญ่บ้าน (4.5 %) และจากสถานีวิทยุชุมชน (4.5 %) ($n=67$)

ลักษณะรังของนกเค้าぐ

รังของนกเค้าぐเป็นรังที่ก่อขึ้นเองตามธรรมชาติ ($n=21$) มีขนาดทางเข้าเฉลี่ย $16.5 \pm 6.4 \times 29.4 \pm 17.8$ (กว้าง×ยาว) ภายในรังมีขนาดเฉลี่ย $17.6 \pm 6.3 \times 24.4 \pm 9.0 \times 24.5 \pm 29.9$ เซนติเมตร (กว้าง×ยาว×สูง) และรังในท่อซีเมนต์ ($n=2$) ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 16 เซนติเมตร สูง 23 เซนติเมตร โดยทุกรังไม่มีวัสดุรองรัง รังส่วนใหญ่เป็นรังที่เปิดโล่งทางด้านบน (73.9 %) (ตารางที่ 2) จำแนกได้เป็น รังที่อยู่บนต้นไม้จำนวน 18 รัง (ต้นไม้ที่ยังมีชีวิตจำนวน 16 รัง และต้นไม้ที่ยืนต้นตายจำนวน 2 รัง) และรังที่อยู่บนพื้นดินจำนวน 5 รัง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 ที่ตั้งและจำนวนรังนกเค้าเมวที่พบริจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน มกราคม ถึงเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550

ชนิดนกเค้า เมือง เขาก钦มณฑล มะขาม นายายอาน ท่าใหม่ ชลุง สอยดาว	ยำເກອ						รวม
	1	3	13	1	3	2	
นกเค้าคู่ (Collared Scops Owl)	1	3	13	1	3	2	- 23
นกเค้าโอมง (Asian Barred Owlet)	3	3	19	1	4	2	- 32
นกเค้าจุด (Spotted Owlet)	1	1	1	-	1	-	3 7
นกแสก (Barn Owl)	-	-	1	1	1	-	2 5
รวม	5	7	34	3	9	4	5 67

สำหรับรังที่อยู่บนต้นไม้มีความโต (DBH) เฉลี่ย 41.9 ± 14.5 เซนติเมตร มีความสูงของรังจากพื้นดินเฉลี่ย 3.4 ± 1.7 เมตร ทางเข้ารังมีขนาดกว้างเฉลี่ย $16.1 \pm 6.6 \times 29.9 \pm 18.7$ เซนติเมตร (กว้าง×ยาว) และภายในรังมีขนาดเฉลี่ย $16.6 \pm 5.1 \times 23.4 \pm 8.7 \times 19.8 \pm 15.3$ เซนติเมตร (กว้าง×ยาว×สูง) (ตารางที่ 3) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของต้นไม้ที่นกเลือกใช้เป็นที่ทำรังวางไข่ และเด็กุลูกอ่อน กับค่าเฉลี่ยของต้นไม้โดยรอบที่นกไม้เลือกใช้เป็นที่ทำรังวางไข่และเด็กุลูกอ่อน โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variances) ปรากฏว่าต้นไม้ที่นกเลือกใช้เป็นที่ทำรังวางไข่และเด็กุลูกอ่อน มีความสูงและความโต (DBH) มากกว่าต้นไม้ที่นกไม้เลือกอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{1,14}=6.14, P<0.05$) และมีนัยสำคัญยิ่ง ($F_{1,14}=66.05, P<0.01$) ทางสถิติตามลำดับ (ตารางผนวกที่ 3)

นอกจากนี้เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดรัง (พื้นที่ภายในรัง) ความสูงของรังจากพื้นดิน ความสูงของต้นไม้ และขนาดของต้นไม้ กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ปรากฏว่าขนาดรัง ความสูงของรังจาก

พื้นดิน ความสูงของต้นไม้ และความโต (DBH) ของต้นไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากู่ ($r=0.01, 0.01, 0.08$ และ 0.16 ตามลำดับ $P>0.05$)

ตารางที่ 2 ลักษณะและตำแหน่งที่ตั้งของรังนกเค้ากู่ที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ตำแหน่งที่รังปรากฏ	ลักษณะรัง	จำนวนรัง
บนต้นไม้ที่ตายแล้ว	บริเวณลำต้น	2
บนต้นไม้	บริเวณลำต้น	8
	บริเวณกิ่ง	3
บนต้นไม้ที่มีชีวิต	บนต้นเพรน	4
	ระหว่างจามไม้	1
บนพื้นดิน	ในตอไม้	2
	ในท่อซีเมนต์	2
	อยู่ใต้รากไม้	1
	รวม	23

ตารางที่ 3 ขนาดของรังนกเค้ากู่ที่อยู่บนต้นไม้ที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ขนาดของต้นไม้ และรัง ($n=18$)								
DBH (ซม.)	สูง (ม.)	รังสูง (ม.)	ทางเข้ารัง (ซม.)			ภายในรัง (ซม.)		
			กว้าง	ยาว	กว้าง	ยาว	ลึก	
ค่าเฉลี่ย	41.9	10.8	3.4	16.1	29.9	16.6	23.4	19.8
$\pm SD$	± 14.5	± 6.1	± 1.7	± 6.6	± 18.7	± 5.1	± 8.7	± 15.3

ภาพที่ 5 รังของนกเค้ากู่ที่พบริเวณหัวดันทบuri

ขนาดและน้ำหนักของนกเค้ากู่ตัวเต็มวัย

จากการจับนกเค้ากู่ตัวเต็มวัย จำนวน 12 ตัว ทำการชั่งน้ำหนัก และวัดขนาด พร้อมทั้งใส่ห่วงขา ปรากฏผลดังนี้ คือ พ่อแม่นกมีน้ำหนักเฉลี่ย 141.3 ± 17.8 กรัม ระยะปีกบนยาวเฉลี่ย 15.0 ± 1.8 มิลลิเมตร แข็งยาวเฉลี่ย 32.5 ± 2.1 มิลลิเมตร และยาวปีกเมื่อการออกกว้างสุดยาวเฉลี่ย 55.8 ± 2.4 เซนติเมตร (ตารางผนวกที่ 5) เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของน้ำหนัก กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ปรากฏว่า น้ำหนัก ($r=0.07$) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากู่ ($P>0.05$)

การฟักไข่และเลี้ยงคุณลูกอ่อนของนกเค้ากู่

จากการสำรวจไปยังองค์กรเค้ากู่จำนวน 45 ฟอง (สามารถวัดได้ 41 ฟอง) โดยมีจำนวนไข่ในแต่ละรังตั้งแต่ 1-4 ฟอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.8 ± 0.8 ฟอง/รัง โดยพบรังที่มีไข่จำนวน 3 ฟอง มากที่สุดจำนวน 10 รัง (62.5 %) ไข่ของนกเค้ากู่มีขนาดเฉลี่ย $28.85 \pm 1.10 \times 33.65 \pm 1.39$ มิลลิเมตร

(กว้าง×ยาว) และมีอัตราการฟักร้อยละ 60.0 มีไข่ถูกทำลายร้อยละ 17.8 และไม่ฟักร้อยละ 22.2 (ตารางผนวกที่ 6) นกเค้าคุ้งใช้เวลาในการฟักไข่ประมาณ 22-29 วัน ($n=3$) และใช้เวลาอยู่ในรังประมาณ 18-25 วัน ($n=6$) (ตารางผนวกที่ 7) และจากการศึกษาบ่งชี้ว่าฟักแม่นกเค้าคุ้งจำนวน 1 คู่ เมื่อลูกนกในครอกแรกตายนั้น แม่นกเค้าคุ้งลับมาวางไข่ใหม่ในรังลักษณะเดียวกัน (ท่อซีเมนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 เซนติเมตร ลึก 23 เซนติเมตร) ที่ห่างออกไปจากตำแหน่งที่ตั้งรังเดิมประมาณ 17 เมตร โดยมีช่วงเวลาหลังจากที่ลูกนกครอกแรกตายนั้นประมาณ 15 วัน

ภาพที่ 6 นกเค้าคุ้ง (Collared Scops Owl) ที่พับในจังหวัดจันทบุรี

ก่อนฟักออกจากไข่ประมาณ 1-2 วัน ลูกนกเค้าคุ้งใช้ฟันเจาะไข่ (egg tooth) จะเปลือกไข่ และส่งเสียงร้องเบา ๆ อยู่ในไข่ ลูกนกเมื่อฟักออกจากไข่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ลำตัวมีขนปุกคลุนที่เปียกชื้น แต่หลังจากนั้นประมาณ 12 ชั่วโมง ขนแห้งและมีสีขาวฟูทั่วทั้งตัว ยังคงพับไข่ที่ไม่ฟัก หรือพยายามเปลือกไข่ที่ลูกนกฟักออกมาแล้วอยู่ในรัง

ในการเลี้ยงดูและการป้อนอาหารของพ่อแม่นกนี้ หลังจากที่ลูกนกฟักออกจากไข่แม่นก (มีนกตัวเดียว 1 ตัว คาดว่าน่าจะเป็นแม่นก) ยังคงอาศัยอยู่ในรังกับลูกนกทั้งในช่วงเวลากลางวัน และช่วงเวลากลางคืน จนกระทั่งลูกนกอายุเฉลี่ย 16 ± 4.1 วัน (ตารางผนวกที่ 8) แม่นกจึงออกไปหากำ

นอนอยู่ไก่ดิบ รังในช่วงกลางวัน แต่ในช่วงเวลากลางคืน แม่นกขังคงบินกลับเข้ามาอาห้ามอยู่ในรัง กับลูกนก โดยแม่นกทำหน้าที่อยรับอาหารจากพ่อแม่กิจกรรมเปลี่ยนไข่กับลูกนก จนจนลูกนกออกจากการ์ง ซึ่งหลังจากที่ลูกนกออกจากครัวแล้ว ลูกนกยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่นก ในบริเวณไก่ดิบ รัง และจากการทดสอบความสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation Coefficient ระหว่างช่วงระยะเวลา (วัน) ที่ลูกนกเค้ากู้อยู่ในรัง กับปัจจัยที่เกี่ยวกับรังอันได้แก่ ความสูงของรัง หากพื้นดิน ($r=-0.36$) ขนาดทางเข้ารัง ($r=0.31, 0.39$) และขนาดของรัง ($r=0.28, 0.33, 0.47$) ปรากฏว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงระยะเวลาในการอยู่ในรังของลูกนกเค้ากู้ ($P>0.05$)

ภาพที่ 7 ไข่ของนกเค้ากู้ที่พับในจังหวัดจันทบุรี

ลักษณะของลูกนกเค้ากู้

ลูกนกเค้ากู้เมื่อฟักออกจากไข่มีขนปกคลุมลำตัว ตาปิด ขาไม่แข็งแรง ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (semi-altricial) โดยมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ แต่แรกเกิดจะกระทั่งออกจากการ์ง ดังนี้

- แรกเกิดจนถึงอายุ 5 วัน ลูกนกแรกเกิดช่วยเหลือตัวเองไม่ได้มีขนสีขาว (natal down) ขนปกคลุม ตาปิด มีฟันเจาะเปลือกไข่ประภูมิให้เห็น หนังจมูก (cere) เป็นหลอดสีชมพูชัดเจน

แข็งมีสีชมพูมีขันปักคลุมเต็มทางด้านหน้า แต่บริเวณด้านหลังมีขันปักคลุมเพียงบริเวณรอยต่อระหว่างแข็งกับนิ้วตีน นิ้วทั้งสี่ ซึ่งไปทางด้านหน้า ยังไม่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของนิ้วคู่สลับ (zygodactyl) (ภาพที่ 8.1)

2. อายุ 6-10 วัน ลูกนกเริ่มซ้ายเหลือตัวเองได้ ลำตัวมีขันสีขาวปักคลุม เริ่มนีบเป็นปีก (remiges) ปราภูให้เห็น ลูกนกลีมตา (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6 ± 2.8 วัน) พันขาเปลือกไข่หุดหายไป (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.5 ± 2.4 วัน) (ตารางผนวกที่ 9) หนังงูกเป็นหลอดสีชมพูชัดเจน แข็งมีสีชมพูมีขันปักคลุมเต็มทางด้านหน้า แต่บริเวณด้านหลังมีขันปักคลุมเพียงบริเวณรอยต่อระหว่างแข็งกับนิ้วตีน นิ้วตีนที่ 1 และ 4 เริ่มบิดกลับไปทางด้านข้าง ส่วนนิ้วตีนที่ 2 และ 3 ซึ่งไปทางด้านหน้า (ภาพที่ 8.2)

3. อายุ 11-15 วัน ลูกนกซ้ายเหลือตัวเองได้ ลำตัวยังคงมีขันสีขาวปักคลุม มีขันปีกและขน semiplume สีน้ำตาลบริเวณหลังและลำตัวปราภูให้เห็นชัดเจนขึ้น รวมทั้งขนบริเวณมุนปาก (rectal bristle) เริ่มปราภูให้เห็น แข็งสีชมพูปน้ำเงินมีขันปักคลุมเต็มทางด้านหน้า แต่บริเวณด้านหลังมีขันปักคลุมเพียงบริเวณรอยต่อระหว่างแข็งกับนิ้วตีน นิ้วตีนที่ 1 และ 4 บิดกลับกลับไปทางด้านหลัง ส่วนนิ้วตีนที่ 2 และ 3 ซึ่งไปทางด้านหน้า (ภาพที่ 8.3)

4. อายุ 16-20 วัน ลูกนกซ้ายตัวเองได้ แต่ยังคงมีขันสีขาวปักคลุมลำตัวให้เห็น มีขันปีกขึ้นเกือบเต็ม และขน semiplume สีน้ำตาลบริเวณหลังและลำตัวขึ้นปักคลุมทั่วทั้งตัว ขนบริเวณมุนปากขาวขึ้นชัดเจน รวมทั้งขนทาง (rectries) เริ่มปราภูให้เห็น แข็งสีอ่อนชมพูปน้ำเงินมีขันปักคลุมเต็มทางด้านหน้า แต่บริเวณด้านหลังมีขันปักคลุมเพียงบริเวณรอยต่อระหว่างแข็งกับนิ้วตีน นิ้วตีนแสดงลักษณะนิ้วคู่สลับอย่างชัดเจน ในช่วงนี้ลูกนกสามารถบินได้เป็นระยะทางไกลถึง 7 ลูกนกบางตัวสามารถออกจากรังได้ (ภาพที่ 8.4)

5. อายุ 21-25 วัน ลูกนกซ้ายเหลือตัวเองได้ ลำตัวยังคงมีขันสีขาวหลังเหลือให้เห็น มีขันปีกขึ้นเต็ม และขน semiplume สีน้ำตาลบริเวณหลังและลำตัวขึ้นปักคลุมทั่วทั้งตัว ขนบริเวณมุนปากขาวขึ้นชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งขนทางปราภูให้เห็นชัดเจนขึ้น แข็งสีเทา มีขันปักคลุมเต็มทางด้านหน้า แต่บริเวณด้านหลังมีขันปักคลุมเพียงบริเวณรอยต่อระหว่างแข็งกับนิ้วตีน นิ้วตีนแสดงลักษณะนิ้วคู่สลับอย่างชัดเจน ลูกนกออกจากรัง (ภาพที่ 8.5)

การเติบโตของถุงนกเค้าぐ

1. ถุงนกเค้าぐแรกเกิดมีน้ำหนักเฉลี่ย 12.8 ± 1.6 กรัม ($n=18$ ร้อยละ 9.1 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 6.3 ± 0.5 มิลลิเมตร ($n=14$ ร้อยละ 42.0 ของตัวเต็มวัย) แข้งขากเฉลี่ย 11.4 ± 0.9 มิลลิเมตร ($n=14$ ร้อยละ 35.1 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 7.7 ± 0.5 เซนติเมตร ($n=14$ ร้อยละ 13.8 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย)
2. ถุงนกเค้าぐอายุ 5 วัน ($n=9$) มีน้ำหนักเฉลี่ย 27.1 ± 5.2 กรัม (ร้อยละ 19.2 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 8.0 ± 0.4 มิลลิเมตร (ร้อยละ 53.3 ของตัวเต็มวัย) แข้งขากเฉลี่ย 14.9 ± 2.4 มิลลิเมตร (ร้อยละ 45.8 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 10.7 ± 1.3 เซนติเมตร (ร้อยละ 19.1 ของตัวเต็มวัย)
3. ถุงนกเค้าぐอายุ 9 วัน ($n=8$) มีน้ำหนักเฉลี่ย 47.8 ± 6.0 กรัม (ร้อยละ 33.8 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 9.5 ± 0.6 มิลลิเมตร (ร้อยละ 63.3 ของตัวเต็มวัย) แข้งขากเฉลี่ย 20.3 ± 2.4 มิลลิเมตร (ร้อยละ 62.5 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 16.9 ± 2.1 เซนติเมตร (ร้อยละ 30.2 ของตัวเต็มวัย)
4. ถุงนกเค้าぐอายุ 13 วัน ($n=9$) มีน้ำหนักเฉลี่ย 59.3 ± 10.6 กรัม (ร้อยละ 42.0 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 10.4 ± 0.6 มิลลิเมตร (ร้อยละ 69.3 ของตัวเต็มวัย) ความยาวแข้งเฉลี่ย 25.0 ± 2.9 มิลลิเมตร (ร้อยละ 76.9 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 24.2 ± 2.6 เซนติเมตร (ร้อยละ 43.4 ของตัวเต็มวัย)
5. ถุงนกเค้าぐอายุ 17 วัน ($n=8$) มีน้ำหนักเฉลี่ย 73.9 ± 11.1 กรัม (ร้อยละ 52.3 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 11.8 ± 0.7 มิลลิเมตร (ร้อยละ 78.7 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย) แข้งขากเฉลี่ย 27.8 ± 2.1 มิลลิเมตร (ร้อยละ 85.5 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 32.4 ± 2.5 เซนติเมตร (ร้อยละ 58.1 ของตัวเต็มวัย)
6. ถุงนกเค้าぐอายุ 21 วัน ($n=6$) มีน้ำหนักเฉลี่ย 86.3 ± 10.4 กรัม (ร้อยละ 61.1 ของตัวเต็มวัย) จะงอยปากบนยาวเฉลี่ย 12.2 ± 0.5 มิลลิเมตร (ร้อยละ 81.3 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย) แข้งขากเฉลี่ย 29.5 ± 2.1 มิลลิเมตร (ร้อยละ 90.8 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 37.6 ± 2.2 เซนติเมตร (ร้อยละ 67.4 ของตัวเต็มวัย)

ภาพที่ 8.1 ลูกนกเค้าぐら อายุ 1 วัน

ภาพที่ 8.2 ลูกนกเค้าぐら อายุ 7 วัน

ภาพที่ 8.3 ลูกนกเค้าぐら อายุ 12 วัน

ภาพที่ 8.4 ลูกนกเค้าぐら อายุ 17 วัน

ภาพที่ 8.5 ลูกนกเค้าぐら อายุ 25 วัน

ภาพที่ 8 ลักษณะของลูกนกเค้าぐら ตั้งแรกเกิดจนกระทั่งก่อนออกจากรัง (อายุ 25 วัน) ที่พบริเวณจังหวัดจันทบุรี

7. ลูกนกเค้ากุ้งอายุ 25 วัน ($n=1$) มีน้ำหนักเท่ากับ 80.7 กรัม (ร้อยละ 57.1 ของตัวเต็มวัย) จะอยู่ปีกบนยาว 11.8 มิลลิเมตร (ร้อยละ 78.7 ของตัวเต็มวัย) แข้งยาว 29.5 มิลลิเมตร (ร้อยละ 90.8 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 42 เซนติเมตร (ร้อยละ 75.3 ของตัวเต็มวัย) (ตารางผนวกที่ 10, 11, 12, 13)

8. จากการศึกษาพบลูกนกเค้ากุ้งก่อนออกจากรังจำนวน 32 ตัว มีน้ำหนักเฉลี่ย 88.4 ± 7.6 กรัม (ร้อยละ 62.6 ของตัวเต็มวัย) จะอยู่ปีกบนยาวเฉลี่ย 12.2 ± 0.7 มิลลิเมตร (ร้อยละ 81.6 ของตัวเต็มวัย) แข้งยาวเฉลี่ย 30.1 ± 2.2 มิลลิเมตร (ร้อยละ 92.6 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเฉลี่ย 38.8 ± 3.8 เซนติเมตร (ร้อยละ 69.6 ของตัวเต็มวัย) (ตารางผนวกที่ 14)

9. เมื่อนำข้อมูลของลูกนกแรกเกิด ($n=18$) และลูกนกก่อนออกจากรัง ($n=32$) มาคำนวณหาอัตราการเจริญเติบโตของลูกนก โดยสมมุติฐานว่าลูกนกออกจากรังเมื่อมีอายุ 25 วัน (เนื่องจากพบลูกนกอาศัยอยู่ในรังนานที่สุด 25 วัน) ผลปรากฏว่าลูกนกเค้ากุ้งมีอัตราการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักเฉลี่ย 3.0 กรัมต่อวัน จะอยู่ปีกบนยาวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.2 มิลลิเมตรต่อวัน แข้งยาวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.7 มิลลิเมตรต่อวัน ปีกเมื่อการออกว่างสุดยาวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1.2 เซนติเมตรต่อวัน (ตารางที่ 4) โดยที่น้ำหนักของลูกนกมีอัตราส่วนในการเปลี่ยนแปลงสูงสุด คือเพิ่มขึ้นร้อยละ 85.5 รองลงมาได้แก่ ความยาวของปีกเมื่อการออกว่างสุด (80.2 %) ความยาวแข้ง (62.1 %) และความยาวจะงอยปีกบน (48.5 %) ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าลูกนกเค้ากุ้งมีช่วงถุงสืบพันธุ์ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ และสิ้นสุดในเดือน พฤษภาคม นอกจากนี้ยังพบว่า หลังจากที่ลูกนกเค้ากุ้งออกจากรังไปแล้ว มีนกเค้าโน้ม (Asian Barred Owl) เข้ามาใช้รังของนกเค้ากุ้งเป็นที่ทำรังวางไข่ และเลี้ยงดูลูกอ่อน จำนวน 1 รัง (รังหมายเดียว) โดยเข้ามาหลังจากที่นกเค้ากุ้งออกจากรังประมาณ 30 วัน พบร่วมนกเค้าโน้มเริ่มวางไข่ประมาณวันที่ 15 เมษายน 2550 (ภาพที่ 9)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก ความยาวจะงอยปากปากบน แข็ง และปีกเมื่อการออกสุด ของลูกนกเค้าคู่ที่ฟักออกจากไข่ ลูกนกก่อนออกจากรัง และการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อวัน ที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ช่วงอายุ	น้ำหนัก (กรัม) (n)	จะงอยปากบน (มิลลิเมตร) (n)	แข็ง (มิลลิเมตร) (n)	ปีกเมื่อการออก กว้างสุด (ซม.) (n)
ฟักออกจากไข่	12.8±1.6 (18)	6.3±0.5 (14)	11.4±0.9 (14)	7.7±0.5 (14)
ก่อนออกจากรัง	88.4±7.6 (32)	12.2±0.7 (32)	30.1±2.2 (32)	38.8±3.8 (32)
การเปลี่ยนแปลง เฉลี่ยต่อวัน	3.0	0.2	0.7	1.2

ภาพที่ 9 นกเค้าโน้ม (Asian Barred Owlet) ใช้รังของนกเค้าคู่เป็นที่ทำรังวางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อนหลังจากที่นกเค้าคู่ออกจากรัง ประมาณ 30 วัน

สมการการเติบโตของลูกนกเค้าぐ

คัดเลือกสมการการเติบโตของลูกนกเค้าぐ ในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งก่อนออกจากรัง (อายุ 25 วัน) โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรชี้งประกอนด้วยค่าเฉลี่ยของ น้ำหนัก ความยาวปีกเมื่อการออกว่างสุด ความยาวจะงอยปากบน และความยาวแข็ง ของลูกนกจำนวน 18 ตัว จากผลการศึกษาได้สมการในรูปแบบ Polynomial Form (Cubic) ทั้ง 4 ตัวแปร ดังนี้

1. สมการการเติบโตของน้ำหนัก

$$Y = 8.2661 + 3.6825 X + 0.1180 X^2 - 0.0058 X^3 \quad (R^2 = 0.991, P < 0.01) \quad (1)$$

เมื่อ Y คือ น้ำหนัก (กรัม) และ X คือ อายุ (วัน)

จากการแทนค่าในสมการแสดงให้เห็นว่า ในช่วงวันที่ 1-16 น้ำหนักลูกนกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากนั้นอัตราการเพิ่มขึ้นค่อย ๆ ลดลง จนกระทั่งในช่วงวันที่ 23-25 น้ำหนักของลูกนกลดลงประมาณ 1-2 กรัม (ภาพที่ 10.1)

2. สมการการเติบโตของความยาวปีกเมื่อการออกว่างสุด

$$Y = 7.0294 + 0.3417 X + 0.1183 X^2 - 0.0031 X^3 \quad (R^2 = 0.997, P < 0.01) \quad (2)$$

เมื่อ Y คือ ขนาดความยาวของปีกเมื่อการออกสุด (เซนติเมตร) และ X คือ อายุ (วัน)

จากการแทนค่าในสมการแสดงให้เห็นว่าการเติบโตของปีกเมื่อการออกว่างสุดของลูกนกเค้าぐเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่อง และค่อนข้างคงที่ และยังคงเติบโตต่อไปอีกหลังจากลูกนกออกจากรังไปแล้ว (ภาพที่ 10.2)

3. สมการการเติบโตของจะงอยปากบน

$$Y = 6.3056 + 0.3207 X + 0.0063 X^2 - 0.0004 X^3 \quad (R^2 = 0.985, P < 0.01) \quad (3)$$

เมื่อ Y คือ ความยาวของจะอยปากบัน (มิลลิเมตร) และ X คือ อายุ (วัน)

จากการแทนค่าในสมการแสดงให้เห็นว่าการการเติบ โตของจะอยปากบันของลูกนกเค้าぐู่เพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ โดยที่เมื่อลูกนกมีอายุเพิ่มมากการเติบ โตค่อนข้างคงที่และมีแนวโน้มหยุดการเติบ โตหลังจากออกจากรัง ไปแล้ว (ภาพที่ 10.3)

4. สมการการเติบ โตของแข็ง

$$Y = 9.8618 + 1.1192 X + 0.0178 X^2 - 0.0012 X^3 \quad (R^2=0.992, P<0.01) \quad (4)$$

เมื่อ Y คือ ความยาวของแข็ง (มิลลิเมตร) และ X คือ อายุ (วัน)

จากการแทนค่าในสมการแสดงให้เห็นว่าขนาดความยาวแข็งของลูกนกเค้าぐู่เติบ โตอย่างรวดเร็วในช่วง 10 วันแรก แต่หลังจากนั้นการเติบ โตค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งลูกนกออกจากรัง (ภาพที่ 10.4)

5. จากการคัดเลือกค่าตัวแปรที่ประกอบด้วย น้ำหนัก ความยาวจะอยปากบัน ความยาวแข็ง และความยาวปีกเมื่อการออกวัยสุด เพื่อนำมาใช้ในการทำนายอายุลูกนกเค้าぐู่ที่ไม่ทราบอายุโดยการคัดเลือกตัวแปรอิสระที่มีความเหมาะสมที่สุด โดยวิธี Stepwise Regression พบร่วมตัวแปรอิสระที่สามารถนำไปใช้ในการทำนายอายุได้ดีที่สุดคือ ความยาวปีกเมื่อการออกวัยสุด โดยมีค่าค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจซึ่งแสดงถึงอิทธิพลของความยาวปีกเมื่อการออกวัยสุดที่มีต่ออายุของลูกนก (R^2) เท่ากับ 0.990 และการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระจะมีผลต่ออายุลูกนกประมาณร้อยละ 98.9 (Adjust R^2) และถ้าใช้ตัวแปรอิสระดังกล่าวไปพยากรณ์อายุลูกนกจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) 0.739 วัน โดยตัวแปรอิสระนอกจากความยาวปีกเมื่อการออกวัยสุดแล้ว ความยาวแข็ง ความยาวจะอยปากบัน และน้ำหนัก จะไม่ถูกคัดเลือกเข้าไปในสมการ เนื่องจากมีค่าระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 (ศิริชัย, 2540) ดังนั้นสมการในการทำนายอายุลูกนกเค้าぐู่ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงก่อนออกจากรัง (อายุ 25 วัน) ที่ได้ คือ

$$\text{อายุ (วัน)} = -2.490 + (0.635 \times \text{ความยาวปีกเมื่อการออกวัยสุด (เซนติเมตร)}) \quad (5)$$

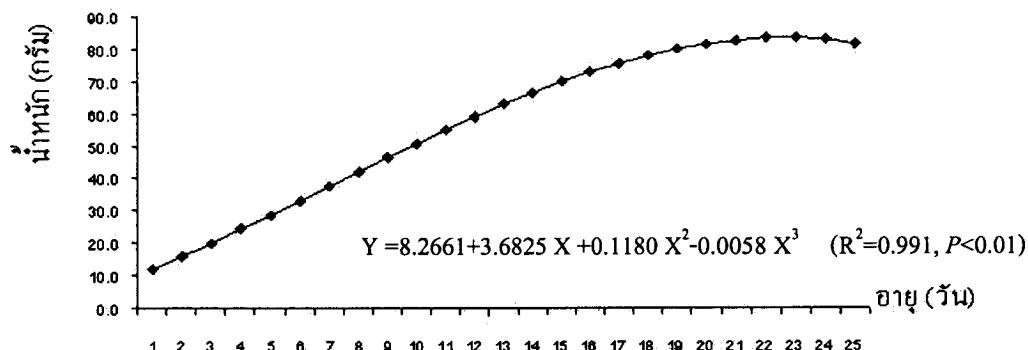
การประสนความสำเร็จในการสืบพันธุ์และอัตราการรอดตายของนกเค้าぐ

การประสนความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ คือ การที่นกเค้าぐสามารถถาวงไว้ และเลี้ยงดูลูกอ่อนจนกระทั้งลูกสามารถออกจากรังได้อายุตั้งแต่ 1 ตัว ซึ่งจากการศึกษานกเค้าぐ จำนวน 23 รัง พบร่วมที่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ จำนวน 12 รัง คิดเป็นร้อยละ 52.2 และลูกนกมีอัตราการรอดตายร้อยละ 65.2 (ลูกนกทั้งหมด 46 ตัว รอดตาย 30 ตัว)

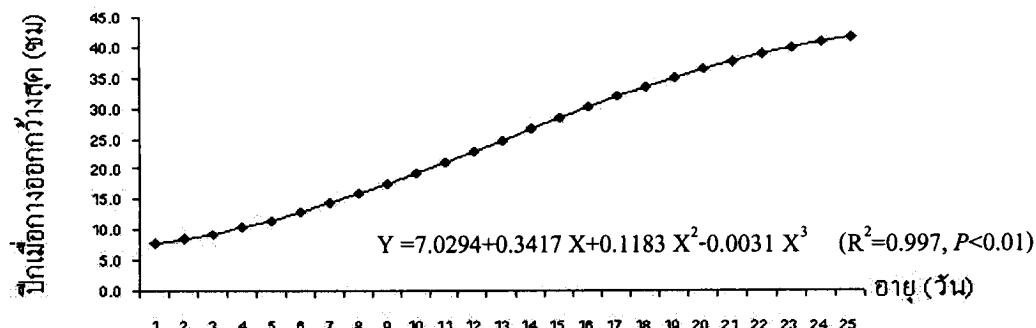
เมื่อนำสมการที่ได้จากการศึกษา (สมการที่ 5) ไปใช้ในการพยากรณ์อายุลูกนกเค้าぐที่ไม่ทราบอายุ เพื่อหาช่วงอายุที่ลูกนกเค้าぐตาย จำนวน 16 ตัว จากการแทนค่าในสมการพบว่าลูกนกเค้าぐทั้งหมดที่ตายสามารถแบ่งเป็นช่วงอายุได้ ดังนี้ คือ ลูกนกแรกเกิดจนถึงอายุ 5 วัน จำนวน 6 ตัว (38 %), ลูกนกอายุ 6-10 วัน จำนวน 5 ตัว (31 %), ลูกนกอายุ 11-15 วัน จำนวน 4 ตัว (25 %) และลูกนกอายุ 16-20 วัน จำนวน 1 ตัว (6 %) (ภาพที่ 11)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลูกนกเค้าぐมีอัตราการตายที่แปรผันกับอายุ คือเมื่อลูกนกมีอายุมากขึ้น อัตราการตายจะลดลง สำหรับสาเหตุในการตายที่สามารถตรวจสอบได้จำนวน 2 รัง (อยู่ในโครงไม้ 1 รัง และบนพื้นดิน 1 รัง) พบร่วมที่ลูกนกเค้าぐตายเนื่องจากลูกน้ำทั่ว ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองรังเปิดโคลง ทางด้านบนจึงทำให้น้ำฝนไหลเข้าสู่รัง ได้โดยตรง โดยพบว่ารังที่อยู่ในโครงไม้มีการระบายน้ำที่ดี สำหรับรังที่อยู่บนพื้นดินถึงแม้ว่าจะมีการระบายน้ำที่ดี แต่ตำแหน่งที่ตั้งของรังอยู่ในบริเวณที่ต่ำ และเป็นแอ่ง ดังนั้นเมื่อน้ำฝนมีปริมาณมากก็ไหลมาร่วมอยู่บริเวณรังดังกล่าวจึงทำให้ลูกนกลูกน้ำทั่วตายได้

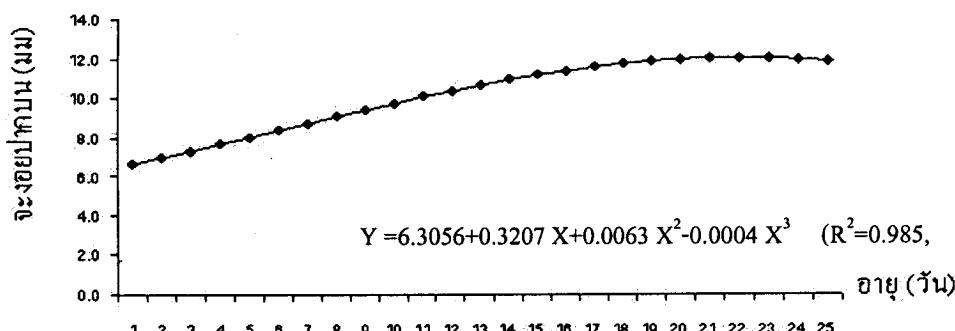
จากการศึกษาพบว่ามีลูกนกออกจากรังจำนวน 30 ตัว จากรังที่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์จำนวน 12 รัง (เฉลี่ย 2.5 ± 0.9 ตัว/รังที่ประสบความสำเร็จ) และพบว่ามีพ่อแม่นก ร้อยละ 54.5 ที่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ (พ่อแม่นกจำนวน 22 คู่ จาก 23 รัง เนื่องจากมี 1 คู่ ที่วางไข่และเลี้ยงดูลูกอ่อนสองครั้ง ในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา) และจากการการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ระหว่าง การประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ กับขนาดของรัง (กว้าง×ยาว×สูง) ทางเข้ารัง (กว้าง×ยาว) ความสูงของรังจากพื้นดิน) ตำแหน่งที่ตั้งรัง (ระยะห่างจากหมู่บ้าน/แหล่งชุมชน ถนน แหล่งน้ำ และป่าไม้) ผลปรากฏว่าปัจจัยต่างๆ ข้างต้นไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ ($P > 0.05$)

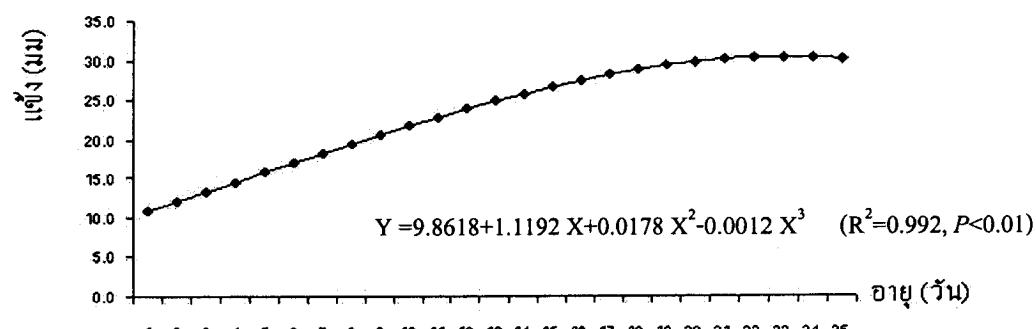
ภาพที่ 10.1 การเติบโตของน้ำหนักนก

ภาพที่ 10.2 การเติบโตของปีกเมื่อการออก

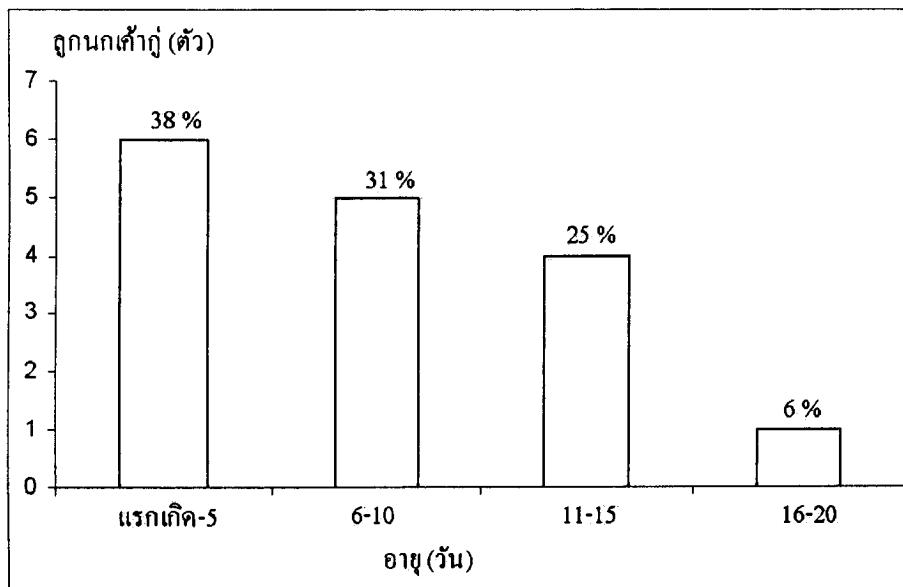

ภาพที่ 10.3 การเติบโตของจะงอยปาก

ภาพที่ 10.4 การเติบโตของ

ภาพที่ 10 การเติบโตของลูกนกเข้าสู่ตัวเต่าแรกเกิดจนกระทั่งก่อนออกจากรัง

ภาพที่ 11 จำนวนรูแตกครัวที่ตัวภายในช่วงอายุที่แตกต่างกัน

สภาพพื้นที่โดยรอบตำแหน่งที่ตั้งรังของนกเค้ากรุง

ศึกษาการปักคลุมเรือนยอดของต้นไม้ในบริเวณรัศมี 10 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง พบร่วมกับค่าเฉลี่ยของการปักคลุมเรือนยอดเท่ากับ 136.1 ± 40.1 ตารางเมตร หรือร้อยละ 43 ของพื้นที่ทั้งหมด (พื้นที่ทั้งหมดในรัศมี 10 เมตร เท่ากับ 314.2 ตารางเมตร) และค่าเฉลี่ยของการปักคลุมเรือนยอดที่อยู่เหนือตำแหน่งที่ตั้งรังเท่ากับ 132.0 ± 40.3 ตารางเมตร หรือร้อยละ 42 ของพื้นที่ทั้งหมด (97 % ของการปักคลุมเรือนยอด) และการปักคลุมเรือนยอดของต้นไม้ที่มีรังของนกเค้ากรุงอยู่เท่ากับ 29.7 ± 17.6 ตารางเมตร หรือร้อยละ 9 ของพื้นที่ทั้งหมด (ตารางผนวกที่ 4) และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการปักคลุมเรือนยอด (การปักคลุมเรือนยอดทั้งหมด การปักคลุมเรือนยอดที่อยู่เหนือตำแหน่งรัง และอยู่ต่ำกว่าตำแหน่งรัง) กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ปรากฏว่าการปักคลุมเรือนยอดไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากรุง ($r=-0.13, P>0.05$)

ศึกษาสภาพพื้นที่โดยรอบที่นกเค้ากรุงใช้เป็นที่สร้างรังวางไข่จำนวน 23 รัง โดยใช้แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินและโปรแกรม Arc GIS โดยมีระยะห่างจากตำแหน่งที่ตั้งรังที่ระยะ 200, 309 และ 1,000 เมตร ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ระยะ 200 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง ปรากฏว่าพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร (93.9 %) รองลงมาได้แก่พื้นที่แหล่งน้ำ (3.4 %) และพื้นที่เมือง หรือเขตชุมชน (2.8 %) ตามลำดับ

2. ที่ ระยะ 309 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง ปรากฏว่าพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร (94.5 %) รองลงมาได้แก่พื้นที่แหล่งน้ำ (2.9 %) และพื้นที่เมือง หรือเขตชุมชน (2.6 %) ตามลำดับ

3. ที่ ระยะ 1,000 เมตร จากตำแหน่งที่ตั้งรัง ปรากฏว่าพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร (92.2 %) รองลงมาได้แก่พื้นที่เมือง หรือเขตชุมชน (3.7 %) พื้นที่แหล่งน้ำ (2.6 %) และพื้นที่ป่าไม้ (1.6 %) ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเบอร์เซ็นต์ของรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน (พื้นที่เกษตร แหล่งน้ำ พื้นที่เมือง หรือเขตชุมชน และพื้นที่ป่าไม้) ที่ระยะ 200, 309 และ 1,000 เมตร กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation ปรากฏว่ารูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ระยะ 200 และ 1,000 เมตร ไม่มีความสัมพันธ์ กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ ($P>0.05$) แต่ที่ระยะ 309 เมตร พบว่าเบอร์เซ็นต์พื้นที่แหล่งน้ำมีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ (r=0.43, $P<0.05$) กล่าวคือ เมื่อเบอร์เซ็นต์พื้นที่แหล่งน้ำเพิ่มมากขึ้นการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของ นกเค้าぐจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 5 เบอร์เซ็นต์การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณรอบตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าぐที่พบใน จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ระยะจาก ตำแหน่งรัง (ม.)	พื้นที่การเกษตร	พื้นที่ป่าไม้	แหล่งน้ำ	พื้นที่เมือง/ชุมชน
200	93.9	0.0	3.3	2.8
309	94.5	0.0	2.9	2.6
1000	92.2	1.6	2.5	3.7

ชนิดอาหารของนกเค้าぐ

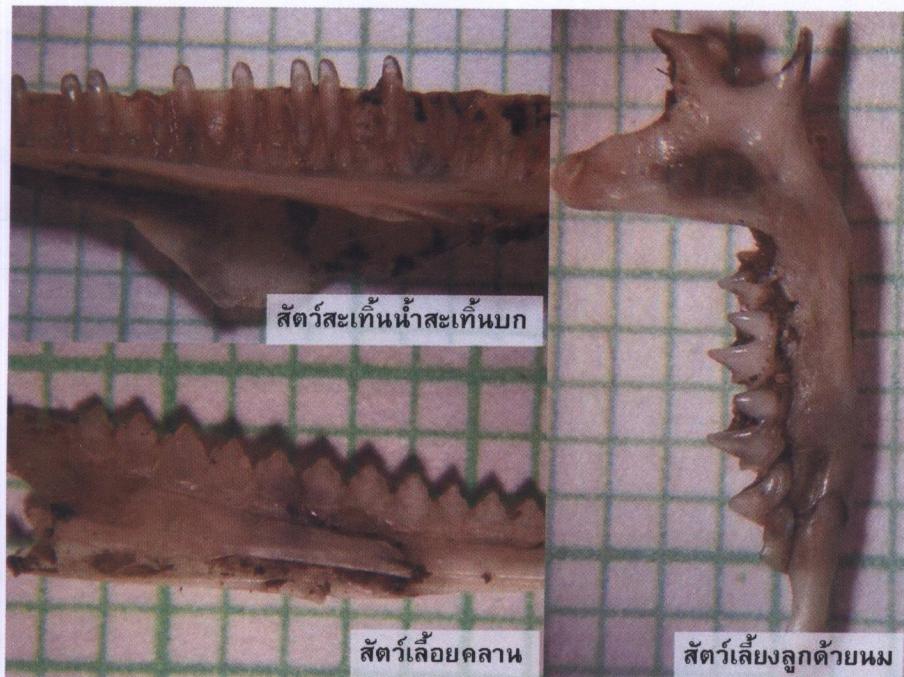
จากการศึกษาสามารถเก็บ pellet จำนวน 1 ก้อน บริเวณที่เกาะนอนของนกตัวเต็มวัย ซึ่งเป็น pellet ที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ เมื่อนำมาจำแนกชนิดและปริมาณชี้ส่วนของอาหาร สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สัตว์มีกระดูกสันหลัง (vertebrate) คือ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (mammal) ขนาดเล็ก
2. สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (invertebrate) ประกอบด้วย แมลงจำนวน 2 อันดับ คือ อันดับ Coleoptera (ด้วง ด้วงงวง และด้วงปีกแข็งอื่น ๆ) และ อันดับ Orthoptera (ตื๊กแตen จิงหรีด แมลงกะazon และจิงโกร่ง) พบร่องรอยอาหารที่นกเค้าぐเลือกกินในกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังส่วนใหญ่ เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera (ด้วง ด้วงงวง และด้วงปีกแข็งอื่น ๆ) ร้อยละ 66.7 รองลงมา ได้แก่ อันดับ Orthoptera (ตื๊กแตen จิงหรีด แมลงกะazon และจิงโกร่ง) ร้อยละ 33.3

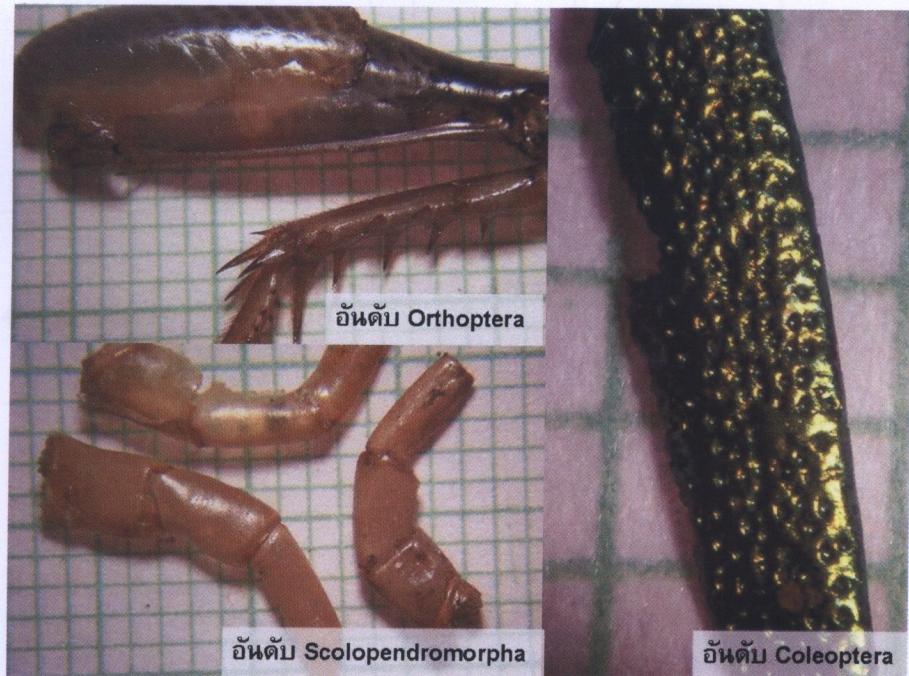
จากการศึกษาเศษอาหารที่พบในรังสามารถจำแนกชนิดและปริมาณออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สัตว์มีกระดูกสันหลัง (vertebrate) ประกอบด้วยสัตว์ใน 3 กลุ่ม คือ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (amphibian) สัตว์เลือยก oran (reptile) และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (mammal) พบร่องรอยอาหารส่วนใหญ่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมร้อยละ 50 รองลงมา ได้แก่ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกร้อยละ 35.7 และ สัตว์เลือยก oranร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

2. สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง (invertebrate) จำนวน 11 อันดับ (Order) แบ่งออกเป็นแมลง จำนวน 9 อันดับ ได้แก่ อันดับ Blattodea (แมลงสาบ) อันดับ Coleoptera (ด้วง ด้วงงวง และด้วงปีกแข็งอื่น ๆ) อันดับ Diptera (แมลงวัน เหลือบ บุ้ง และรืน) อันดับ Hemiptera (นวนชนิดค่าง ๆ) อันดับ Hymenoptera (ต่อพันเลือย ผึ้ง ต่อ แคน และมด) อันดับ Isoptera (ปลวก) อันดับ Mantodea (ตื๊กแตen ตำข้าว) อันดับ Odonata (แมลงปอปีกราน และแมลงปอปีกกลุ่) และ อันดับ Orthoptera (ตื๊กแตen จิงหรีด แมลงกะazon และจิงโกร่ง) และสัตว์ขาข้อที่ไม่ใช่แมลงจำนวน 2 อันดับ ได้แก่ อันดับ Scolopendromorpha (ตะขาบ และกิงกือ) และอันดับ Scorpionida (แมงป่อง)

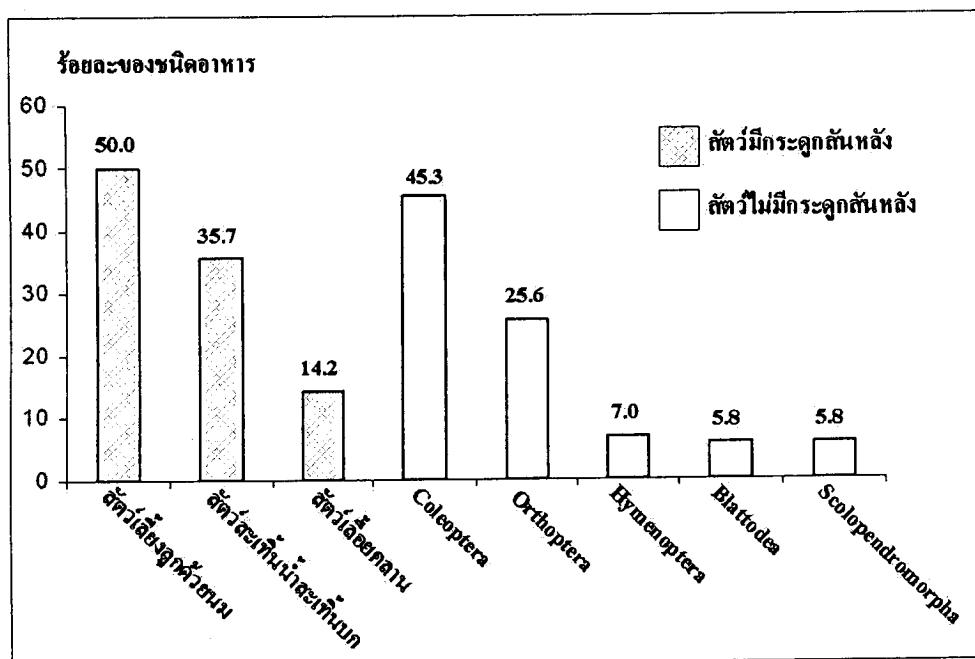

ภาพที่ 12 ความแตกต่างของกระดูกขากรรไกรและฟันของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

ภาพที่ 13 ลักษณะเด่นของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่ใช้ในการจำแนกอันดับ

จากผลการศึกษาพบว่าเศษอาหาร ในกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง ส่วนใหญ่เป็นแมลง ในอันดับ Coleoptera ร้อยละ 45.3 รองลงมาได้แก่อันดับ Orthoptera ร้อยละ 25.6 อันดับ Hymenoptera ร้อยละ 7.0 อันดับ Blattodea ร้อยละ 5.8 และ สัตว์ขาข้อที่ไม่ใช่แมลง ในอันดับ Scolopendromorpha ร้อยละ 5.8 ตามลำดับ (ภาพที่ 14, ตารางผนวกที่ 15) สำหรับในอันดับ Coleoptera ที่สามารถจำแนกในระดับวงศ์ (Family) ได้นี้ ส่วนใหญ่เป็นแมลงในวงศ์ Scarabaeidae ได้แก่ ด้วงกว่าง (unicorn beetles) และ ด้วงแรด (scarab beetles)

ภาพที่ 14 ชนิดอาหารของ geleek ที่พบในจังหวัดจันทบุรี

วิจารณ์

การสำรวจรังนกเค้าแมว

จากการศึกษาพบว่าวิธีการที่ดีที่สุดในการสำรวจนกเค้าแมว และช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับรังของนกเค้าแมวได้มากที่สุด มาจากการติดแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ และการประชาสัมพันธ์ในร้านค้าบริเวณชุมชน ซึ่งร้านค้านอกจากเป็นสถานที่ที่ประชาชนแวดล้อมมาจับจ่ายซื้อขายของเป็นประจำแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่ประชาชนนักน้ำชาชุมนุนจับกลุ่มพูดคุยกันในช่วงเวลาเที่ยงวัน และในช่วงเวลาเย็นหลังเลิกงาน จากข้อมูลจำนวนรังนกเค้าแมวที่ได้นอกจากทำให้เราสามารถเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยนกเค้าแมวแล้ว ยังสะท้อนถึงการรวมตัวของชุมชนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยจากการศึกษาพบว่าประชาชนในอำเภอจะมีให้ความร่วมมือในการแจ้งตำแหน่งรังของนกเค้าแมวนากที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยในการประชาสัมพันธ์กับประชาชนที่อยู่ห่างไกลร้านค้าชุมชนออกไปให้ได้รับรู้ถึงการศึกษานกเค้าแมวดังกล่าว และสำหรับในกรณีขององค์กรบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ที่ไม่มีผู้แจ้งตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าแมวรายได้ได้รับรู้ข่าวสารจากทั้งสองหน่วยงานดังกล่าวตนนั้น อาจเนื่องจากบริเวณโดยรอบหน่วยงานนั้น ๆ ไม่มีนกเค้าแมวอาศัยอยู่ หรือ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีกิจกรรมหรือความจำเป็นในการเข้าไปคิดเห็นกับหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น

อักษรจะและตำแหน่งที่ตั้งรังของนกเค้าแมว

จากการศึกษาพบว่ารังของนกเค้าแมวสามารถพบได้ทั่วไปในบริเวณที่มีกิจกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ในบริเวณที่อยู่อาศัย สวนผลไม้ หรือสวนยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับ Modac (1956) ที่รายงานว่าพบนกเค้าแมว (*Otus bakkamoena lempiji*) ทำรังวางไข่ในสวนยางพารา สวนผลไม้ และทำรังบนต้นมะพร้าวที่อยู่ติดกับอาคารบ้านเรือนของประชาชน

จากการศึกษาถึงแม้ว่าจะพบว่ารังนกเค้าแมวทั้งหมดคงอยู่ในพื้นที่เกยตอร์รม แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่านกเค้าแมวในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี เดือพื้นที่เกยตอร์รมดังกล่าวเป็นที่ทำรังวางไข่ และเลี้ยงดูลูกอ่อนมีพระเนื้องจากวิธีการที่ใช้ในการหาตำแหน่งที่ตั้งรัง โดยวิธีการแจกและติดใบประกาศเพื่อการประชาสัมพันธ์หาที่ตั้งรังของนกเค้าแมว ซึ่งรายภูที่รับรู้เรื่องราวของการประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ มักมีกิจกรรมอยู่ในบริเวณพื้นที่ของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่

เกย์ตุรกรรม ดังนั้น ในอนาคตควรมีการศึกษาวิจัยในพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือจากพื้นที่เกย์ตุรกรรม ดังกล่าว เช่น ในบริเวณอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เป็นต้น

สำหรับรังที่อยู่บนต้นไม้ พบร่วมส่วนใหญ่ในบริเวณลำต้น (55.6 %) และเป็นต้นไม้ที่ มีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ Pattanavibool (1993) ที่ได้ทำการศึกษาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหัวข่ายฯ เมืองพะโ磅 ไม่มีส่วนใหญ่อยู่บนต้นไม้ที่ไม่มีชีวิต (92 %) แต่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการ ปรากฏในบริเวณไม้มีชีวิตที่ทำการศึกษาในประเทศไทยเดิม ที่พบว่าในบริเวณไม้มีส่วนใหญ่พบร่วมส่วนใหญ่ในส่วนของ กิงหรือเรือนยอด (86 %) และพบในต้นไม้ที่ยืนต้นตามมากกว่าต้นไม้ที่ยังมีชีวิตอยู่ (Whitford, 2002; Harper *et al.*, 2004)

จากการศึกษาในครั้งนี้พบนกเค้ากู่ทำรังทึ้งในโพรงไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและยอดไม้ที่หักโค่น และทึ้งหมดไม่มีวัสดุรองรับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนกเค้ากู่ (*Otus bakkamoena lempiji*) ในประเทศไทยเดิมที่ทำรังไว้ในโพรงไม้ และโดยเฉพาะโพรงของยอด ยางพาราที่หักโค่น (Modac, 1956) หรือนกเค้ากู่ (*Otus bakkamoena bakkamoena* Pennant) ใน ประเทศไทยเดิมที่หักโค่น (Henry, 1955) และนกเค้ากู่ (*Otus lettia*) ในประเทศไทยที่พบทำรังในระหว่างการใบของต้นมะพร้าว (Severinghaus, 2007) และทึ้งหมดไม่มีวัสดุรองรับเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับนก เค้าแมวนิดอื่น ๆ ที่ส่วนใหญ่ไม่สามารถสร้างรังได้เอง ต้องใช้รังที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือรัง เก่าของสัตว์ชนิดอื่นที่ทำไว้ และไม่มีวัสดุรองรัง อย่างไรก็ตามยังมีนกเค้าแมวนางชนิดที่สามารถ สร้างรังได้ด้วยตัวเอง เช่น Burrowing Owl (*Speotyto cunicularia*) เป็นนกเค้าแมวน้ำที่บุดโพรงอยู่ได้ดิน โดยอาศัยอยู่เพียงตัวหรือเป็นคู่หรืออาศัยอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมักบุดโพรงลงไปด้านล่างตรง บริเวณเนินดินสูง โดยโพรงมีความลึกเฉลี่ย 1.2-2.4 เมตร ทางเข้ามีขนาดเฉลี่ย 8.9×12.7 เซนติเมตร และโดยส่วนใหญ่พบร่วมกับนกเค้าแมวน้ำที่บุดโพรงอยู่ เช่น *Drynaria* sp. ที่เป็นวัสดุรองรัง (Harrison, 1975)

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่านกเค้ากู่สามารถวางไข่ และเลี้ยงดูลูกอ่อนในรังทึ้งที่เป็นวัสดุที่ มนุษย์สร้างขึ้น คือในท่อซีเมนต์ หรือสภาพธรรมชาติอื่น ๆ นอกจากในบริเวณไม้ เช่น ในกอเพร็น ชาผ้าสีดา (*Platycerium* sp.) และระหว่างซอกไม้ที่มีกระแทไต์ไม้ (*Drynaria* sp.) นั้น เป็นไปใน ทำนองเดียวกันกับนก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) ที่มีการการใช้ประโยชน์รังในรูปแบบ เดียวกัน คือ พบร่วมกับไม้และเลี้ยงดูลูกอ่อน ในท่อน้ำ ในอ่างซีเมนต์ ซึ่งในช่วงเวลาปกตินกชนิดนี้จะ วางไข่ในโพรงไม้ แต่ถ้าหากว่าโพรงไม้ไม่เพียงพอ ก็จะวางไข่ในระหว่างการของทางมะพร้าว และ วัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้นดังกล่าว (Severinghaus, 2007) ซึ่งจากการที่นกเค้ากู่วางไข่ในลักษณะดังกล่าว

น่าจะแสดงให้เห็นถึงความขาดแคลนหรือความไม่เพียงพอของ โครงไม้ซึ่งควรที่จะมีการศึกษา วิจัยกันต่อไป อย่างไรก็ตามการที่นกเค้าぐ่่วง ໄไ่ และเลี้ยงคุลูกอ่อนได้ในรังที่หลักหดาย แสดงให้เห็นว่านกเค้าぐ่่วงสามารถที่จะถูกชักนำให้เข้าวางไข่ในรังเทียบเท่ากับนุษย์สร้างเจ้า ได้ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลน โครงไม้ของนกเค้าぐ่่วงได้ในอนาคต สำหรับขนาดของรังเทียบและวัสดุที่ใช้ ทำรังเทียบ รวมทั้งรูปแบบของรังควรมีการศึกษาวิจัยต่อไป

จากการศึกษาพบว่าขนาดของรัง ความสูงของรังจากพื้นดิน ไม่มีผลต่อการประสบ ความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ่่วง อันอาจจะเนื่องมาจากการเค้าぐ่่วงเป็นนกที่ไม่สามารถสร้างรัง ได้เอง (non-excavator) ดังนั้นปัจจัยในเรื่องของขนาด และความสูงเจ้า ไม่น่าจะมีผลต่อการสืบพันธุ์ ของนกเค้าぐ่่วง ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ารังที่เลือกที่สุดมีพื้นที่การใช้ประโยชน์เพียง 112.3 ตารางเซนติเมตร ในขณะที่รังที่ใหญ่ที่สุดมีพื้นที่การใช้ประโยชน์ถึง 1,361.9 ตารางเซนติเมตร ซึ่งมี ความแตกต่างกันอย่างมาก นอกจากรากน้ำยังพบว่านกเค้าぐ่่วง ໄไ่ ในรังบนพื้นดิน ไปจนถึงรังที่มีความ สูงถึง 6.1 เมตร (เฉลี่ย 2.8 ± 2.1 เมตร) ซึ่งสูงกว่าที่ โอลกาส (2542) ได้รายงานไว้ (1-5 เมตร) อย่างไรก็ ตามขนาดความโต (DBH) และความสูงของต้นไม้ที่นกเค้าぐ่่วงเลือกทำรังวางไข่ และเลี้ยงคุลูกอ่อนนั้น มีความแตกต่างจากต้นไม้โดยรอบที่นกเค้าぐ่่วงไม่ได้เลือกเป็นที่ทำรังวางไข่ และเลี้ยงคุลูกอ่อน ซึ่งจาก ผลที่ได้มีความสอดคล้องกับขนาดความโต และความสูงของต้นไม้ที่นก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) ใช้เป็นที่สร้างรังวางไข่ ที่พบว่า ความโต และความสูงเฉลี่ยของต้นไม้ ที่นกเลือกใช้มีค่า มากกว่าต้นไม้โดยรอบ เช่นเดียวกัน (Severinghaus, 2007)

อย่างไรก็ตามนกเค้าแมวที่มีขนาดตัวที่ใหญ่กว่า ก็ไม่จำเป็นว่าขนาดของต้นไม้ และขนาด ของรังจะมีขนาดใหญ่กว่านกเค้าแมวที่มีขนาดตัวที่เล็กกว่า ดังเช่น นก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) (100 - 107 กรัม) ซึ่งมีขนาดเล็กกว่านกเค้าぐ่่วง (141 กรัม) แต่ทำรังวางไข่ในต้นไม้ที่มี ค่าเฉลี่ยความสูงของรังจากพื้นดิน และขนาดของรังมากกว่านกเค้าぐ่่วง (Severinghaus, 2007) ขณะที่ นกที่สามารถสร้างรังได้เองความสูงของต้นไม้ขนาดความโต และขนาดครั้ง จะเปรียบเทียบตามขนาด ของตัวนกเป็นส่วนใหญ่ (Welty and Baptista, 1988)

สำหรับรูปแบบของรังนั้นพบว่ารังของนกเค้าぐ่่วง มีรูปแบบที่หลักหดาย ทั้งใน โครงไม้ที่เปิด โล่งด้านบน โครงไม้ที่ด้านบนมีสิ่งปักคุณ บนพื้นดิน และบนต้นไม้ ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ พบร่วมกับรังของนกเค้าぐ่่วงถึงแม้วางไข่อยู่บนพื้นดิน แต่ว่าทุกรังที่พบมีสิ่งห่อหุ้มล้อมรอบตัวนกเสมอ ขณะที่นกเค้าぐ่่วงฟิกໄไ่ เช่น รากไม้ เปลือกไม้ เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบรังของนกเค้าไม้

(Asian Barred Owlet) ที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา จำนวน 32 รัง พบร่วมที่วางไข่อยู่บนพื้นดิน มักอยู่ในที่โล่งที่ไม่มีสิ่งปักคุณหรือล้อมรอบด้วยกบและฟิกไป

จากการศึกษาพบว่ารังส่วนใหญ่เป็นรังที่เปิดโล่งทางด้านบน ซึ่งเหมือนกับนก Barred Owl (*Strix varia*), Long-Eared Owl (*Asio otus*) และ Northern Saw-whet Owl (*Aegolius acadicus*) ที่รังส่วนใหญ่เปิดโล่งทางด้านบน เช่นเดียวกัน (Harrison, 1975) ปัจจัยสำคัญต่อรังที่เปิดโล่งทางด้านบนนั้นคือ ปริมาณน้ำฝน เพราะเมื่อฝนตกลงมา น้ำฝนจะไหลลงสู่รังได้โดยตรง ดังนั้นการระบายน้ำที่ดีจะเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง เพราะจากการศึกษาพบว่า ของนกเค้าถูกน้ำท่วมซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไข่ไม่ฟัก และรวมทั้งถูกนกที่ถูกน้ำท่วมตาย สำหรับรังที่อยู่บนพื้นดิน ถึงแม้ว่าด้านล่างของรังมีการระบายน้ำที่ดีเพียงใดก็ตาม แต่ว่าถ้าหากตำแหน่งที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ต่ำ เมื่อมีน้ำฝนมีปริมาณมาก ก็จะส่งผลให้ถูกนกถูกน้ำท่วมตายได้เช่นกัน

การศึกษาพบว่าหลังจากที่นกเค้าถูกออกจากรังแล้ว มีนกเค้าโน้ม (Asian Barred Owlet) เข้ามาใช้รังเดิมที่นกเค้าถูกใช้เป็นที่ทำรังวางไข่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารังดังกล่าวเป็นรังที่มีคุณภาพ เพราะการกลับมาใช้ประโยชน์จากการรังเดิมนั้นอย่างมากขึ้นเท่าไร หมายถึงคุณภาพของรังที่มีเพิ่มมากขึ้น ตามไปด้วย ถึงแม้จะเป็นนกเค้าแมวต่างชนิดกันก็ตาม ดังเช่น การการศึกษาในนก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) ที่พบว่ารังจำนวนร้อยละ 29.8 นกกลับมาใช้ประโยชน์หนึ่งครั้ง ส่วนร้อยละ 63.0 นกกลับมาใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งครั้ง ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกลับมาใช้ประโยชน์ของรังที่เพิ่มมากขึ้น คือ ความกว้างของรัง และขนาดความสูงของทางเข้ารัง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในทางลบ คือ ความลึกของรัง และพื้นที่ด้านล่างของรัง (Severinghaus, 2007) จากการที่นกเค้าโน้มมาใช้รังของนกเค้าถูกยังแสดงให้เห็นว่า นกเค้าถูกและนกเค้าโน้มใช้พื้นที่ในการดำรงชีวิตที่ซ้อนทับกัน ซึ่งเป็นไปตามการศึกษาของ Perrins and Middleton (1985) พบร่วมกับนกเค้าแมวหลายชนิด ใช้พื้นที่หากินร่วมกับนกเค้าแมวต่างชนิดกันและรวมถึงนกผู้ล่าชนิดอื่น ๆ ด้วย

พ่อแม่นกเค้าถูก

จากการตรวจสอบชื่อชนิดของนกเค้าถูก (Collared Scop Owl) ที่แตกต่างกัน 3 รายชื่อ ดังนี้ คือ *Otus bakkamoena* (โอกาส, 2542; Howard and Moore, 1980; Hekstra, 1984), *Otus lettia* (Konig *et al.*, 1999) และ *Otus lempiji* (จาธุจินต์ และคณะ, 2550; Lekagul and Round, 1991; Kim *et al.*, 2008)

นอกจากรูปแบบชื่อชนิด *Otus bakkamoena* ที่มีชื่อสามัญเป็น Indian Scops Owl (Konig et al., 1999) และ Oriental Screech Owl (Delacour, 1947) และชื่อชนิด *Otus lempiji* ที่พบชื่อสามัญเป็น Sunda Scops Owl (Konig et al., 1999) แต่ถ้าหากพิจารณาจากศัพท์ตาม Jobling (1991) พบว่า ชื่อชนิด *bakkamoena* นั้นมาจากการภาษา Sinhala (Sri Lankan) ที่หมายถึง ชื่อชนิดของนกแสกเสียง และนกตัวที่พันธุ์หนึ่งอีก ส่วนชื่อชนิด *lempiji* นั้น มาจากการภาษา Javanese ซึ่ง *lempiji* นั้น คือชื่อสำหรับนก Collared Scop Owl ส่วน *lettia* นั้น เป็นชื่อนุบคคล ซึ่งในการตัดสินใจใช้ชื่อชนิดใดสำหรับนกเด็กนุ่นคงต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไป แต่ถ้าหากนำผลการศึกษาที่ได้มามาช่วยในการพิจารณาตัดสินใจพบว่า น้ำหนักของนกเด็กนุ่นที่ได้จากการศึกษา (141.3 ± 17.8 กรัม) มีขนาดที่ใกล้เคียงกับ Indian Scops Owl (*Otus bakkamoena*) ($125-152$ กรัม) แต่มีน้ำหนักที่ค่อนข้างจะแตกต่างจาก Collared Scop Owl (*Otus lettia*) ($108-170$ กรัม) และ Sunda Scops Owl (*Otus lempiji*) ($90-140$ กรัม) (Konig et al., 1999) แต่ถ้าหากใช้ขนาดไว้ ($28.85 \pm 1.10 \times 33.65 \pm 1.39$ มิลลิเมตร) ของนกเด็กนุ่นที่ได้จากการศึกษามาพิจารณา พบว่า ขนาดไว้มีความใกล้เคียงกับ (*Otus bakkamoena*) (28.1×32.3 มิลลิเมตร) (โยกาส, 2542) และ Sunda Scops Owl (*Otus lempiji*) (28.8×33.5 มิลลิเมตร) แต่มีขนาดใหญ่กว่า Collared Scops Owl (*Otus lettia*) (28.1×32.3 มิลลิเมตร) และ Indian Scops Owl (*Otus bakkamoena*) (27.0×33.0 มิลลิเมตร) ในขณะที่จำนวนไข่ของนกเด็กนุ่นที่ได้จากการศึกษา ($1-4$ พอง พง 3 พองมากที่สุด) มีจำนวนใกล้เคียงกับ Indian Scops Owl (*Otus bakkamoena*) ($3-4$ พอง) แต่มีจำนวนมากกว่า Sunda Scops Owl (*Otus lempiji*) (2 พอง หาหากที่พบ 3 พอง) (Konig et al., 1999)

ปัจจุบันชื่อชนิดของนกเด็กนุ่น (Collared Scops Owl) ยังคงเกิดความสับสน ดังนั้นยังคงจะต้องศึกษาและตรวจเอกสาร พร้อมกับปรึกษาผู้เชี่ยวชาญต่อไปว่า นกเด็กนุ่นควรจะมีชื่อว่าอะไรระหว่าง *Otus bakkamoena*, *Otus lempiji* หรือ *Otus lettia* สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ได้อ้างอิงชื่อตาม โยกาส (2542) คือ *Otus bakkamoena* เนื่องจากเป็นการจำแนกโดยอาศัยลักษณะทางชีวเคมี (biochemical classification) เพราะสิ่งมีชีวิตที่มีวิวัฒนาการมาร่วมกันบ่อมีลักษณะต่าง ๆ ของ DNA เมื่อนอกกันหรือคล้ายคลึงกัน ส่วนพวงที่มีวิวัฒนาการมาแยกกัน DNA จะมีลักษณะแตกต่างกัน

จากการศึกษาที่สามารถจับพ่อแม่นกได้ทั้งสิ้น 12 ตัว จาก 12 รัง มีน้ำหนักแตกต่างกัน ตั้งแต่ตัวที่มีน้ำหนักมากที่สุด (181.1 กรัม) ไปจนถึงตัวที่มีน้ำหนักน้อยที่สุด (112.2 กรัม) ซึ่ง ขนาดและน้ำหนักของพ่อแม่สามารถสืบทอดกันได้ เช่น ถ้าพ่อแม่นกที่มีขนาดและน้ำหนักตัวมากจะมีความสามารถในการเลี้ยงคุ้กคักให้เจริญเติบโตและรอคตายได้ดีกว่าพ่อแม่นก

ที่มีขนาดและน้ำหนักตัวที่น้อยกว่า (Silva et al. 2007) แต่จากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า พ่อแม่นกที่มีน้ำหนักมากกว่าไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จในการเลี้ยงลูกก่ออ่อนคือกว่าพ่อแม่นกที่มีน้ำหนักน้อยกว่า นั่นคือพ่อแม่นกที่มีน้ำหนักมากที่สุดไม่สามารถเลี้ยงลูกนกให้รอดตายได้ กลับกันพ่อแม่นกที่มีน้ำหนักน้อยที่สุดกลับสามารถเลี้ยงลูกให้รอดได้ถึง 3 ตัว

อย่างไรก็ตามการศึกษาในครั้งนี้สามารถชี้แจงน้ำหนักและวัดขนาดคนตัวเดียววัยได้เพียง 12 ตัว จาก 12 รัง ซึ่งเป็นตัวอย่างที่น้อย และไม่ทราบว่าคนตัวที่ไม่สามารถชี้แจงน้ำหนักและวัดขนาดได้นั้น มีขนาดและน้ำหนักเท่าไร ซึ่งถ้าหากสามารถวัดขนาดและชั่งน้ำหนักได้ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของพ่อแม่นกในรังที่มีคุณภาพมากที่สุด อาจเป็นคู่ของพ่อแม่นกที่มีขนาดและน้ำหนักมากที่สุดก็เป็นไปได้

อุบัติเหตุที่ทำให้ลูกนกหลบภัย

นกเค้าぐูในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีมีถูกการผสมพันธุ์ร่วงไห้ในช่วงปลายฤดูแล้งต่อๆ กันมา โดยเป็นช่วงเวลาที่นกกินแมลงส่วนใหญ่ที่กำรรังวางไข้ในช่วงเวลานี้ เนื่องจากเมื่อลูกนกฟักออกจากรัง ไปเป็นช่วงเวลาที่มีแมลงจำนวนมาก คือในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงต้นเดือนพฤษภาคม (โอลกาส, 2542) โดยนกเค้าぐูร่วงไห้ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ถึงต้นเดือนมีนาคม และลูกนกเค้าぐูฟักออกจากรังไปในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ถึง ปลายเดือนมีนาคม และออกจากรังในช่วงกลางเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูฝน ซึ่งใกล้เคียงกับที่ โอลกาส (2542) ได้รายงานว่าคนเค้าぐูผสมพันธุ์ในช่วงฤดูหนาวต่อๆ กันในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน และใกล้เคียงกับนกเค้าぐู (*Otus bakkamoena lempiji*) ในประเทศไทยและเชียที่มีถูกการผสมพันธุ์ร่วงไห้ในเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน (Modac, 1956) นกเค้าぐู (*Otus bakkamoena bakkamoena* Pennant) ในประเทศไทยสังกัดที่มีถูกการผสมพันธุ์ร่วงไห้ในเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม (Henry, 1955) เช่นเดียวกันนอกจากนี้นกเค้าぐูยังมีช่วงฤดูการลีบพันธุ์ร่วงไห้ใกล้เคียงกับนกเค้ามีหู (Scops Owl) ที่พบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ชนิดต่าง ๆ เช่น Andaman Scops Owl (*Otus bali*) กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน Sunda Scops Owl (*Otus lempiji*) เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน Philippine Scops Owl (*Otus megalotis*) เดือนกรกฎาคม ถึง พฤศภาคม (Konig et al., 1999) และรวมถึงนกเค้ามีหูที่พบในประเทศไทย เช่น นกเค้าหน้าพากรขาว (*Otus sagittatus*) เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน นกเค้าแดง (*Otus rufescens*) เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน นกเค้าภูเขา (*Otus spilocephalus*) เดือนมีนาคม ถึง มิถุนายน และนกเค้าหูยาวเล็ก (*Otus sunia*) เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน (โอลกาส, 2542) เป็นต้น

การฟักไข่และการเลี้ยงคุณก่อตัวของนกเค้าぐ

จากผลการศึกษาพบว่าขนาดเค้าぐมีไข่ขนาด 28.85 ± 1.10 มิลลิเมตร $\times 33.65 \pm 1.39$ มิลลิเมตร ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับที่ โอลกาส (2542) รายงานว่าไข่ของนกเค้าぐมีขนาดเฉลี่ย 28.1×32.3 มิลลิเมตร แต่มีขนาดค่อนข้างใหญ่กว่าไข่ของนกเค้าぐ (*Otus bakkamoena lempiji*) ในประเทศไทย ที่มีขนาด 27.94×31.75 มิลลิเมตร (Modac, 1956) และนกเค้าぐ (*Otus bakkamoena bakkamoena* Pennant) ในประเทศไทยลังกา 27.8×32.0 มิลลิเมตร (Henry, 1955) ตามลำดับ ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากความผันแปรของขนาดนกในแต่ละชนิดย่อย (sub species) แต่ถ้าหากเป็นนกชนิดเดียวกัน นกที่มีอายุน้อยจะวางไข่ที่มีขนาดเล็กกว่านกที่มีอายุที่มากกว่า ซึ่งขนาดของไข่จะมีความสัมพันธ์กับขนาดของตัวนก และรูปร่างของกระดูกเชิงกราน คือถ้าหากกระดูกเชิงกราน มีความโค้งงุ่นมากเท่าใด ไข่จะมีรูปร่างกลมมากเท่านั้น (เวรุทธ์, 2528)

ขนาดไข่ของนกเค้ามีหู (Scops Owl) ไม่ได้ขึ้นอยู่กับน้ำหนักของตัวนกเพียงอย่างเดียว ดังเช่น นกเค้าภูเขา (*Otus spilocephalus*) มีน้ำหนักเฉลี่ย 60-70 กรัม แต่กลับมีไข่ (28.2×32.5 มิลลิเมตร) ที่มีใหญ่กว่าของนกเค้าหูยางเล็ก (*Otus sunia*) (27.0×32.8 มิลลิเมตร) ที่มีน้ำหนักตัวมากกว่า (75-95 กรัม) (โอลกาส, 2542; Konig et al., 1999) ซึ่งขนาดของไข่มีผลต่อขนาดของลูกนกที่เพิ่งฟักออกจากไข่ การเจริญเติบโตของลูกนก (ขนาดความยาวปีก ความยาวแข็ง และน้ำหนักตัว) รวมถึงอัตราการรอดตายของลูกนก แต่ขนาดของไข่ไม่มีผลต่ออัตราการฟัก (Silva et al., 2007.)

ส่วนจำนวนของไข่ที่พับตั้งแต่ 1-4 พอง โดยพบร 3 พองมากที่สุด ซึ่งจำนวนไข่ค่อนข้างน้อยกว่าของนกเค้าแมวนาดเล็กชนิดอื่น เช่น ใน Screech-Owl (*Otus asio*) วางไข่ตั้งแต่ 2-7 พอง ส่วนใหญ่พับ 4-5 พอง (Harrison, 1975) Scops Owl (*Otus scops*) วางไข่ 3-6 พอง ส่วนใหญ่พับ 4-5 พอง Bruce's Scops Owl (*Otus brucei*) ส่วนใหญ่พับ 4-6 พอง และ Pygmy Owl (*Glaucidium passerinum*) ที่พับตั้งแต่ 3-7 พอง ส่วนใหญ่พับ 4-6 พอง (Harrison, 1987) ซึ่งจำนวนไข่ต่อครอก (clutch size) ของนกเค้าแมวนั้น มีหลายปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด เช่น ในนก Tengmalm's Owl ที่ปกติมีไข่ตั้งแต่ 2-8 พอง และลดจำนวนลงเมื่ออาหารมีปริมาณลดลง นอกจากนี้ปริมาณอาหารยังมีผลต่อจำนวนลูกนกที่ฟักเป็นตัว คือถ้าปริมาณอาหารน้อย จำนวนลูกนกที่ฟักเป็นตัวจะลดลงด้วยเช่นกัน (Valkama et al., 2002) สำหรับความผันแปรของจำนวนไข่ และช่วงฤดูกาลการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐนั้น Hekstra (1984) ซึ่งให้เห็นว่าจำนวนไข่ที่พับจะแปรผันในเขตการกระจายตัวต่อตอนเหนือลงมาจนถึงเส้นศูนย์สูตร โดยพบนกเค้าぐทำรังวางไข่ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ จำนวน 4-5 พอง หากตอนเหนือของ

เบตการกระจาบ แต่นกทางตอนใต้วางไข่จำนวน 3-4 ฟอง ในช่วงระยะเวลาที่มีฝนตกชุก หรือในช่วงฤดูฝน

จากการศึกษาพบว่ามีนกเค้าぐูฟิกไใช่เพียงลำพัง เพราะจากการจับนกตัวเดิมวัยขณะฟักไใช่ไส่ห่วงขาจำนวน 12 ตัว และหลังจากนั้นพบว่านกตัวเดิมที่ไส่ห่วงขาฟิกไใช่เพียงลำพังตัวเดียวซึ่งน่าจะเป็นเพคเมียเหมือนกับนกเค้าแมวส่วนใหญ่ เช่น นก Long-Eared Owl (*Asio otus*), Short-Eared Owl (*Asio flammeus*), Common Screech-Owl (*Otus asio*) หรือนก Scops Owl (*Otus scops*) (Harrison, 1975; Harrison, 1987) เป็นต้น สำหรับในนกเค้าแมวส่วนใหญ่เพคผู้มีหน้าที่หาอาหารมาป้อนเพคเมียขณะฟักไใช่ อย่างไรก็ตามมีนกเค้าแมวบางชนิดที่ทิ้งสองเพคช่วยกันฟักไใช่ เช่น นก Burrowing Owl (*Speotyto cunicularia*) (Harrison, 1975)

สำหรับระยะเวลาในการฟักไใช่ของนกเค้าぐูพบว่ามีระยะเวลาประมาณ 26-29 วันนี้ มีความใกล้เคียงกับนกเค้าแมวนิดอื่น ๆ ที่มีขนาดตัวที่ใกล้เคียงกัน เช่น Northern Saw-whet Owl (*Aegolius acadicus*) ใช้เวลา 27-28 วัน (Harrison, 1975) Scops Owl (*Otus scops*) ใช้เวลา 24-25 วัน Pygmy Owl (*Glaucidium passerinum*) ใช้เวลา 28 วัน และ Bruce's Scops Owl (*Otus brucei*) ใช้เวลา 21-22 วัน (Harrison, 1987) เป็นต้น แต่มีระยะเวลาค่อนข้างน้อยกว่านกเค้าแมวที่มีขนาดตัวที่ใหญ่กว่า เช่น นก Great Eagle Owl ใช้เวลา 35 วัน (Walters, 1994) Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) ใช้เวลา 28-35 วัน หรือในนก Snowy Owl (*Nyctea scandiaca*) ใช้เวลา 31-33 วัน (Hall, 2005)

ฉักระและ การเติบโตของลูกนกเค้าぐู

ลูกนกเค้าぐูเติบโตอย่างรวดเร็วหลังจากที่ฟักออกจากไใช่ โดยเฉพาะน้ำหนัก และความยาวปีก เมื่อถึงวัยรุ่นจะลดลงประมาณ 1-2 กรัม ก่อนออกจากรัง ซึ่งคาดว่าจะเป็นการลดปริมาณอาหารลงเพื่อเป็นการซักน้ำให้ลูกนกออกจากรัง ซึ่งคล้ายกับลูกนกแรกที่พบว่าก่อนออกจากรังน้ำหนักจะลดลงเช่นเดียวกัน และมีน้ำหนักตัวใกล้เคียงกับพ่อแม่หรือบabcปีที่มีอาหารสมบูรณ์ลูกนกแรกจะมีน้ำหนักมากกว่าพ่อแม่ (Taylor, 1994) ซึ่งแตกต่างจากลูกนกเค้าぐูที่มีน้ำหนักประมาณร้อยละ 60 ของน้ำหนักตัวเดิมวัยในช่วงก่อนออกจากรัง

การหลุดหายไปของฟันเจาะเปลือกไข่ (egg tooth) และการลีมตาของลูกนกนั้น มีความสัมพันธ์กับขนาด และช่วงระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในรังของลูกนก โดยลูกนกที่เกิดมาและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ (altricial) ที่มีขนาดตัวใหญ่กว่า ฟันเจาะเปลือกไข่จะหลุดหักกว่าลูกนกที่มีขนาดตัวเล็กกว่า เช่น อุณัณษ์ (2550) ได้ศึกษาการเติบโตและพัฒนาการของนกแก้วโน่น (Psittacula eupatria) ในสภาพกรงเดี่ยง พบว่า นกแก้วโน่นซึ่งเป็นลูกนกแบบ altricial ฟันเจาะเปลือกไข่หลุดหายไปเมื่ออายุ 21 วัน ลูกนกลีมตาเมื่ออายุประมาณ 13-20 วัน และออกจากรังเมื่ออายุประมาณ 55 วัน ซึ่งใช้ระยะเวลานานกว่าลูกนกเค้าคู่ที่ฟันเจาะเปลือกไข่หลุดหายไปเมื่ออายุประมาณ 8 วัน ลีมตาเมื่ออายุประมาณ 6 วัน และออกจากรังเมื่ออายุ 25 วัน แต่ในลูกนกพญาปากกว้างอกสีเงิน (*Serilophus lunatus* (Gould)) ซึ่งเป็น altricial เช่นกัน แต่มีขนาดตัวเล็กกว่า ลูกนกเค้าคู่ ลีมตาเมื่ออายุ 4-5 วัน และออกจากรังเมื่ออายุ 14 วัน ซึ่งเร็วกว่าลูกนกเค้าคู่ (ประทีป, 2539) โดยแสดงให้เห็นว่า นกเค้าคู่สามารถกินอาหารเองได้ เร็วกว่านกแก้วโน่น แต่ช้ากว่าลูกนกพญาปากกว้างอกสีเงิน เพราะว่าการหลุดหายไปของฟันเจาะเปลือกไข่นั้น มีความสัมพันธ์กับการกินอาหารได้เฉพาะของลูกนก (โอภาส, 2542)

จากการศึกษาพบว่าลูกนกเค้าคู่ใช้เวลาอยู่ในรังประมาณ 25 วัน ซึ่งมีความใกล้เคียงกับนกเค้าแมวที่มีขนาดตัวใกล้เคียงกัน เช่น Long-Eared Owl (*Asio otus*) ลูกนกอยู่ในรังประมาณ 23-24 วัน Scops Owl (*Otus scops*) 21 วัน และ Pygmy Owl (*Glaucidium passerinum*) 29-32 วัน (Harrison, 1987) แต่ช่วงระยะเวลาดังกล่าวห้องว่ากันที่มีขนาดตัวที่ใหญ่กว่า เช่น Great Horned Owl (*Bubo virginianus*) ลูกนกอยู่ในรังประมาณ 50-60 วัน Snowy Owl (*Nyctea scandiaca*) 45-50 วัน และนกแสก (*Tyto alba*) 55-65 วัน (Hall, 2005) โดยที่ความแตกต่างในการเติบโตของลูกนกซึ่งนอกจากเกิดจากลักษณะแรกเกิดของลูกนก (precocial และ altricial) แล้ว ในนกกลุ่มนี้ยังมีลักษณะที่มีระยะฟักไข่สั้น ลูกนกจะเติบโตได้เร็วกว่านกที่มีระยะฟักไข่ที่ยาวนานกว่า นอกจากนี้ขนาดของตัวนกยังมีผลต่อระยะเวลาการเป็นลูกนก คือ นกที่มีขนาดตัวใหญ่จะมีช่วงระยะเวลาที่เป็นลูกนกที่ยาวนานกว่ากันที่มีขนาดตัวเล็ก และนกที่ทำรังในโพรงที่ปิด จะมีช่วงระยะเวลาในการเป็นลูกนกที่นานกว่ากันที่ทำรังในโพรงที่เปิดโล่ง (เวรยุทธ์, 2528) อย่างไรก็ตามจำนวนและคุณภาพของอาหารรวมทั้งการป้อนอาหารจากพ่อแม่ของนกมีผลโดยตรงต่อการเติบโตของลูกนก (Taylor, 1994) นอกจากนี้คุณภาพของพ่อแม่นกที่มีส่วนสำคัญต่อการเติบโตของลูกนกด้วยเช่นกัน (Severinghaus, 2007)

สมการการเติบโตของลูกนกเด็กๆ

สมการการเติบโตของนกเด็กๆ ที่ลูกนกเป็นแบบ semi-altricial สมการเป็นโพลีโนเมียลกำลังที่ 3 ($Y = b_0 + b_1X + b_2X^2 + b_3X^3$) ซึ่งเป็นสมการรูปแบบเดียวกันกับสมการการเจริญเติบโตของนกแก้วไม่ง (altricial) ที่ทำการศึกษาในกรุงเทพฯ (อุณหภูมิ, 2550) แต่แตกต่างจากสมการการเติบโตของนกพญาปากว้างอกสีเงิน (altricial) ที่มีสมการการเติบโตเป็นสมการเส้นตรง คือ $Y = aX^b$ (ประทีป, 2539) แต่ถ้าหากพิจารณาลูกนกทั้งที่เป็นแบบ altricial และ semi-altricial พบรูปแบบของการเติบโตของลูกนกมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ มีการเติบโตอย่างรวดเร็วหลังฟักออกจากไข่ และโดยเฉพาะน้ำหนัก และความยาวปีก ซึ่งลักษณะการเติบโตดังกล่าวเป็นลักษณะของลูกนกที่เป็น altricial ซึ่งแตกต่างจากลูกนกที่เป็น precocial คือ ลูกนกที่เป็น precocial จะมีการพัฒนาเป็นอย่างมากในช่วงที่อ่อนในไก่ แต่หลังฟักออกจากไข่แล้วการเติบโตหรือการพัฒนาจะช้ากว่า ลูกนกที่เป็น altricial (วีรบุรพ์, 2528)

สำหรับตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการทำนายอายุลูกนกได้ใกล้เคียงที่สุด คือ ความยาวปีกเมื่อการออกว่างสุด ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับนกแก้วไม่ง ที่ทำการศึกษาในสภาพกรุงเทพฯ ซึ่งสมการที่ได้จากการใช้ตัวแปรดังกล่าวจะต้องมีการนำไปทดสอบและปรับแก้เพื่อให้เกิดความแม่นยำและถูกต้องเพิ่มมากยิ่งขึ้น

การประเมินความสำเร็จในการสืบพันธุ์และอัตราการรอตายของนกเด็กๆ

จากการศึกษาพบว่าขนาดของรัง ความสูงของรังจากพื้นดิน ไม่มีผลต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเด็กๆ ดังนั้นปัจจัยอื่นที่จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการสืบพันธุ์น่าจะมาจากการดูแลของนกซึ่งจะส่งผลต่อประสบการณ์ในการเลือกสถานที่วางไข่ การหาอาหาร การหลบเลี่ยงและการป้องกันตัวจากสัตว์ผู้ล่าอื่น ๆ จากการศึกษาของ Severinghaus (2007) ในนก Lanyu Scops Owl พบร่วมกับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ร้อยละ 60 ซึ่งใกล้เคียงกันกับนกเด็กๆ (52.2 %) นอกจากนี้ยังพบว่านก Lanyu Scops Owl ที่มีอายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปจะมีการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์มากกว่านกที่มีอายุน้อยกว่า โดยที่เมื่อนกมีอายุเพิ่มมากขึ้นจะมีประสิทธิภาพในการสืบพันธุ์เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้คุณภาพของรังยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ โดยรังที่มีคุณภาพ (รังที่นกกลับมาใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งครั้ง) จะส่งผลต่อลูกนกที่ออกจากรัง คือ จะมีลูกนกออกจากรังมากกว่ารังที่ไม่มีคุณภาพ

จากผลการศึกษาพบว่ามีแม่นกเค้าぐูที่เลือกวิ่งที่เปิดโล่งด้านบนและมีการระบายน้ำที่ไม่ดี จะไม่ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ เนื่องจากเมื่อฝนตกลงมา น้ำจะท่วมไป และลูกนก ทั้งนี้เนื่องจากนกเค้าぐูเป็นนกที่ไม่สามารถเคลื่อนข่ายໄ่และลูกนกได้ จึงทำให้ไม่เพิกและลูกนกถูกน้ำท่วมตาย อี่างไรก็ตามในกลุ่มของนกเค้าแมว ก็มีนกเค้าแมวบางชนิดที่สามารถเคลื่อนข่ายลูกนกได้เมื่อเกิดน้ำท่วม เช่น Short-Eared Owl (*Asio flammeus*) ซึ่งส่วนใหญ่พบท่ารังบนพื้นดิน พื้นทราย ในทุ่งหญ้า หรือในพื้นที่ชุ่มน้ำ (salt marshes) โดยเมื่อเกิดฝนตกมีน้ำท่วมรัง Short-Eared Owl สามารถเคลื่อนข่ายลูกนกหรือໄ่เจ็บไปบนที่สูงเพื่อหนีน้ำได้ (Harrison, 1975)

ถึงแม้ว่านกเค้าぐูเลือกวิ่งที่มีระบบการระบายน้ำที่ดีเพียงใดก็ตาม แต่ความมั่นคงของรังยังเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากรังส่วนใหญ่เป็นรังที่พับในโพรงไม้ในส่วนของลำต้น หรือในส่วนของกิ่งที่เหงงตาย จึงไม่มีความมั่นคงแข็งแรงมากนัก ดังนั้นจึงอาจทำให้รังดังกล่าวโค่นล้มลงมาได้ ซึ่งจากการศึกษาพบรังของนกเค้าぐูหักโค่นเสียหายร้อยละ 4.3 ซึ่งมากกว่า นก Lanyu Scops Owl ที่พบว่ามีรังหักโค่นร้อยละ 0.4 (Severinghaus, 2007)

ผลการศึกษาพบว่า นกเค้าぐูจำนวน 23 รัง ประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ 12 รัง หรือคิดเป็นร้อยละ 52.2 โดยมีลูกนกที่ออกจากรังเฉลี่ย 2.5 ± 0.9 ตัว/รังที่ประสบความสำเร็จ ลูกนกมีอัตราการรอดตายร้อยละ 65.2 ซึ่งนิ่ว่าไกลีกีบงกับนกเค้าแมวนิดอื่น ๆ เช่น Lanyu Scops Owl (60 %) (Severinghaus, 2007) Western Screech-Owls (66 %) (Ellsworth and Belthoff, 1999) แต่น้อยกว่า Powerful Owls (83.3 %) (Cooke *et al.*, 2002) สำหรับการตายมีความแปรผันกลับกับอายุ คือ เมื่อ ลูกนกมีอายุเพิ่มมากขึ้น การตายจะลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ Perrins and Middleton (1985) ที่พบว่าลูกนกที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้จะมีอัตราการตายที่สูงกว่าลูกนกที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ สำหรับสาเหตุการตายที่สามารถตรวจสอบได้จำนวน 2 รัง (8.7 %) พบร่วมกับลูกนกตายเนื่องจากภัยน้ำท่วม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารังที่ลูกน้ำท่วมน้ำเป็นรังที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งรังที่มีน้ำท่วมขังนี้เป็นรังที่นก Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*) ไม่ใช่ประโยชน์ (Severinghaus, 2007) เช่นเดียวกัน

สำหรับสาเหตุการตายจากสัตว์ผู้ล่าที่นักศึกษาต่อไปว่า นกเค้าぐูมีศัตรูเป็นสัตว์ชนิดใดบ้าง เช่น การศึกษาในนก Northern Tawny Owl ที่พบว่าลูกนกตายเนื่องจากการอุดอาหารและลูก Red Fox (*Vulpes vulpes*), Pine Martin (*Martes martes*) และนกในสกุล อีกา (*Corvus spp.*) ขับกินเป็นอาหาร (Overskaug and Bolstad, 1999) หรือในนก Lanyu Scops Owl พบร่วมกับลูกนกตาย นก Tree Climbing Asian House Rat (*Rattus tenazumi*) และ งู Chinese Green Tree Viper (*Trimeresurus stejnegeri*) (Severinghaus, 2007) นอกจากนี้โรคและปรสิตยังอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่

อาจทำให้นกเค้าแมวเสียชีวิตได้ โดยจากการศึกษาของ McClure *et al.* (1973) พบปรลิตภานอกของนกเค้าคู่มีมากกว่า 10 ชนิด เช่น *Ornithonyssus bursa*, *Rhinoecius cavannus* และ *Leptotrombicidium deliensis* เป็นต้น ซึ่งปรสิตดังกล่าวอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกนกอ่อนแอและเสียชีวิตได้ในที่สุด

จากการศึกษาพบว่าหลังจากที่ลูกนกออกจากรังแล้วยังคงอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อแม่ ในบริเวณที่ไม่ห่างจากตำแหน่งที่ตั้งรังเดิมมากนัก ซึ่งช่วงระยะเวลาดังกล่าว Perrins and Middleton (1985) อธิบายว่า ลูกนกจะยังไม่สามารถหาอาหารเองได้ ยังคงต้องรอรับอาหารจากพ่อแม่ และอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อแม่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะแยกข้ายอกไปจากบริเวณรังเพื่อหากินเอง ซึ่งช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ลูกนกเค้าแมวนิ้อตรารการตายสูง เช่น Tawny Owl (*Strix aluco*) มีอัตราการตายสูงถึงร้อยละ 61 และส่วนใหญ่ตายในช่วง 10 วันแรกหลังออกจากรัง โดยสาเหตุมาจากการอดอาหาร และจากสัตว์ผู้ล่า (Overskaug and Bolstad, 1999) สำหรับช่วงระยะเวลาที่ลูกนกอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อแม่หลังจากออกจากรังไปแล้ว Harrison (1987) รายงานว่า 낙 Scops Owl (*Otus scops*) ใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์ โดยที่ Ellsworth and Belthoff (1999) พบว่าสถานะทางสังคมของลูกนก Western Screech-Owl (*Otus kennicottii*) มีผลต่อการกระจาย (dispersal) คือ ลูกนกที่เป็นตัวเด่นจะกระจายไปจากบริเวณรังก่อน แต่สถานะทางสังคมของลูกนกไม่มีผลต่อระยะทางของการกระจาย

พฤติกรรมในการคุ้แคปปิ่งลูกนก และความก้าวร้าวในนกเค้าแมวที่มีความแตกต่างกัน ในแต่ละชนิด และในแต่ละตัวซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ เพราะจากการศึกษาพบว่ามีพ่อแม่นกเค้าคู่จำนวนหนึ่งคู่ ที่มีพฤติกรรมในการเข้าทำร้ายขณะที่จับลูกนกออกมาวัดขนาดและซั่งน้ำหนัก ทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน นอกจากนี้ยังพบเข้าทำร้ายสุนัขที่เข้ามาใกล้รัง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการคุ้แคปปิ่งลูกนกจากสัตว์ชนิดอื่น ได้เป็นอย่างดี ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเหมือนกับนกเค้าคู่ (*Otus bakkamoena bakkamoena* Pennant) ในประเทศไทย ที่มีการการคุ้แคปปิ่งลูกนกด้วยการเข้าโขมตีด้วยกรงเล็บทั้งในสัตว์และมนุษย์ที่พยายามทำร้ายลูกนก หรือพยายามจับลูกนก (Henry, 1955) นอกจากนี้ ในนกเค้าแมวนิดอื่น ๆ ก็มีพฤติกรรมดังกล่าวเช่นเดียวกัน เช่น Burrowing Owls (*Athene cunicularia*) พบว่าพ่อแม่นกมีพฤติกรรมในการป้องกันพื้นที่รอน ๆ รังมากที่สุดในช่วงเวลาหลังจากที่ลูกนกฟักออกจากไข่จนมีอายุ 1 สัปดาห์ (Fisher *et al.*, 2004) นอกจากนี้กอกเค้าแมวหลายชนิด โดยเฉพาะเพศเมียจะมีพฤติกรรมในการเข้าทำร้ายผู้บุกรุก รวมทั้งมนุษย์เองที่มีรายงานว่าหลายคนต้องสูญเสียดวงตาจากการเข้าโขมตีของนกเค้าแมว (Perrins and Middleton, 1985) ดังนั้นผู้ที่จะ

ศึกษาวิจัยนกผู้ล่า โดยเฉพาะนกเค้าแมว จึงควรมีอุปกรณ์ในการป้องกันเมื่อ ศิรษะ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งดวงตาเพื่อความปลอดภัยในการศึกษาวิจัย

สภาพพื้นที่โดยรอบตำแหน่งที่ตั้งรังของนกเค้าคู่

จากการศึกษาการปกคลุมเรือนยอดของต้นไม้บริเวณโดยรอบที่ตั้งรังของนกเค้าคู่พบว่า มีเปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอดบริเวณตำแหน่งที่ตั้งรังใกล้เคียงกับนก Barking Owl ใน Australia (20-40 %) (Taylor *et al.*, 2002) และนก Mexican Spotted Owl ในช่วงฤดูผสมพันธุ์ (60 %) (Ganey *et al.*, 1999) ซึ่งการปกคลุมเรือนยอดมีผลต่อกรรมการในครัวเรือน การดำรงชีวิตของนกเค้าแมว เช่น ในนก Spotted Owl เลือกใช้พื้นที่ป่าที่มีอายุมาก (old growth) ที่มีการปกคลุมเรือนยอดของต้นไม้ (canopy-cover) มากกว่าร้อยละ 60 เป็นที่เกะนอน และเกาะเพื่ออยู่จับเหยื่อ (foraging site) โดยที่ในบริเวณที่ใช้เป็นที่เกะนอนมีการปกคลุมเรือนยอดหนาแน่นมากกว่าบริเวณที่ใช้เกาะเพื่ออยู่จับเหยื่อ (Carey *et al.*, 1990; Ganey *et al.*, 1999) สำหรับความสัมพันธ์ที่ระยะ 300 เมตร คือเมื่อเปอร์เซ็นต์พื้นที่แหล่งน้ำเพิ่มมากขึ้นการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าคู่จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วยน้ำ อาจถ้าได้ว่าพื้นที่แหล่งน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าคู่ และที่ระยะ 309 เมตร จากตำแหน่งรัง (พื้นที่ 0.01 ตารางกิโลเมตร) คาดว่า น้ำจะเป็นพื้นที่หากิน (home range) ของนกเค้าคู่ อย่างไรก็ตามแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นแผนที่ในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งมีความแตกต่างจากช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลที่ได้เกิดความคลาดเคลื่อน ดังนั้นในอนาคตจึงควรมีแผนที่ที่เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่ทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ได้ถูกต้องและใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ชนิดอาหารและพฤติกรรมในการกินอาหารของนกเค้าคู่

จากการศึกษาพบว่าจำนวนเศษอาหารที่พบในรังของนกเค้าคู่ส่วนใหญ่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (50.0 %) ซึ่งคล้ายกับนก Little Owl (*Athene noctua*) ซึ่งเป็นนกที่มีขนาดใกล้เคียงกันที่พบว่าชิ้นส่วนอาหารส่วนใหญ่ในกลุ่มของสัตว์มีกระดูกสันหลังคือ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม รองลงมาคือ สัตว์เลื้อยคลาน และนก (Shao *et.al.*, 2006) แต่แตกต่างจากนกเค้าคู่ตรงที่ไม่พบชิ้นส่วนของนก และจำนวนที่พบเป็นอันดับรองลงมาจากสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเป็นสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

อาหารของนกเค้าぐูในสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังส่วนใหญ่อยู่ในอันดับ Coleoptera (45.3 %) รองลงมาได้แก่อันดับ Orthoptera (25.6 %) และอันดับ Hymenoptera (7.0 %) ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับอาหารของนกเค้าชุด (*Athene brama*) ซึ่งเป็นนกเค้าแมวที่มีขนาดใกล้เคียงกัน โดยพบว่าอาหารในกลุ่มของแมลงที่พบใน pellet ที่นกเค้าชุดสำรองอ ก ก า ส่วนใหญ่เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera (100 %) รองลงมาได้แก่อันดับ Orthoptera (95 %) และอันดับ Hymenoptera (40 %) (Tariq *et al.*, 2003) และเหมือนกับอาหารของ Little Owl (*Athene noctua*) ที่พบว่าส่วนใหญ่เป็นแมลงในวงศ์ Melolonthidae และ Tenebrionidae (Shao *et.al.*, 2006) ซึ่งเป็นสามาชิกในอันดับ Coleoptera เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามชนิดอาหารนั้นสามารถปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละปี เช่น Little Owl (*Athene noctua vidalli*) จะกินไส้เดือนเพิ่มมากขึ้นในปีที่เกิดน้ำท่วม (non-rodent year) โดยชนิดอาหารจะส่งผลโดยตรงต่อจำนวนไข่ และการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าแมว (Van den Brink *et al.*, 2003) สำหรับแมลงในอันดับ Diptera (แมลงวัน เหลือบ บุ้ง และริน) ซึ่งเป็นแมลงที่มีขนาดเล็ก และพบเศษชิ้นส่วนปริมาณน้อยนั้น อาจเป็นไปได้ว่าเศษชิ้นส่วนของแมลงในอันดับดังกล่าวที่ตกค้างอยู่ในรังมาก่อนที่นกเค้าぐูจะเข้ามาใช้ประโยชน์

ชนิดอาหารที่เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังของนกเค้าぐูที่พบได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (หนูขนาดเล็ก) สัตว์เลือยก้าน ซึ่งประกอบด้วย กิ้งก่า และจิงเหلن และสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกที่ส่วนใหญ่ เป็นกบและเขีด และในกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งส่วนใหญ่เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera ซึ่งเป็นแมลงที่มีแหล่งอาศัยและรูปแบบการดำรงชีวิตและพฤติกรรมที่หลากหลาย เช่น หากินบนใบไม้และเศษซากพืชซากสัตว์ตามพื้นดิน (ground beetle) อาศัยตามแหล่งน้ำ (crawling water beetle) หลากหลายวิถีและคำน้าได้เป็นอย่างดี (predaceous diving beetle) หลากหลายชนิดหากินบนใบไม้ ดอกไม้ (flower beetle) หรืออยู่ใต้เปลือกไม้ (bark beetle) เป็นต้น หลากหลายชนิดเป็นแมลงที่ออกหากินในเวลากลางคืนและบินเข้าหาแสงไฟ รวมทั้งแมลงในอันดับ Orthoptera ซึ่งเป็นแมลงที่สามารถกระโจนได้เป็นอย่างดี และมีพื้นที่อาศัยที่หลากหลายเช่นเดียวกัน (Borror and White, 1970; Arnett and Jacques, 1981) ซึ่งจากความหลากหลายของชนิดอาหารดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในการล่าเหยื่อของนกเค้าぐูที่หลากหลายตามไปด้วย ทั้งขนาดของเหยื่อและรูปแบบในการล่าเหยื่อ โดยนกเค้าぐูสามารถล่าเหยื่อทั้งที่เคลื่อนไหวและเกาะนิ่งอยู่บนพื้นดิน หรือบนต้นไม้ ตามแหล่งน้ำ หรือบนโฉนดจับเหยื่อคลังอากาศ ซึ่งการบินโฉนดจับเหยื่อคลังอากาศเป็นพฤติกรรมในการจับเหยื่อของนกเค้าแมวนกเค้าแมวขนาดเล็กทั่วไป หรือการเกาะรออยู่กับที่และบินจับเหยื่อที่คลานหรือวิ่งอยู่ตามพื้นดิน แหล่งน้ำ หรือตามใบไม้และกิ่งไม้ที่มีเหยื่อปรากฏ สำหรับสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่อยู่บนพื้นดิน แหล่งน้ำ หรือตามใบไม้และกิ่งไม้ที่มีเหยื่อปรากฏ สำหรับสัตว์ไม่มีกระดูกสัน

ชนิดที่พฤติกรรมการเดินเสาะหาเหยื่อบนพื้นดิน สำหรับสัตว์มีพิษที่พบในอันดับ

Scolopendromorpha และอันดับ Scorpionida เป็นสัตว์ที่หากินบนพื้นดิน ซึ่งนกเค้าぐู่น่าที่จะใช้กรง เล็บจับเหยื่อมากกว่าการใช้จะงอยปากจิก เพราะนกเค้าぐูมีข้อปกคุณบริเวณแข็งซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการป้องกันการกัดต่อยจากเหยื่อที่เป็นสัตว์มีพิษ (Pertins and Middleton, 1985) ได้เป็นอย่างดี

สำหรับสัดส่วนชนิดอาหารที่เป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่พบว่าเศษอาหารส่วนใหญ่เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera นั้น อาจจะเป็นเพราะว่าแมลงในอันดับ Coleoptera เป็นแมลงที่มีจำนวนและชนิดมากที่สุดในบรรดาแมลงด้วยกัน คือมีสมาชิกประมาณร้อยละ 25 ของสิ่งมีชีวิตทั้งสัตว์และพืช หรือคิดเป็นร้อยละ 40 ของแมลงทั้งหมด โดยมีขนาดตั้งแต่น้อยกว่า 1 มิลลิเมตร ไปจนถึงมากกว่า 20 เซนติเมตร นับเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีขนาดของอันดับ (Order) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นนกเค้าぐูจึงอาจพบเจ้าได้ได้บ่อยและง่ายกว่าแมลงในอันดับอื่น ๆ นอกจากนี้แมลงในอันดับ Coleoptera ข้างเป็นแมลงที่มีปีกคู่แรกที่เป็นแบบแผ่นแข็ง (Elytra) ซึ่งไม่ได้ใช้ในการบินแต่ใช้ในการป้องกันลำตัว (ศานิต, 2546; Liebherr and McHugh, 2003) ซึ่งความแข็งของปีกดังกล่าวอาจทำให้เกิดการหลงเหลือเป็นเศษอาหารอยู่ได้นานจึงทำให้พบได้เป็นปริมาณมากที่สุด แต่อาจจะไม่ใช่เป็นชนิดอาหารที่นกเค้าぐูเลือกินมากที่สุดก็เป็นไปได้

การศึกษาชนิดอาหารของนกเค้าぐูในครั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเริ่มต้นของการศึกษา ผู้ศึกษาพยายามที่จะเก็บ pellet ที่คาดว่านกเค้าぐูสำรองอกอกรกามบริเวณใต้รัง โดยใช้ตาข่ายคลุมเก็บบริเวณด้านล่างรัง แต่ไม่พบ pellet ในตาข่ายดังกล่าว (พบเพียง 1 ก้อนบริเวณที่เกาะนอน) ดังนั้นจึงได้ปรับเปลี่ยนวิธีการศึกษาชนิดอาหาร โดยการเก็บเศษอาหารที่ตกอยู่ในรัง ซึ่งเป็นช่วงหลังจากที่นกเค้าぐูส่วนใหญ่ออกจากรังไปแล้ว และในการเก็บเศษอาหารในรังยังไม่ได้มีการทำความสะอาดด้านในรังก่อน ดังนั้นจึงอาจทำให้ข้อมูลของเศษอาหารที่พบเกิดความผิดพลาดได้ ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของชนิดอาหาร สัดส่วนอาหาร และความแตกต่างของอาหารในแต่ละรังและในช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ ดังนั้นสำหรับผู้ที่ทำการศึกษาชนิดอาหารของนกเค้าぐูจึงควรที่จะมีการเก็บทำความสะอาดรังเสียก่อน และรวมทั้งวางแผนการเก็บเศษอาหารให้เป็นระบบโดยมีช่วงระยะเวลาในการเก็บเศษอาหารที่เท่ากัน เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปศึกษาวิเคราะห์ชนิดอาหารตามที่ต้องการและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

จากผลการศึกษาที่ได้ทำให้เราทราบข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นของนกเค้าぐูในฐานะเป็นผู้ช่วยเกษตรกรในการกำจัดศัตรูพืชทั้งที่มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง เช่น หนู รวมทั้งแมลงชนิดต่าง ๆ ที่เป็นศัตรูพืช อย่างไรก็คืออาหารที่นกเค้าぐูกินหลายชนิดก็เป็นประโยชน์กับมนุษย์เอง

เช่น กิงก่า ที่ช่วยกินแมลง และรวมทั้ง แมลงในอันดับ Coleoptera หลายชนิดที่ เป็นตัวหลัก ที่ค่อยจับกินแมลงที่เป็นศัตรูพืช เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ แมลงหลายชนิดก็เป็นผู้ช่วยสลายซากพืชชากสัตว์ ที่เป็นผู้สร้างความอุดมสมบูรณ์ให้กับดิน (Amrett and Jacques, 1981) ได้เช่นกัน อย่างไรก็ได้การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชนับเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อนกเค้าぐ่โดยตรง ทั้งนี้เนื่องจากนกในกลุ่มของนกผู้ล่า�ันนี้ นกเค้าแมวนับว่ามีความทนทานต่อสารเคมีดังกล่าว ได้น้อยที่สุด (Perrins and Middleton, 1985) ดังนั้นในอนาคตถ้าหากยังไม่มีความร่วมมือในการลดการใช้สารเคมีในการเกษตร จึงน่าเป็นห่วงว่ากนเค้าぐ่ที่พบในวันนี้จะยังคงอยู่ต่อไปได้อีกนานเท่าไร

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

1. จากการศึกษาพบรังนกเค้าぐ (Collared Scops Owl) จำนวน 23 รัง โดยอยู่สูงจากพื้นดินเฉลี่ย 2.8 ± 2.1 เมตร และมีขนาดเฉลี่ย $17.5 \pm 6.1 \times 23.7 \pm 8.9 \times 24.3 \pm 28.5$ เซนติเมตร รังส่วนใหญ่เป็นรังที่เปิดโล่งทางด้านบน (73.9 %) และอยู่บนต้นไม้ (78.3 %)
2. ความสูงของรังจากพื้นดิน ความสูงของต้นไม้ และขนาดของต้นไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ ($P > 0.05$)
3. ต้นไม้ที่นกเลือกใช้เป็นที่ทำรังวางไข่และเลี้ยงครุภักดิ์อยู่ มีความสูงและความโถมากกว่าต้นไม้ที่นกไม่เลือกอย่างมีนัยสำคัญ ($F_{1,14} = 6.14, P < 0.05$) และมีนัยสำคัญยิ่ง ($F_{1,13} = 66.05, P < 0.01$) ทางสถิติ
4. นกเค้าぐมีน้ำหนักเฉลี่ย 141.3 ± 17.8 กรัม จะอยู่ปักบนยอดไม้ 15.0 ± 1.8 มิลลิเมตร แข็งยอดไม้ 32.5 ± 2.1 มิลลิเมตร และปีกเมื่อการออกว่างสุดยอดไม้ 55.8 ± 2.4 เซนติเมตร โดยที่น้ำหนัก ($r = 0.07$) ไม่มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้าぐ ($P > 0.05$)
5. นกเค้าぐวางไข่ครั้งละ 1-4 ฟอง โดยพน 3 ฟองมากที่สุด (62.5 %) ไข่มีขนาดกว้างเฉลี่ย 28.85 ± 1.10 มิลลิเมตร ยาว 33.65 ± 1.39 มิลลิเมตร วางไข่ในโพรงไม้ของต้นไม้ที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต ระหว่างจ่านไม้ ในต้นพิรน บนพื้นดิน และในวัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้น และใช้เวลาในการฝึกไข่ประมาณ 26-29 วัน ไข่มีอัตราฟักเป็นตัวร้อยละ 60
6. ลูกนกเค้าぐแรกเกิดมีขนปักคลุมตัวไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ (semi-altricial) มีน้ำหนักเฉลี่ย 12.8 ± 1.6 กรัม ($n = 18$ ร้อยละ 9.1 ของตัวเต็มวัย) จะอยู่ปักบนยอดไม้ 6.3 ± 0.5 มิลลิเมตร ($n = 14$ ร้อยละ 42.0 ของตัวเต็มวัย) แข็งยอดไม้ 11.4 ± 0.9 มิลลิเมตร ($n = 14$ ร้อยละ 35.1 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกว่างสุดยอดไม้ 7.7 ± 0.5 เซนติเมตร ($n = 14$ ร้อยละ 13.8 ของนกเค้าぐตัวเต็มวัย)

7. ลูกนกอาศัยอยู่ในรังประมาณ 18-25 วัน และก่อนออกจากรัง มีน้ำหนักเฉลี่ย 88.4 ± 7.6 กรัม (ร้อยละ 62.6 ของตัวเต็มวัย) จะอยู่ปักบgn ยาวเฉลี่ย 12.2 ± 0.7 มิลลิเมตร (ร้อยละ 81.6 ของตัวเต็มวัย) เชิงยาวเฉลี่ย 30.1 ± 2.2 มิลลิเมตร (ร้อยละ 92.6 ของตัวเต็มวัย) และปีกเมื่อการออกกว่างสุดยาวเฉลี่ย 38.8 ± 3.8 เซนติเมตร (ร้อยละ 69.6 ของตัวเต็มวัย) และ ระยะเวลา (วัน) ที่ลูกนกเค้าอยู่ในรังไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวกับรัง ($P>0.05$)

8. น้ำหนักของลูกนกเค้าอยู่มีอัตราส่วนในการเปลี่ยนแปลงสูงสุด คือเพิ่มขึ้นร้อยละ 85.5 รองลงมาได้แก่ ความยาวของปีกเมื่อการออกกว่างสุด (80.2 %) ความยาวเชิง (62.1 %) และความยาวจะงอยปากบน (48.5 %) ตามลำดับ

9. สมการการเติบโตของลูกนกเค้าอยู่

สมการการเติบโตของน้ำหนัก

$$Y = 8.2661 + 3.6825 X + 0.1180 X^2 - 0.0058 X^3 \quad (R^2 = 0.991, P < 0.01) \quad (1)$$

สมการการเติบโตของปีกเมื่อการออกสุด

$$Y = 7.0294 + 0.3417 X + 0.1183 X^2 - 0.0031 X^3 \quad (R^2 = 0.997, P < 0.01) \quad (2)$$

สมการการเติบโตของจะงอยปากบน

$$Y = 6.3056 + 0.3207 X + 0.0063 X^2 - 0.0004 X^3 \quad (R^2 = 0.985, P < 0.01) \quad (3)$$

สมการการเติบโตของเชิง

$$Y = 9.8618 + 1.1192 X + 0.0178 X^2 - 0.0012 X^3 \quad (R^2 = 0.992, P < 0.01) \quad (4)$$

10. สมการทำนายอายุลูกนกเค้าอยู่ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงก่อนออกจากรัง

$$\text{อายุ (วัน)} = -2.490 + (0.635 \times \text{ความยาวปีกเมื่อการออกกว่างสุด (เซนติเมตร)}) \quad (5)$$

11. นกเค้ากูมีอัตราการประสนความสำเร็จในการสืบพันธุ์ร้อยละ 52.2 ลูกนกมีอัตราการรอดตายร้อยละ 65.2 โดยที่การตายของลูกนกจะเปรียบเทียบกับอายุลูกนก

12. สภาพโดยรอบตำแหน่งที่ตั้งรังของนกเค้ากูเป็นพื้นที่เกษตรกรรมมากกว่าร้อยละ 90 โดยพบว่าเปอร์เซ็นต์ของรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน (แหล่งน้ำ) ที่ระยะ 309 เมตร มีความสัมพันธ์กับการประสนความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากู ($r=0.43, P<0.05$) และ มีค่าเฉลี่ยของการปักถิ่นเรือนยอดบริเวณรังร้อยละ 43 แต่การปักถิ่นเรือนยอดไม่มีความสัมพันธ์ กับการประสนความสำเร็จในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากู ($r=-0.13, P>0.05$)

13. นกเค้ากูกินอาหารทั้งสัตว์มีกระดูกสันหลัง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก (50 %) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (35.7 %) และ สัตว์เลือยกัด (14.3 %) ตามลำดับ และสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแมลงในอันดับ Coleoptera ซึ่งประกอบด้วย ด้วง และแมลงปีกแข็งชนิดต่าง ๆ (45.3 %) แก่อนันดับ Orthoptera (25.6 %) อันดับ Hymenoptera (7.0 %) อันดับ Blattodea (5.8 %) และ สัตว์ขาข้อที่ไม่ใช่แมลงในอันดับ Scolopendromorpha (5.8 %) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ามีข้อมูลที่สำคัญหลายประการที่ควรจะมีการศึกษาวิจัยต่อไป เช่น ขนาดพื้นที่หากินของนกเค้าぐู่ การกระจายของลูกนกหลังจากออกจากรัง การเลือกพื้นที่ในการจับคู่ผสมพันธุ์wang ไป และเด็กุลูกอ่อนของนกเค้าぐู่ ความแตกต่างระหว่างเพศ รวมถึง การศึกษาเสียงร้องของนกเค้าぐู่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาพื้นที่การกระจาย รวมทั้งพื้นที่หากิน และการปรากฏของนกเค้าぐู่ ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏ โครงไม้และการเลือกใช้ประโยชน์ ของนก ความสัมพันธ์ของขนาดเม่นกับขนาดของไข่ และรวมทั้งขนาดของไข่กับความสัมพันธ์ กับขนาดของลูกนก ความสัมพันธ์ของการเจริญเติบโต อัตราการรอดตาย กับลำดับการออกไข่ของ นกเค้าぐู่ เป็นต้น
2. สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษานกเค้าแมว สิ่งจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคือ ความปลอดภัยจาก การลูกนกเค้าแมวเข้าทำร้าย เพราะจากการศึกษาพบว่ามีนกเค้าぐู่ และนกเค้าโน้ม หลายตัวเข้าทำร้าย ขณะทำการวัดขนาด และซึ่งน้ำหนักลูกนก ดังนั้นอุปกรณ์ในการป้องกัน โดยเฉพาะดวงตา จึงเป็น สิ่งจำเป็นที่ผู้ศึกษาวิจัยควรจะสนใจ
3. จากการศึกษาในครั้งนี้พบ นกเค้าจุด (*Athene brama*) มีการสำรอง pellet ให้รัง และ อาศัยอยู่ในรังตลอดทั้งปี ซึ่งต่างจากนกเค้าぐู่ และนกเค้าโน้ม ที่อาศัยอยู่ในรังเพียงช่วงระยะเวลาของ การสืบพันธุ์เท่านั้น ดังนั้นผู้สนใจที่จะศึกษาชนิดอาหารจาก pellet นกเค้าจุดจึงน่าจะเป็นตัวเลือกที่ดีในการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบและซัคเจน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมพัฒนาฯดิน. 2547. แผนที่การใช้ประโยชน์ดิน ภาคตะวันออก AgZone 2.2 (Computer file).

กรมพัฒนาฯดิน, กรุงเทพฯ.

จังหวัดจันทบุรี. 2549. ข้อมูลทั่วไป. จังหวัดจันทบุรี. แหล่งที่มา: <http://www.chanthaburi.go.th>,

13 พฤษภาคม 2549.

จากรุ่jinด์ นกตระกูล, การ์เดียกุล และ วัชระ สงวนสมบัติ. 2550. คู่มือคุณภาพอนุญาต เอกชน
นกเมืองไทย. บริษัท ค่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.

ประทีป ด้วงแก. 2539. ชีววิทยาการสืบพันธุ์ของนกพญาปากว้างอีเจิน (*Serilophus lunatus* (Gould)) ในเขตครกษาพันธุ์สัตว์ป่าหัวขยะแข้ง จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปราโมทย์ ราตรี. 2546. จินท์ทอยู่อาศัย, การกำรังและการเจริญเติบโตของลูกนก ของนกแ่อนทาง
สีเหลือง ในบริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีรบุฑ์ เลาหะจินดา. 2528. ปักษาวิทยา เล่ม 1. สำนักพิมพ์บูรพาสาสน์, กรุงเทพฯ.

วีรบุฑ์ เลาหะจินดา และ สุคารา สุจฉายา. 2532. นกແສກທີ່ບ້ານຫຼວປໍາ, ນ. 53-66. ใน ສູಚາດ
ຈັກພິສຸທົນ, บรรณาธิการ. ສາරຄື. ວິគຕອຣີ, กรุงเทพฯ.

ฤกษา พนิย়ংসং. 2525. আপনি শক্তি কিনো আহার ও নকশা. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมศักดิ์ วนิชาชีวะ. 2523. กายวิภาคศาสตร์ของสัตว์มีกระดูกสันหลัง. คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศานิต รัตนกุณมะ. 2546. **กีฏวิทยาแม่นท.** คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2540. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.** สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนธรรม พัฒนวินูลย์. 2548. **คู่มือจำแนกสัตว์ป่า เพื่องานป้องกันและปราบปรามการลักลอบค้าสัตว์ป่า.** เพาเวอร์พรินท์, สมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่า (WCS) ประเทศไทย.

อารี สุจิมนัสกุล. 2545. **ดวงตาปัญหาและการพยายาม.** คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยทิศตะวันออกเฉียงเหนือ.

อุษณิษฐ์ อายาสุทธิ์. 2550. **การเจริญเติบโตและพัฒนาการของนกแก้วโน่นในสภาพกรุงเลี้ยง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โอกาส ขอบเขต. 2542. **นกในเมืองไทย เล่ม 2.** สำนักพิมพ์สารคดี, กรุงเทพฯ.

Altwege, R., A. Roulin, M. Kestenholz and L. Jenni. 2003. Variation and covariation in survival, dispersal, and population size in barn owls *Tyto alba*. **Journal of Animal Ecology** (72): 391-399.

Alvarez-Castaneda, S.T., N. Cardenas and L. Mendez. 2004. Analysis of mammal remains from owl pellets (*Tyto alba*), in a suburban area in Baja California. **Journal of Arid Environments** 59 (1): 59-69.

Arnett, H.R and R.L. Jacques. 1981. **Simon & Schuster's Guide to Insects.** Simon & Schuster Inc, New York.

Borror, D.J. and R.E. White. 1970. **A Field Guide to Insects America north of Mexico.** Houghton Mifflin Company, New York.

Burnie, D. 1988. **Eye Witness Guides Bird.** Dorling kindersley, London.

Burton, J.A. 1984. Check list of species, pp. 190-201. In J.A. Burton, ed. **Owls of the world**. Eurobook Limited, UK.

Carey, A.B., J.A. Reid and S.P. Horton. 1990. Spotted Owl Home Range and Habitat use in Southern Oregon coast ranges. **J. Wildl. Manage.** 54(1): 11-17.

Chalfoun, A.D. and T.E. Martin. 2007. Latitudinal variation in avian incubation attentiveness and a test of the food limitation hypothesis. **Animal Behavior** 73 (4): 579-585.

Cooke, R., R. Wallis and A. Websyer. 2002. Urbanisation and the ecology of Powerful Owls (*Ninox strenua*) in Outer Melbourne, Victoria, pp. 100-106. In I. Newton, R. Kavanagh, J. Olsen and I. Taylor, eds. **Ecology and Conservation of Owls**. Csiro Publishing, Australia.

Delacour, J. 1947. **Bird of Malaysia**. The Macmillan Company, New York.

Ellsworth, E. A. and J.R. Belthoff. 1999. Effects of social status on the dispersal behaviour of juvenile western screech-owls. **Animal Behavior** 57 (4): 883-892.

Fajardo, I. 2001. Monitoring non-natural mortality in barn owl (*Tyto alba*), as an indicator of land use and social awareness in Spain. **Biological Conservation** 97(2): 143-149.

Fajardo, I., G. Babiloni and Y. Miranda. 2000. Rehabilitated and wild barn owls (*Tyto alba*): dispersal, life expectancy and mortality in Spain. **Biological Conservation** 94 (3): 287-297.

Fisher, R.J., R.G. Poulin., L.D. Todd and R.M. Brigham. 2004. Nest stage, wind speed, and air temperature affect the nest defence behaviour of burrowing owls. **Can. J. Zoo.** 82 (5): 707-713.

Ganey, J.L., W.M. Block, J.S. Jenness and R.A. Wilson. 1999. Mexican Spotted Owl Home Range and Habitat Use in Pine-Oak Forest: Implication for Forest Management. **Forest Science** 45(1): 127-135.

Gibbons, P., D.B. Lindenmayer, S.C. Barry, and M.T. Tanton. 2002. Hollow selection by vertebrate fauna in forests of southeastern Australia and implications for forest management. **Biological conservation** 103 (1): 1-12.

Glenister, A.G. 1971. **The Bird of The Malay Peninsula Singapore and Penang**. Dai Nippon Printing Co (International), Hong Kong.

Glue, D. 1984. Owl Pellets, pp. 185-188. In J.A. Burton, ed. **Owls of the world**. Eurobook Limited, UK.

Hall, D. 2005. **Encyclopedia of Birds**. Grange Books, Singapore.

Harper, J.M., M.A. MaCarthy, R. van der Ree and J.C. Fox. 2004. Overcoming bias in ground based surveys of hollow-bearing trees using double-sampling. **Forest Ecology and Management** 190 (2-3): 291-300.

Harrison, C. 1987. **A Field Guide to the Nest, Eggs and Nestling of Bristish and European Birds**. Collins, London.

Harrison, H.H. 1975. **Eastern Birds'Nest**. Houghton Mifflin Company, New York.

Henry, G.M. 1955. **A guide to the Birds of Ceylon**. Headley Brothers LTD, Great Britain.

Howard, R. and A. Moore. 1980. **A Complete checklist of the Birds of the World**. Richard Clay (The Chaucer Press) Ltd., Great Britain

Hekstra, G.P. 1984. Scops and Screech Owls, pp. 86-107. In J.A. Burton, ed. **Owls of the world**. Eurobook Limited, UK.

Jobling, J.A. 1991. **A Dictionary of scientific Bird Names**. Oxford University Press, UK.

Kim, J., H. Lee and T.H. Koo. 2008. Heavy-metal concentration in three owl species from Korea. **Ecotoxicology** 17 (1): 21-28.

Konig, C., F. Weick and J.H. Becking. 1999. **Owls A Guide to the Owls of the World**. Pica Press, Netherlands.

Lekagul, B. and D. Round. 1991. **A Guide to the Birds of Thailand**. Saha Karn Bhaet co., Ltd., Bangkok.

Liebherr, J.K. and J.V. McHugh. 2003. Coleoptera, pp. 209-229. In V.H. Resh and R.T. Carde, eds. **Encyclopedia of Insects**. Academic Press, Chaina.

Lewis, P. 2002. **Owl Breeding and Reproduction**. Owlpages. Available Source: <http://www.Owl pages.com/physiology.php>, May 15, 2006.

Martinez J.A., I. Zuberogoitia, J.E. Martinez, J. Zabala and J.F. Calvo. 2007. Patterns of territory settlement by Eurosian scops-owls (*Otus scops*) in altered semi-arid landscapes. **Journal of Arid Environments** 69 (3): 400-409.

McClure, E.H., N. Rattanaworabhan, K.C. Emerson, H. Hoogstraal, N. Nadchtram, P. Kwanyuen, W.T. Atyeo, T.C. Maa, N. Wilson and L. Wayupong. 1973. **Some Ectoparasite of the Birds of Asia**. Jintana Printing Ltd., Part, Bangkok.

Meek, W.R., P.J. Burman, M. Nowakowski, T.H. Sparks and N.J. Burman. 2003. Barn owl release in lowland southern England a twenty-one year study. **Biological Conservation** 109 (2): 271-282.

Modac, G.C. 1956. **An Introduction to Malayan Birds.** Caxton Press Ltd., Kuala Lumpur.

Norberg, A.R. 2002. The taxonomy and conservation status of the owls of the world: a review, pp. 329-342. In I. Newton, R. Kavanagh, J. Olsen and I. Taylor, eds. **Ecology and Conservation of Owls.** Csiro Publishing, Australia.

Overskaug, K. and J.P. Bolstad. 1999. Fledging behavior and survival in north Tawny Owls. **The Condor** 101 (1): 169-174.

Pattanavibool, A. 1993. Influences of Forest Management Practices on Cavity Resources in Mixed Deciduous Forest in Thailand. M.S. Thesis, Oregon State University.

Penhallurick, J.M. 2002. The taxonomy and conservation status of the owls of the world: a review, pp. 343-354. In I. Newton, R. Kavanagh, J. Olsen and I. Taylor, eds. **Ecology and Conservation of Owls.** Csiro Publishing, Australia.

Perrins, M.C. and A.L. Middleton. 1985. **The encyclopedia of Birds.** Facts On File, Inc, New York.

Prestritt, I. and R. Wagstaffe. 1984. Barn and Bay Owls, pp. 39-52. In J.A. Burton, ed. **Owls of the world.** Eurobook Limited, UK.

Rodriguez-Estrella, R and A.P. Careaga. 2003. The western screech-owl and habitat alteration in Baja California: a gradient from urban and rural landscapes to natural habitat. **Can. J. Zool.** 81 (5): 916-922.

Shao, M. and N. Liu. 2006. The diet of the Long-eared Owls (*Asio otus*) in the desert of northwest China. **Journal of Arid Environments** 65 (4): 673-676.

Silva, M.C., P.D. Boersma, S. Mackay and I. Strange. 2007. Egg size and parental quality in thin-billed prions, *Pachyptila belcheri*: effects on offspring fitness. **Animal Behavior** 74 (5): 1403-1412

Severinghaus, L.L. 2007. Cavity dynamics and breeding success of the Lanyu Scops Owl (*Otus elegans*). **J Ornithol.** 148 (2): 407-416.

Tariq, S.A., R. R. Ghazi and N. U. Nisa. 2003. Study on food of Spotted Owlet (*Athene brama*) at an agricultural farm Gharo, Lower Sindh, Pakistan. **J. nat. hist. wildl.** 2 (1): 31-33.

Taylor, I. 1994. **Barn Owl**. University of Cambridge, New York.

Taylor I.R., I. Kirsten and P. Peake. 2002. Distribution and habitat of Barking Owls (*Ninox connivens*) in Central Victoria, pp. 107-115. In I. Newton, R. Kavanagh, J. Olsen and I. Taylor, eds. **Ecology and Conservation of Owls**. Csiro Publishing, Australia.

Van den Brink, N.W., N.M. Groen, J. De Jonge and A.T.C. Bosveld. 2003. Ecotoxicological suitability of floodplain habitats in The Netherlands for the little owl (*Athene noctua vidalli*). **Environmental Pollution** 122 (1): 127–134.

Valkama, J., E. Korpimaki. A. Holm and H. Hallarainen. 2002. Hatching asynchrony and brood reduction in Tengmalm's owl *Aegolius funereus*: the role of temporal and spatial variation in food abundance. **Oecologia** 133 (3): 334-341.

Valkama, J., E. Korpimaki. A. Holm and H. Hallarainen. 2002. Hatching asynchrony and brood reduction in Tengmalm's owl *Aegolius funereus*: the role of temporal and spatial variation in food abundance. **Oecologia** 133 (3): 334-341. Cited D. Lack. 1954. **The natural regulation of animal numbers**. Clarendon Press, Oxfors.

Wallace, G.J. 1971. **An Introduction to Ornithology**. The Macmillan company collier-macmillan Limited, London.

Walters, M. 1994. **Bird's Eggs**. Dorling kindersley, London.

Welty, J.C. and L. Baptista. 1988. **The Life of Birds (Fourth Edition)**. Saunders College Publishing, New York.

Whitford, K.R. 2002. Hollows in jarrah (*Eucalyptus marginata*) and marri (*Corymbia calophylla*) trees I. Hollow sizes, tree attributes and ages. **Forest Ecology and Management** 160 (1-2): 201-214.

ภาคผนวก

**ตารางผนวกที่ 1 ตำแหน่งที่ตั้งของรังนกเด็กุ่กีพนในจังหวัดชั้นทูรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์
ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

รั้งที่	ตำแหน่งที่ตั้งรัง			พิกัด GPS	
	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	N	E
1	ชาກไทย	ชาກไทย	เขากิชณภูมิ	48P183371	1414145
2	พญาบัน	ฉมัน	มะขาม	48P194340	1410574
3	ชาກไทย	ชาກไทย	เขากิชณภูมิ	48P183729	1407590
4	บางจะอ้าย	มะขาม	มะขาม	48P193726	1404168
5	หนองสีงา	วังโนนค	นาลายาน	47P819186	1407646
6	ไทรนอง	สองพี่น้อง	ท่าใหม่	47P825301	1412544
7	เขากลูกช้าง	ทุ่งเบญญา	ท่าใหม่	48P175231	1419084
8	แตงเม	วังแข็ง	มะขาม	48P192333	1408502
9	แตงเม	วังแข็ง	มะขาม	48P191501	1408271
10	วังจะอ้าย	มะขาม	มะขาม	48P193520	1404213
11	คล่องขาวง	แสลง	เมือง	48P189382	1406889
12	เขาทอง	บ่อเวฬุ	ชลุง	48P212629	1398945
13	พญาบัน	ฉมัน	มะขาม	48P194544	1410296
14	ปือก	วังแข็ง	มะขาม	48P180323	1413591
15	เนินมะหาด	ชาກไทย	เขากิชณภูมิ	48P181517	1416171
16	ฉมัน	ฉมัน	มะขาม	48P196595	1409832
17	อิน้ำ	ชลุง	ชลุง	48P204092	1382686
18	เกาะสถาน	มะขาม	มะขาม	48P192063	1400444
19	เนินคินแดง	ทุ่งเบญญา	ท่าใหม่	48P175341	1415777
20	วังจะอ้าย	มะขาม	มะขาม	48P193475	1404020
21	วังแข็ง	วังแข็ง	มะขาม	48P191803	1410224
22	ทุ่งเพล	ฉมัน	มะขาม	48P200086	1421807
23	พญาบัน	ฉมัน	มะขาม	48P194345	1410576

ตารางที่ 2 ลักษณะของรังนกค้าทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ระยะเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ลำดับ ที่	ตัวอย่างของรังนกค้าทรัพย์	รังสูง		หางขาว		ขนาดของรัง (อน.)		ลักษณะรัง	
		(ม.)	กว้าง	ยาว	กว้าง	ยาว	ลึก	บิด	มีสิ่งปลูกถ่าย
1	ต้นไม้ (ยางพารา <i>Hevea brasiliensis</i>)	6.1	12	17	12	17	40	X	
2	พื้นดิน (ห่อรูมนต์)	0.0	16	16	16	16	23	X	
3	ต้นไม้ (เม็ด <i>Xyilia xylocarpa</i>)	1.4	20	24	20	24	48	X	
4	ต้นไม้ (เงาะ <i>Nephelium lappaceum</i>)	4.3	13	38	11	13	36	X	
5	พื้นดิน (ตีระกาทุเรียน <i>Durio zibethinus</i>)	0.0	20	28	20	28	0	X	
6	ต้นไม้ (เงาะ <i>Nephelium lappaceum</i>)	2.8	14	24	14	24	38	X	
7	ต้นไม้ (กระโพน <i>Sandoricum indicum</i>)	5.4	14	15	12	18	10	X	
8	ต้นไม้ (หว้า <i>Eugenia sp.</i>)	3.7	13	83	14	16	29	X	
9	ต้นไม้ (หว้า <i>Eugenia sp.</i>)	1.4	16	25	16	25	37	X	
10	ต้นไม้ (เงาะ <i>Nephelium lappaceum</i>)	3.9	34	51	34	51	0	X	
11	พื้นดิน (มะพร้าว <i>Cocos nucifera</i>)	0.2	14	17	17	19	22	X	
12	ต้นไม้ (มะม่วง <i>Mangifera sp.</i>)	3.8	22	29	22	29	0	X	
13	พื้นดิน (บุราบีตัส <i>Eucarupus sp.</i>)	0.0	20	22	35	40	137	X	

ตารางผ่อนวันที่ 2 (ต่อ)

รุ่ง. ที่	ตัวแหน่งรัง	รังสูง (ม.)		หางรัง (ซม.)		ขนาดของรัง (ซม.)		ตัวอย่าง เมล็ดปลูกดูม	
		กว้าง	ยาว	กว้าง	ยาว	ลึก	ปริมาตร	เมล็ด	เมล็ด
14	ต้น ไม้ (ยางพารา <i>Hevea brasiliensis</i>)	2.4	15	26	15	26	10	X	
15	ต้น ไม้ (ถาก <i>Artocarpus altilis</i>)	1.2	9	30	18	30	0		X
16	ต้น ไม้ (มะไฟ <i>Baccaurea sapida</i>)	5.5	6	22	14	17	19		X
17	ต้น ไม้ (มะปรางค์ <i>Bouea macrophylla</i>)	3.1	18	22	18	22	12		X
18	ต้น ไม้ (หุรีขัน <i>Duri zibethinus</i>)	5.8	15	18	15	18	0		X
19	ต้น ไม้ (มะพร้าว <i>Cocos nucifera</i>)	3.0	14	19	14	19	15		X
20	ต้น ไม้ (เงาะ <i>Nephelium lappaceum</i>)	1.9	30	70	20	35	28		X
21	ต้น ไม้ (เงาะ <i>Nephelium lappaceum</i>)	3.5	13	14	15	18	9		X
22	ต้น ไม้ (มะเดื่อ <i>Ficus sp.</i>)	5.6	14	24	14	24	24		X
23	พื้นดิน (ห่อซีเมนต์)	0.0	16	16	16	16	23		X
	รวม	64.9	378.0	650.0	402.0	545.0	560.0	17	6
	เฉลี่ย	2.8	16.4	28.3	17.5	23.7	24.3	73.9	26.1
	SD	2.1	6.1	17.4	6.1	8.9	28.5		

**ตารางผนวกที่ 3 เปรียบเทียบความสูงและความโต (DBH) ของต้นไม้ที่ปรากรังและไม่ปรากรัง
ของนกเค้าคู่ที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม
พ.ศ. 2550**

ชื่อรัง	ต้นไม้ที่ปรากรัง		ต้นไม้ที่ไม่ปรากรัง	
	ความสูง (เมตร)	ความโต (DBH) (เซนติเมตร)	ความสูงเฉลี่ย (เมตร) (n)	ความโต (DBH) เฉลี่ย (เซนติเมตร) (n)
1	21.0	29.6	16.2 (13)	18.7 (13)
3	1.9	28.6	5.1 (12)	15.1 (12)
4	9	36.3	6.8 (8)	19.8 (8)
5	7.5	34.7	5.1 (18)	13.6 (18)
6	9.0	36.9	5.0 (13)	12.8 (13)
8	12.0	54.7	5.7 (15)	15.3 (15)
9	7.5	43.0	6.2 (4)	14.8 (4)
15	7.5	41.4	5.0 (10)	18.0 (10)
17	1.4	44.2	4.3 (11)	34.7 (11)
18	18.0	28.6	18.8 (13)	28.1 (13)
21	11.0	41.4	5.9 (12)	19.9 (12)
28	12.0	83.7	5.5 (11)	16.5 (11)
36	9.0	51.2	6.9 (26)	14.0 (26)
39	3.3	25.1	8.1 (27)	18.8 (27)
48	9.0	49.3	4.7 (8)	13.1 (8)
เฉลี่ย	9.3	41.9	7.3	18.2
SD	5.3	14.5	4.3	6.0

**ตารางผนวกที่ 4 การปักคลุมเรือนยอดบริเวณโถงรอบที่ตั้งรังของนกเค้าแม่ที่พบในจังหวัด
จันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

หมายเลข	รัง	การปักคลุมเรือนยอด (ม.^2)				รวม	
		หนึ่งตัวแทนรัง		รวม	ตัวกว่า ตัวแทนรัง		
		ต้นไม้ที่ปรากรัง	ต้นไม้ที่ไม่ปรากรัง				
1	18.1		163.4	181.5	-	181.5	
2	-		123.9	123.9	-	123.9	
3	-		102.6	102.6	-	102.6	
4	46.3		112.7	159.0	2.0	160.9	
5	23.0		126.8	149.7	-	149.7	
6	45.5		76.6	122.0	-	122.0	
8	44.6		84.6	129.2	2.7	132.0	
9	12.2		33.4	45.6	-	45.6	
13	-		128.4	128.4	-	128.4	
15	15.4		79.4	94.8	3.8	98.6	
17	-		111.2	111.2	-	111.2	
18	13.1		113.6	126.7	-	126.7	
21	16.0		113.5	129.5	-	129.5	
28	56.9		91.7	148.6	0.4	149.0	
36	13.4		88.3	101.7	64.9	166.5	
39	-		212.2	212.2	-	212.2	
48	52.3		51.6	103.9	0.8	104.7	
56	-		205.0	205.0	-	205.0	
เฉลี่ย	29.7		112.2	132.0	12.4	136.1	
SD	17.6		46.0	40.3	25.7	40.1	

**ตารางผนวกที่ 5 น้ำหนัก ความยาวจะงอยปากบน ความยาวแข็ง และความยาวของปีกเมื่อ^ก
การออกกว้างสุด ของนกเค้ากุ่ดัวเต็มวัยที่พบริจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน
กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

ตัวที่	น้ำหนัก (กรัม)	จะงอยปากบน (มิลลิเมตร)	แข็ง (มิลลิเมตร)	ปีกเมื่อการออกกว้างสุด (เซนติเมตร)
1	139.7	14.1	29.7	57.0
2	181.1	14.3	34.9	56.0
3	137.8	13.8	35.0	52.0
4	149.6	15.8	32.2	56.0
5	161.4	15.0	32.7	56.0
6	151.5	13.1	30.1	59.0
7	129.9	15.0	31.0	52.0
8	112.2	-	-	-
9	135.8	-	-	-
10	126.0	19.5	35.7	58.0
11	133.9	14.2	31.4	54.0
12	136.8	15.4	32.3	58.0
ค่าเฉลี่ย	141.3	15.0	32.5	55.8
SD	17.8	1.8	2.1	2.4

ตารางผนวกที่ 6 ขนาด จำนวน และสถานภาพของ ไบ่นกเคี้กที่พับในจังหวัดขันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

รั้ง หมายเลข	ขนาด (มิลลิเมตร)		จำนวน (ฟอง/รัง)	สถานภาพ				
	กว้าง	ยาว		พอกเป็นตัว	ไม่พอก	ตาย	รอดตาย	ถูกทำลาย
1	28.00	32.70	3			X		
	27.00	32.00				X		
	26.80	31.00				X		
2	29.25	34.20	3	X				
	29.30	33.50		X				
	27.80	32.10		X				
4	27.50	34.20	3					X
	28.05	35.40						X
	28.00	35.40						X
5	*	*	3			X		
	*	*				X		
	*	*				X		
6	29.00	34.10	3					X
	29.40	34.30						X
	28.10	33.30						X
7	28.60	33.10	3	X				
	28.15	32.60						X
	*	*		X				
8	29.90	34.70	4			X		
	31.00	33.05				X		
	30.50	34.20				X		

ตารางผนวกที่ ๖ (ต่อ)

รั้ง หมายเลข	ขนาด (มิลลิเมตร) กว้าง	ยาว	จำนวน (ฟอง/รั้ง)	สถานภาพ			
				พักเป็นตัว ตาม	รองตาม	ถูกทำลาย	เหลืออยู่ในรัง
	29.60	33.70			X		
11	29.00	34.30	3		X		
	28.90	36.30			X		
	28.50	33.80			X		
15	29.20	33.60	3				X
	29.00	33.60		X			
	29.00	32.70		X			
18	31.90	36.20	2		X		
	31.40	35.10			X		
21	27.80	32.20	2	X			
	27.30	31.60		X			
28	29.40	34.10	1		X		
36	28.60	32.60	3	X			
	28.90	33.50				X	
	29.50	33.30			X		
39	28.10	34.00	4				X
	28.30	33.00			X		
	28.50	33.00			X		
	27.90	32.00			X		
44	30.30	38.50	2				X
	29.30	33.70				X	

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

รัง หมายเลข	ขนาด (มิลลิเมตร) กว้าง ยาว	จำนวน (ฟอง/rัง)	สถานภาพ			
			พิกเป็นตัว ตาย	รอดตาย	ถูกทำลาย	เหลืออยู่ในรัง
56	28.90	32.90	3	X		
	28.70	32.95		X		
	28.45	33.30		X		
รวม	1182.80	1379.80	45	13	14	8 (17.8 %) 10 (22.2 %)
เฉลี่ย	28.85	33.65	2.8		60 %	40 %
SD	1.10	1.39	0.8			

หมายเหตุ * ไม่สามารถดูดได้

ตารางผนวกที่ 7 ระยะเวลาในการสืบพันธุ์ของนกเค้ากุ่กีพบ ในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

รั้งที่ (หมายเลข)	ระยะเวลาในการสืบพันธุ์						พกไข่ (วัน)	ลูกนกอยู่ ในรัง [*] (วัน)	รวม (วัน)
	เริ่มต้น		สิ้นสุด						
	วัน	เดือน	ปี	วัน	เดือน	ปี			
1	7	2	50	1*	3*	50*	23	-	23
2	11	2	50	14**	3**	50**	22-24	8-9	30-33
3	12	2	50	26	3	50	18	25	43
4	2	3	50	***	***	***	-	-	-
5	3	3	50	7*	3*	50*	5	-	5
6	5	3	50	***	***	***	-	-	-
7	3	3	50	10**	3**	50**	3	5	8
8	3	3	50	6	4	50	11	24	35
9	4	3	50	15	5	50	-	12	12
11	3	3	50	22	4	50	26-27	24	51
13	8	3	50	28	3	50	-	20	20
15	9	3	50	4**	4**	50**	24	3	27
17	10	3	50	4	4	50	-	25	25
18	12	3	50	21	4	50	16	25	41
21	14	3	50	5**	4**	50**	18	4	22
27	16	3	50	*	*	*	-	-	-
28	16	3	50	3	4	50	-	19	19
36	19	3	50	16	4	50	11	18	29
39.	21	3	50	29	4	50	18	22	40
44	23	3	50	*	*	*	-	-	-

ตารางผนวกที่ 7 (ต่อ)

รังที่ (หมายเลข)	ระยะเวลาในการสืบพันธุ์						พกไข่ (วัน)	ลูกนกอยู่ ในรัง (วัน)	รวม (วัน)	
	เริ่มต้น		สิ้นสุด		วัน	เดือน	ปี			
วัน	เดือน	ปี	วัน	เดือน						
48	27	3	50	10	4	50	-	15	15	
53	31	3	50	21	4	50	-	22	22	
56	29	3	50	4**	5**	50**	29	8	37	

หมายเหตุ * ไข่ลูกทำลาย, ** ลูกนกตาย, *** ไข่ไม่พกเป็นตัว/แม่นกไม่พกไข่

**ตารางผนวกที่ 8 ช่วงระยะเวลา (วัน) ที่ແມ່ນກເຄົ້າຖ້ວຍກັບລູກນິກໃນຮັງ ໃນຊ່ວງກາງວັນທີພົບໃນ
ຈັງຫວັດຈັນທນຽມ ຮະຫວ່າງເດືອນກຸມພາພັນ໌ ດຶງເດືອນພຸດຍກາມ ພ.ສ. 2550**

ชື່ອຮັງ	ระยะเวลา (วัน)
3	20
8	18
9	18
11	13
13	21
17	11
18	11
28	10
36	18
39	22
48	15
53	15
ເຄີຍ	16
SD	4.1

**ตารางผนวกที่ 9 อายุของลูกนกเค้ากุญแจเริ่มต้น และพินเจาะเปลือกไข่หลุดหายไป ที่พบใน
จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

ลูกนกตัวที่	อายุ (วัน)	
	ตื้นตา	พินเจาะเปลือกไข่หลุด
1	9	11
2	10	14
3	8	10
4	9	9
5	2	9
6	6	6
7	2	10
8	-	6
9	-	6
10	-	6
11	5	11
12	6	10
13	-	8
14	3	9
15	-	6
16	-	10
17	-	6
18	6	6
เฉลี่ย	6.0	8.5
SD	2.8	2.4
.		

ตารางผนวกที่ 10 (ต่อ)

อายุ(ปี) น้ำหนัก(กรัม)	อายุ(ปี)																								
	อายุ(ปี)																								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
25	13.8																								
28	12.8	20.7																							
30	12.8	14.8	23.6																						
46	12.6	14.8	21.6	26.6																					
ผลเฉลี่ย	12.8	19.4	24.6	27.1	33.8	36.4	42.8	47.8	55.1	55.2	63.0	59.3	66.9	73.9	81.5	86.3	86.3	80.7	91.5	90.5	93.5				
SD	1.6	5.2	4.2	5.2	2.5	5.1	2.1	6.0	0.0	7.9	10.6	15.0	11.1	9.0	10.4	10.1									
%*	9.1	13.7	17.4	19.2	23.9	25.8	30.3	33.8	39.0	39.1	44.6	42.0	47.3	52.3	57.7	61.1	61.1								

หมายเหตุ * เปรียบเทียบกับตัวเดินวัย

ก็จะเป็นไปตามที่ต้องการ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น ก็จะทำให้ขาดแคลนอย่างมาก

W.P. 2550

ตารางผู้ว่าฯ 11 (ต่อ)

อายุ(วัน)	ความเสี่ยงของภัย康น (บิลลิมตร)																								
	ชาย	หญิง																							
หมายเหตุ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
28	5.9	7.9	8.1							8.6	9.4	9.6	10.2	10.5	10.8	11.5	11.8								
30	5.7	6.6	7.7	8.7						9.2	9.7	10.8	11.1	12.0	12.6	12.6	13.3								
46	6.6	7.5	7.8	8.0	8.8	9.1	9.5	9.8	9.9	10.1	10.4	10.9	11.8	12.3	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	11.8	
เฉลี่ย	6.3	7.4	8.1	8.0	8.4	8.8	9.1	9.5	9.8	9.9	10.1	10.4	10.9	11.8	12.3	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	12.2	11.8	
(SD)	0.5	0.8	0.4	0.4	0.8	0.4	0.5	0.5	0.6	0.6	0.7	0.6	0.7	0.7	1.0	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.9
%*	42.0	49.3	54.0	53.3	56.0	58.7	60.7	63.3	65.3	66.0	67.3	69.3	72.7	78.7	82.0	81.3	81.3	81.3	81.3	81.3	81.3	81.3	81.3	78.7	

หมายเหตุ * เปรียบเทียบกับตัวต่อไปน้ำ

ตราสารนิติ 12 คดีที่ ๑๔๗๘๖๙๖๒ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป ให้ออกจากวัดที่อยู่ในเขตฯ ห้ามเดินทางกลับเข้ามาอีก ไม่ได้รับอนุญาต ต้องจ่ายเงินค่าปรับ ๕๐๐ บาท

ตารางผู้ว่ากิจที่ 12 (ต่อ)

ลูกนก	อายุ (วัน)																								
	ความยาวแข็ง (มิลลิเมตร)																								
หมายเหตุ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
25	12.0																								
28	11.3																								
30	10.5	13.1																							
46	10.7	11.8																							
ผลลัพธ์	11.4	13.3	14.6	14.9	16.6	18.2	19.0	20.3	23.2	22.8	23.8	25.0	25.9	27.8	28.8	29.5	30.7	31.2	31.5						
(SD)	0.9	1.7	2.3	2.4	0.6	1.9	2.3	2.4	0.8	1.9	2.9	3.0	2.1	1.5	2.1	1.1									
%*	35.1	40.9	44.9	45.8	51.1	56.0	58.5	62.5	71.4	70.2	73.2	76.9	79.7	85.5	88.6	90.8	94.5	90.8							

หมายเหตุ * เปรียบเทียบกับตัวต้นวัย

มาตรา ๘๘๙ ก ๑๓ ความยำรื้อแก่การออกกวาร่างสัญญาณทางวิทยุ ระหว่างเจ้าของอุบัติเหตุ กับผู้รับสัญญาณ

ມະນາຄາຕຸມ ມ.ສ. 2550

ตารางผู้คนภาคที่ 13 (ต่อ)

ตุนก	อายุ (ปี)	ความเป็นภาระของอภิภัณฑ์ (เข้มตื้นมาก)																									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
หมายเหตุ	25	8.0																									
	28	8.0	9.0		12.0						17.0	19.0		23.5	29.0	34.0	38.0	40.0	41.0								
	30	7.0	7.5	9.0		11.3		15.0		18.5		21.5		23.5		27.0		31.0		35.5		38.0					
	46	8.0	9.5	10.0		12.0		14.0		17.5		20.0		22.0													
ผลต่าง	7.7	9.3	10.0	10.7	12.7	13.5	16.5	16.9	20.0	20.8	23.5	24.2	27.9	32.4	35.4	37.6	38.5	42.0									
(SD)	0.5	1.3	1.4	1.3	1.2	1.9	2.1	2.1	1.4	2.4	2.6	3.2	2.5	2.7	2.2	2.3											
%*	13.8	16.7	17.9	19.1	22.7	24.1	29.6	30.2	35.8	37.2	42.1	43.4	50.0	58.1	63.4	67.4	69.0	75.3									

หมายเหตุ * เปรียบเทียบกับตัวเดียว

**ตารางผนวกที่ 14 น้ำหนัก ความยาวของปลากะ ความยาวแข็ง และความยาวปีกเมื่อการออกสูตร
ของลูกนกเค้าคู่ก่อนออกจากรัง ที่พนในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์
ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

ลูกนกตัวที่	น้ำหนัก (กรัม)	ยาวปีกบน (มิลลิเมตร)	แข็ง (มิลลิเมตร)	ปีกเมื่อการออกว่างสุด (เซนติเมตร)
1	82.7	12.0	28.0	39.5
2	80.7	11.8	29.5	42.0
3	90.5	11.2	30.7	38.0
4	94.5	13.5	31.3	42.0
5	90.5	11.6	31.3	40.0
6	77.7	12.2	28.4	37.0
7	76.8	11.9	31.1	38.0
8	92.5	12.0	30.2	42.0
9	100.4	11.7	30.5	44.0
10	93.5	12.6	32.4	42.0
11	89.5	12.9	32.2	40.0
12	84.6	12.2	30.0	36.5
13	90.5	11.0	27.7	36.5
14	88.6	11.5	27.5	38.0
15	75.8	12.3	28.0	34.0
16	96.4	12.5	32.7	41.0
17	96.4	12.4	30.6	44.0
18	90.5	11.8	31.2	41.0
19	90.5	12.9	31.7	42.0
20	93.5	13.3	31.5	38.0
21	86.6	11.9	28.7	34.5
22	89.5	11.4	32.1	37.0

ตารางผนวกที่ 14 (ต่อ)

ลูกนกตัวที่	น้ำหนัก (กรัม)	ระยะปีกบน (มิลลิเมตร)	แข็ง (มิลลิเมตร)	ปีกเมื่อการออกว่างสุด (เซนติเมตร)
23	89.5	13.7	34.1	41.0
24	103.3	12.9	32.6	41.0
25	94.5	13.2	31.1	39.0
26	86.6	11.9	30.0	39.0
27	81.7	12.8	28.0	37.0
28	78.7	12.5	28.1	33.5
29	90.5	12.7	30.7	42.0
30	94.5	13.1	31.8	44.0
31	90.5	11.4	26.6	29.0
32	67.9	10.8	23.1	29.5
เฉลี่ย	88.4	12.2	30.1	38.8
SD	7.6	0.7	2.2	3.8
%*	62.6	81.6	92.6	69.6

หมายเหตุ * เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเดิมวัย

ตารางผนวกที่ 15 ชนิดและจำนวนของอารthropoda ในร่องน้ำคู่ที่พบในแหล่งทั่วไปและน้ำตันทบูร ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ชั้น (Class)	อันดับ (Order)	วงศ์ (Family)	จำนวน (ตัว)									รวม
			รังแมลง	จำนวน (ตัว)	รังแมลง	จำนวน (ตัว)	รังแมลง	จำนวน (ตัว)	รังแมลง	จำนวน (ตัว)	รังแมลง	
Blattodea			-	2	-	1	1	-	-	-	-	1
Coleoptera			-	2	4(4)	1	10	6	1	-	1	2
Diptera			-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Hemiptera			-	-	-	1	1	-	-	-	-	2
Hymenoptera			-	-	1	-	-	1	-	-	1	3
Isoptera			-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Mantodea			-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
Odonata			-	-	1	-	-	-	-	1	1	-
Orthoptera			1	1	3	4(2)	-	4	4	-	-	2
รวม			-	-	-	-	-	-	-	-	-	22
สัตว์ขาขั้วอื่นๆ			-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Scorpionida			-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Scolopendromorpha			-	-	-	-	4	-	-	-	-	5

ตารางผนวกที่ 15 (ต่อ)

101

เพศชายอาหารพืชในรัง		จำนวน (ตัว)										รุ่งหนานายเดช				
ชั้น (Class)	อันดับ (Order)	วงศ์ (Family)	4	8	9	13	15	17	18	19	21	28	46	48	53	รวม
สัตว์สะเทนและสัตว์น้ำ	Anura		-	-	1	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-	5
สัตว์เลื้อยคลาน	Agamidae		-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
มีกระดูกสันหลัง	Squamata		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	Dibomidae		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	Rodentia		-	-	2	3(1)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7

หมายเหตุ ( ) พับใน pellet

ประกาศ

**ตามมาตราของ (รัฐ) และบริเวณที่เก่าอน
นกเค้าแมว**

เพื่อการศึกษาวิจัยและการอนุรักษ์นกเค้าแมวในประเทศไทย

ผู้ได้พบปะของ (รัฐ) และบริเวณเก่าอนของนกเค้าแมว
(นกเค้าแมว, นกกระอก, นกตุ๊ก, นกเค้าไง, นกเค้าอุค, นกพีกพี ฯลฯ)

โปรดแจ้ง

คุณคำรณ เลี้ยดประภณ 08-1654-3869

กองงานพิทักษ์น้ำน้ำใจเชิงพาณิชย์

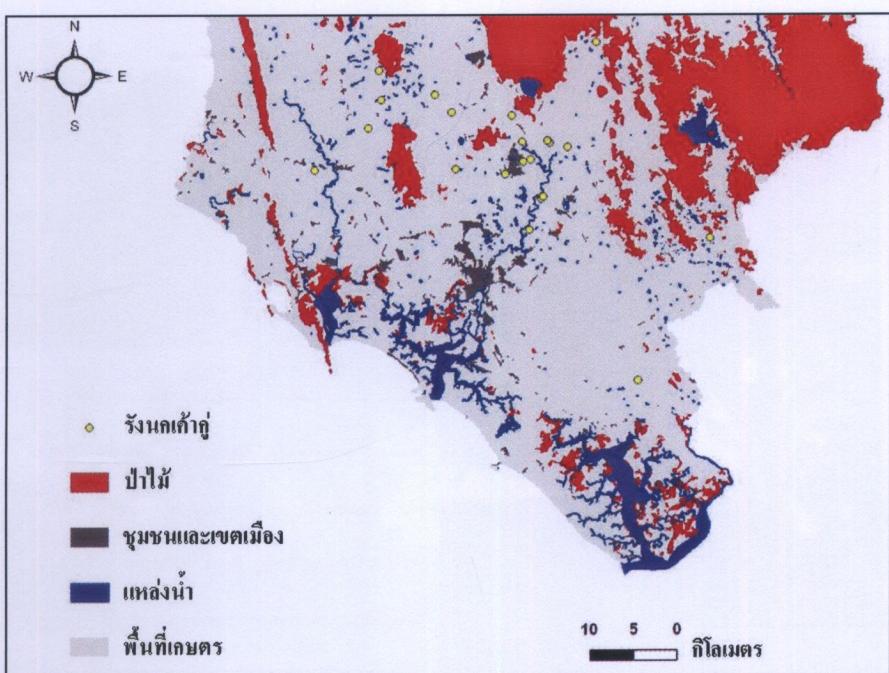

**ภาพพนวกที่ 1 ป้ายประชาสัมพันธ์ในการหาตำแหน่งรังของนกเค้าแมว ในจังหวัดจันทบุรี ระหว่าง
เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550**

**ภาพพนวกที่ 2 นกเค้าแมวที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือน
พฤษภาคม พ.ศ. 2550**

ภาพพนวกที่ 3 นกเค้าคู่ติดตาข่ายในบริเวณพื้นที่การเกษตร ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งรังนกเค้าคู่ ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 5 การวัดพิกัดที่ตั้งและขนาดรังของนกเค้าぐ่ ที่พบริเวณในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 6 รังนกเค้าぐ่ที่อยู่ใกล้กับบริเวณที่อยู่อาศัยของมนุษย์ (ลูกศรชี้) ที่พบริเวณในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 7 รังของนกเค้ากุ่บคันไม้ที่ส่วนใหญ่เปิดโล่งทางด้านบน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 8 นกเค้ากุ่ววงไก่และเลี้ยงดูลูกอ่อนบนพื้นดินได้راكไม้ ในพิรนชายผ้าสีดา กระแตトイไม้ และในท่อซีเมนต์บนพื้นดิน ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

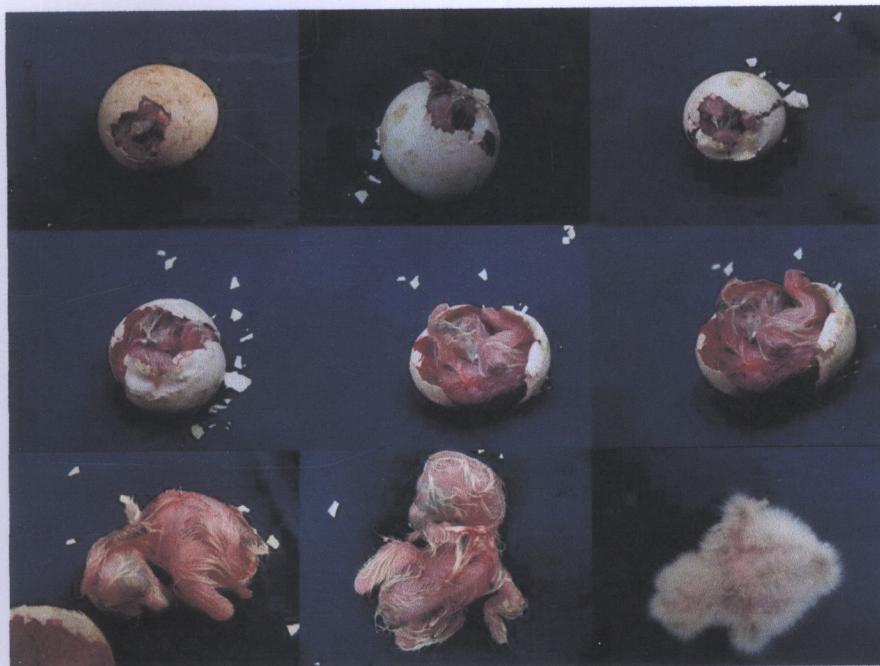
ภาพพนวกที่ 9 การซึ่งน้ำหนักและวัดขนาดลูกนกเค้าぐู่ ที่พบริเวณหัวดันทบูรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 10 นกเค้าぐู่ตัวเต็มวัย ที่พบริเวณหัวดันทบูรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 11 นกเค้ากุ้ง (คาดว่าจะเป็นเพซเมีย) พักไข่เพียงลำพังตัวเดียว ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 12 ลูกนกเค้ากุ้งขณะฟักออกจากไข่ ที่พับในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 13 เศษเปลือกไข่ และไข่ที่ไม่ฟักที่พบในรังนกเค้าぐ่ ในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 14 นกเค้าぐ่ฟักไข่ทันทีหลังจากวางไข่ฟองแรกทำให้ลูกนกมีขนาดที่แตกต่างกันที่พบในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 15 แม่นกเค้ากู่นอนอยู่ในรังกับลูกนก ในช่วงเวลากลางวัน ที่พบริจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนวกที่ 16 นกเค้ากู่เข้าโขมตีขยะที่ผู้ศึกษาวัดขนาดและชั้นนำหานกลูกนก (วงกลม) ที่พบริจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนักที่ 17 ความแตกต่างระหว่างรังของนกเค้ากู่ และนกเค้าโน้ม ที่วางไข่บนพื้นดิน ที่พนใน จังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ภาพพนักที่ 18 เศษอาหารในรังนกเค้ากู่ ที่พนในจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล

นายคำรณ เลี่ยดประณ

วัน เดือน ปี ที่เกิด

26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

สถานที่เกิด

ตำบลเนินทราราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด

ประวัติการศึกษา

วท.บ. (วนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(พ.ศ.2538)

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

นักวิชาการป้าไม้ ๕

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักจัดการทรัพยากรป้าไม้ที่ 13 (ชลบุรี) กรมป้าไม้
31/2 ถนนพระยาสัจจา ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี 20000

ผลงานเด่นและรางวัลทางวิชาการ

ทุนการศึกษาที่ได้รับ

โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบาย
การจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ซึ่งร่วมจัดตั้ง^{ที่}
โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และศูนย์
พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ
รหัสโครงการ BRT T_349010